

Artist in Residence Geiranger

Oda Solum Sønstebo og Hilde Maråk

Masteroppgave arkitektur, NTNU Vår 2020

Veileder: Fredrik Lund

introduksjon / 3

oppgaven / 5

program / 7

hva er AiR? / 8

hva søker kunstneren? / 9

hvordan påvirker det Geiranger? / 10

romprogram / 11

stedet / 12

Geiranger / 13

Møllsæter / 15

AiR Geiranger / 21

situasjon / 22

strategier / 26

lære av lokal byggeskikk / 28

passer inn med eksisterende typologi / 33

bruke lokale materialer / 36

benytte og ivareta naturen / 38

detaljer / 39

arbeid / 48

verkstedhuset / 51

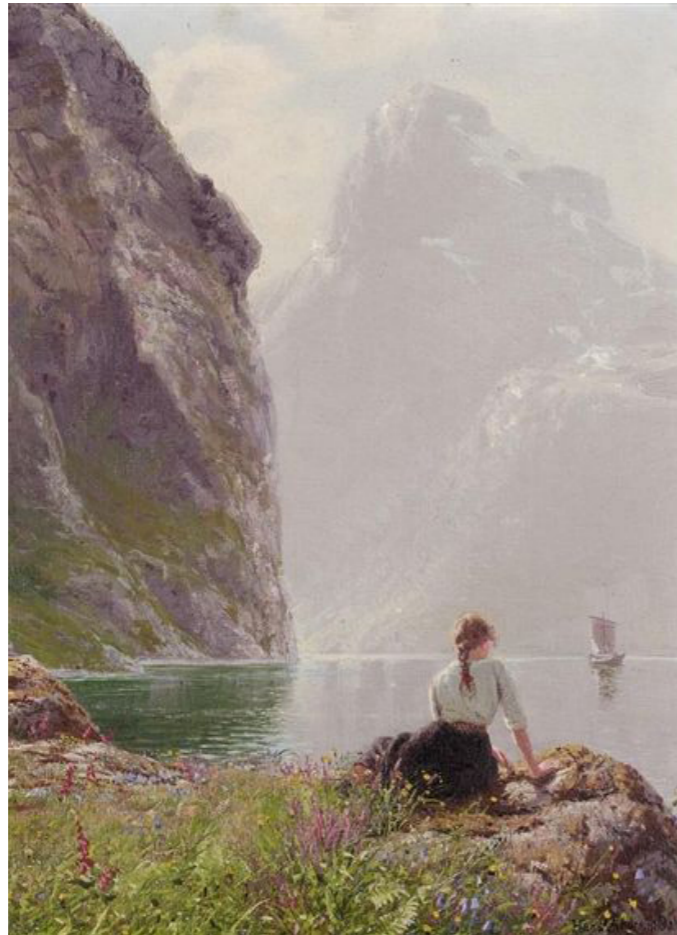
atelier / 61

kunstvandring / 98

tunet / 105

felleshus / 112

soveenheter / 120

Hans Dahl

Geirangerfjorden

Olje på lerret

1849 - 1937

Introduksjon

Geiranger, som hovedsakelig er assosiert med sin spektakulære natur, er en populær turistdestinasjon med over 900 000 besøkende hvert år. På vinterstid har Geiranger kun 230 fastboende, og disse kontrastene er utfordrende både for miljøet og lokalsamfunnet. Med mye aktivitet i sommerhalvåret og lite i vinterhalvåret opplever Geiranger store sesongbaserte variasjoner når det kommer til tilbud for både lokalbefolkningen og tilreisende. Høysesongen er preget av masseturisme med korte stopp og svært lite kontakt mellom de tilreisende og lokalsamfunnet.

I Geiranger er det vekket et håp om at bygda kan bli noe mer enn et kortvarig stopp for cruiseturister og fine bilder på sosiale medier. Når vi kontaktet direktør for Geirangerfjorden Verdsarv, Katrin Blomvik, var hun raskt ute med å fortelle oss om et nytt prosjekt hun håpte skulle gi Geiranger en ny dimensjon både som turistdestinasjon og hjemsted.

Hans Gude
Adolph Tidemand

Brudeferd i Hardanger
Olje på lerret
1848

Nasjonalmuseet, Oslo

Det norske fjordlandskapet har i hundrevis av år inspirert norske og internasjonale kunstnere. Nå håper man å bringe kunstnere fra hele verden nærmere verdensarvfjorden ved å opprette et Artist in Residence-tilbud i Geiranger. Ambisjonen er å skape et sted hvor mennesker, kunst, arkitektur og natur bringes sammen og skaper verdier for enkeltmennesker, lokalsamfunn og kunst- og kulturmiljøet.

Oppgavedefinisjon

Oppgaven har som mål å prosjektere kunstnerboliger med tilhørende arbeidsarealer i Møllsbygda i Geiranger. Gjennom dette arbeidet er det flere spørsmål vi vil besvare.

Hva er kunstneren som søker seg til et AiR-opphold ute etter? Hvordan vil de bo, leve og utøve kunstnen sin?

Hvordan kan et slikt prosjekt påvirke lokalsamfunnet i Geiranger og Geiranger som turistdestinasjon?

Hvordan bør arkitekturen forholde seg til landskapet og natur- og kulturarven i Geiranger for å skape et bærekraftig prosjekt?

Vi vil i dette prosjektet jobbe med arkitektonisk form og samtidig undersøke hvordan prosjektet kan bli formet av og forme konteksten det befinner seg i.

Premisser for oppgaven

I arbeidet med oppgaven er ideene fra initiativtakerne av prosjektet i Geiranger lagt til grunn for utforming av program og valg av tomt.

En ambisjon om at oppgaven skal være av relevans for det aktuelle prosjektet i Geiranger har påvirket utformingen av oppgaven og hvordan den tar hensyn til faktorer som tomtegrenser, tomteeiers preferanser, valgt program og ønskede modeller for drift.

Likevel er dette en uavhengig oppgave som har utfordret enkelte av de opprinnelige premissene og som forhåpentligvis også kan bidra med viktige synspunkter i diskusjonene rundt det pågående prosjektet i Geiranger.

program

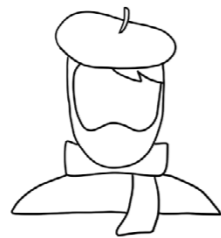
Hva er Artist in Residence?

Artist in residence-ordninger, ofte kalt AiR, tilbyr bolig og atelier for kunstnere i en avgrenset periode, og gjør det mulig for folk i kreative yrker å jobbe og oppholde seg et annet sted enn i sitt vante miljø. Slike opphold gir mulighet for konsentrasjon, refleksjon og produksjon, og er en mulighet for å utforske sitt eget arbeid i en ny kontekst. Å møte nye mennesker, og å skape nye kontakter er også en viktig del av kunstneryrket.

Hva er kunstneren som søker seg til et AiR-opphold ute etter?

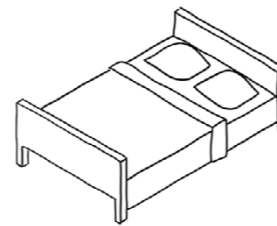
Hvordan vil de bo, leve og utøve kunsten sin?

For å svare på dette sendte vi ut en spørreundersøkelse til en rekke kunstnere, og brukte svarene deres til å forme oppgaven vår videre. (Du finner mer om spørreundersøkelsen i heftet om **program**).

Hva er kunstnerne ute etter?

I vår spørreundersøkelse svarer de fleste at de søker seg til AiR-opphold fordi det gir mulighet for konsentrasjon, effektivitet og ro som de ikke får hjemme med alle distraksjonene som tilhører hverdagen. Det å møte nye kollegaer og komme til et nytt sted for å få nye impulser og inspirasjon blir også trukket fram som positivt.

Boforhold

Når det kommer til boforhold virker det som om mange søker nærhet til naturen for ro og inspirasjon, og at de gjerne kan bo enkelt så lenge det ikke går ut over arbeidet og nattesøvnen deres. De fleste svarer at det går greit å dele funksjoner så lenge de har tilgang på et helt privat rom hvor de kan trekke seg tilbake.

Arbeidsforhold

Her har de fleste kunstnerne individuelle krav, men det er flere ønsker som går igjen. Atelier på 20-40 kvm, stor takhøyde, gode lysforhold og vegger og gulv som tåler røff bruk er krav som går igjen. Alle kunstnerne ønsker et privat atelier, men vil gjerne dele fellesarealer som verksted og kjøkken for at oppholdet skal bli mer sosialt.

Hvordan kan et slikt prosjekt påvirke lokalsamfunnet i Geiranger og Geiranger som turistdestinasjon?

I undersøkelsen av dette er det lagt vekt på samtaler med folk som bor i Geiranger, samt erfaringer fra kunstnere og andre steder med AiR-tilbud.

Hovedsakelig vil et slikt prosjekt ha betydning på fire nivåer:

Kunstnere

- Et opphold vil være av stor verdi for den enkelte kunstner
- Nettverksbygging er en viktig del av kunstneryrket

Bygda

- Gir flere innbyggere på vintertid
- Økt aktivitet i vinterhalvåret gjennom arrangementer som kunstutstillinger, framføringer og åpent atelier.
- Kobling mellom kunstnere og lokalsamfunn ved å velge ut prosjekter som ønsker å engasjere lokalsamfunnet.

Fylket

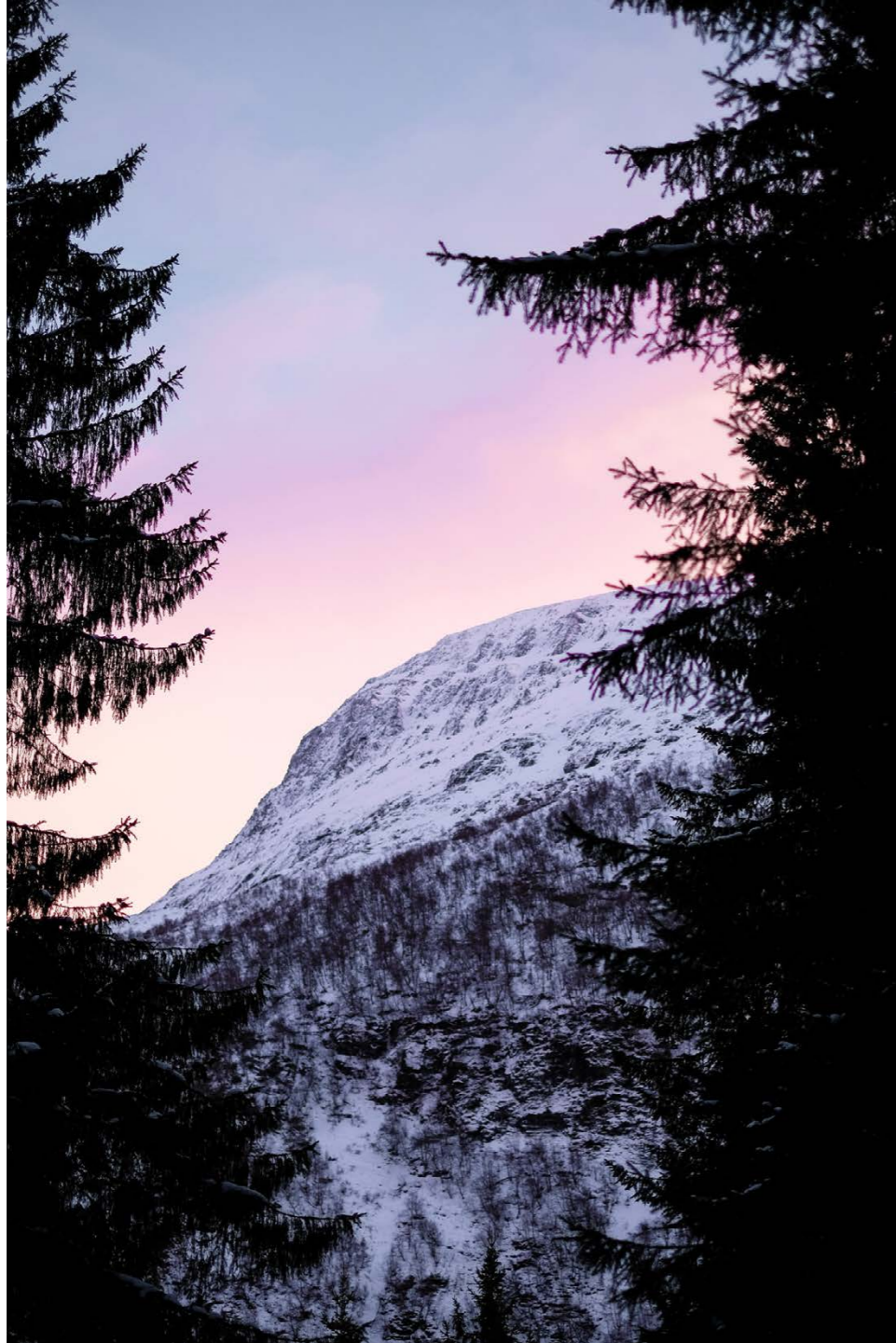
- Styrker tilbudet for kunst og kultur i Møre og Romsdal
- Beriker et kunstmiljø som idag har store mangler

Turisme

- En mer bærekraftig form for turisme
- En ny dimensjon til Geiranger som turistdestinasjon

(Les mer om dette på side 8 og 9 i heftet om **program**.)

Romprogram

8 soveenheter

8 private atelier

Felles verksteder: tre, metall og grafikk og prosjekttrom

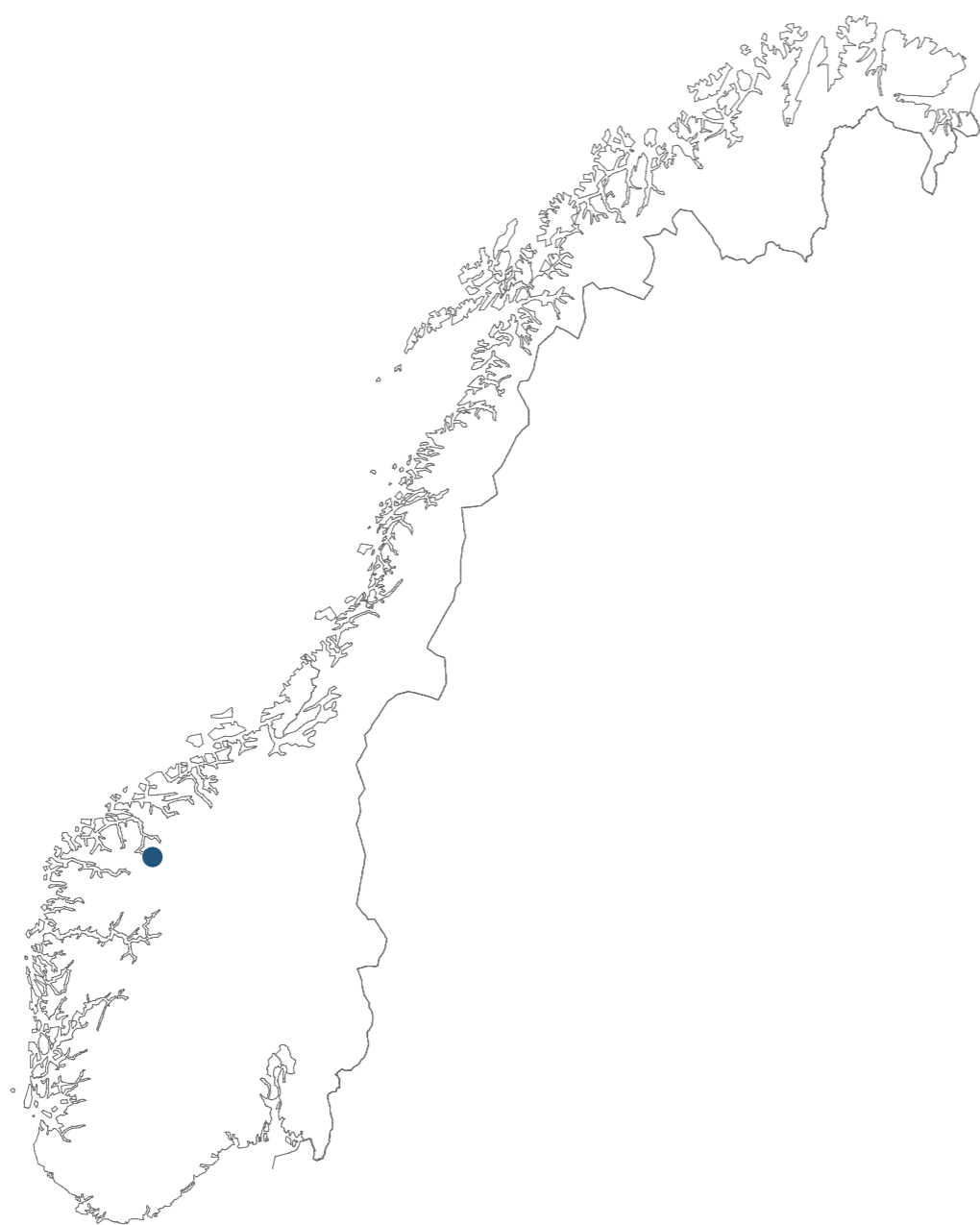
Felles bofunksjoner: kjøkken, stue, dusj/garderobe, toaletter, sauna

Valget om antallet kunstnere kommer fra et forsøk på å finne en balanse mellom å ha mange nok kunstnere til å rettferdiggjøre byggingen av fellesfunksjoner, men få nok til at det ikke skal bli et for voldsomt inngrep i landskapet, at hver kunstner skal få gode arbeidsforhold og at den daglige driften ikke skal bli for krevende for to personer.

De som søker seg til et AiR i Geiranger ønsker å oppleve naturen og landskapet. Derfor vurderes det som positivt å fordele funksjonene ut i ulike monofunksjonelle bygg slik at man i større grad får kjenne stedet på kroppen når man bor og jobber der.

Når det kommer til finansiering er målet å få nok støtte for å drive AiR-programmet hele året, men om dette viser seg vanskelig har man en mulighet for å bruke anlegget som et landskapshotell i turistsesongen for å finansiere AiR-programmet resten av året. I oppgaven har vi lagt dette til grunn for utformingen av enkelte rom, med ekstra lagringsplass for sommerhotell og plass til ekstraserenger i noen av soveenheterne.

stedet

Geiranger

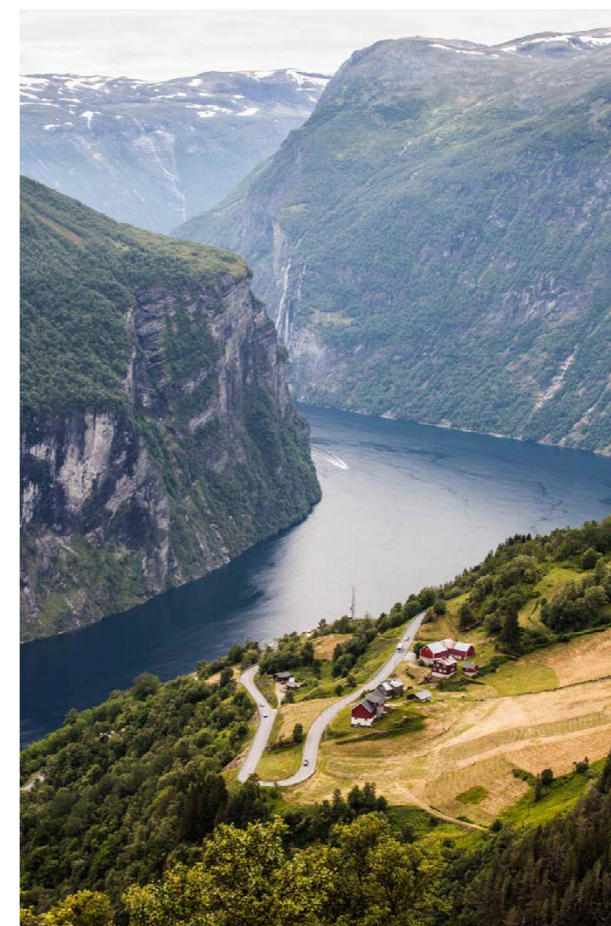
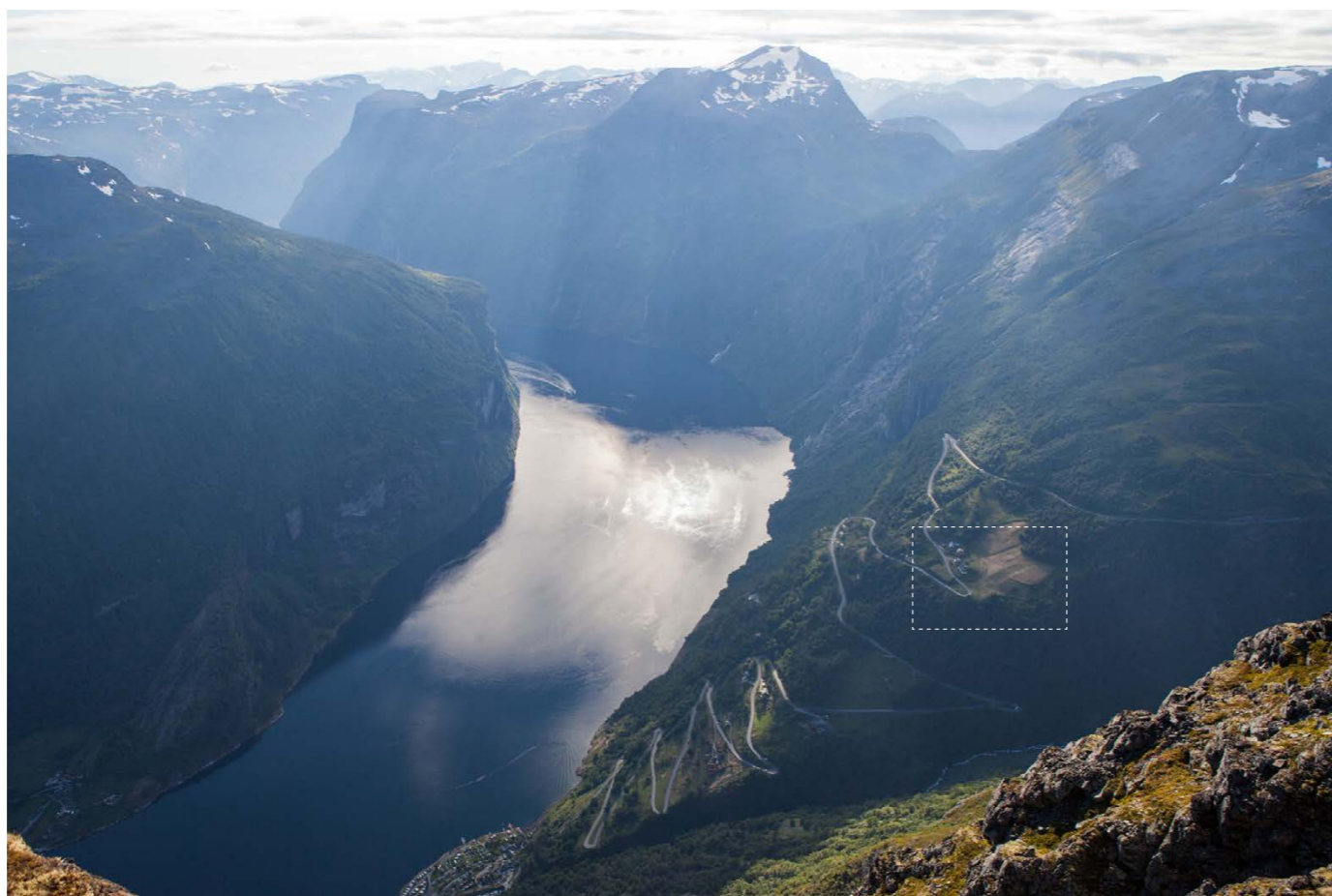
Geiranger er ei bygd i Stranda kommune på Sunnmøre. Bygda ligger i enden av Geirangerfjorden som er en arm av Storfjorden. Bygda er preget av store sesongvariasjoner. Sommerens ekstreme mengder med turister og sesongarbeidere står i sterk kontrast til de 230 personene som bor der på vinterstid. En bekymring i Geiranger er det synkende innbyggertallet på grunn av lite aktivitet og jobbmuligheter på vinterstid. Alle turistene på sommerstid er en viktig inntektskilde for lokalbefolkningen, men det skaper trafikkaos, fører til et høyt nivå av luftforurensning og gjør opplevelsen til hver enkelt besøkende dårligere. Det er derfor ønskelig at turistsesongen utvides og at de besøkende spres utover en større del av året.

AiR Geiranger ligger ved gården Møllsæter. Møllsæter ligger øverst i Møllsbygda i Geiranger, rundt 2,5 km fra sentrum.

Snitt A

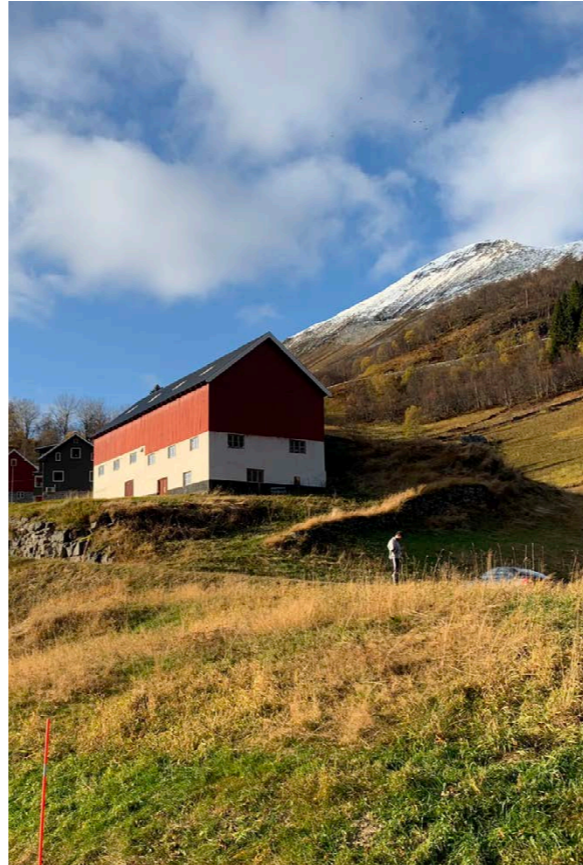
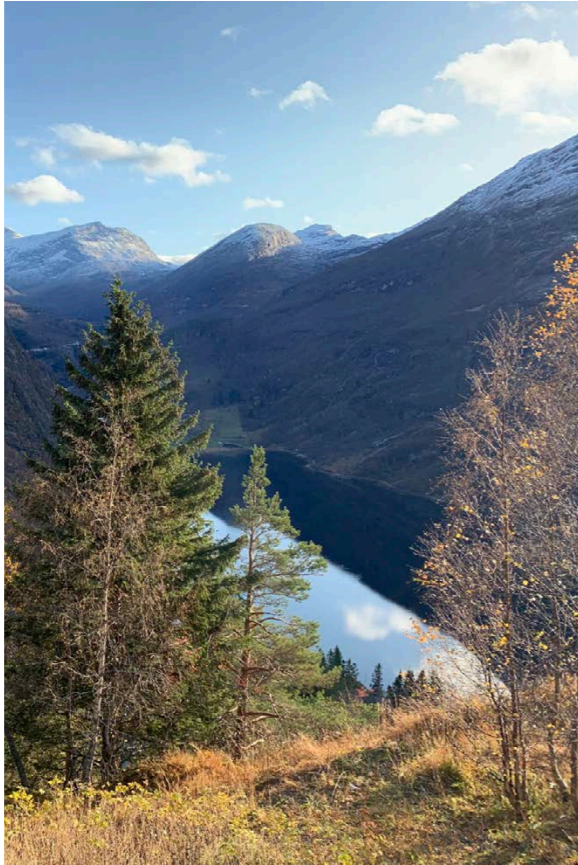
Gården ligger 463 meter over havet med utsikt både innover mot bygda og utover fjorden, omkranset av høye fjell på alle kanter. Som følge av at den ligger i den sørvendte skråningen har gården Geirangers beste solforhold, og mister bare sola i

én måned hver vinter, fra 9. desember til 9. januar, mot tre til fire måneder i sentrum av Geiranger. De gunstige værforholdene og skredsikkert terreng gjør Møllsbygda til et egnet sted for å vurdere utbygging i Geiranger.

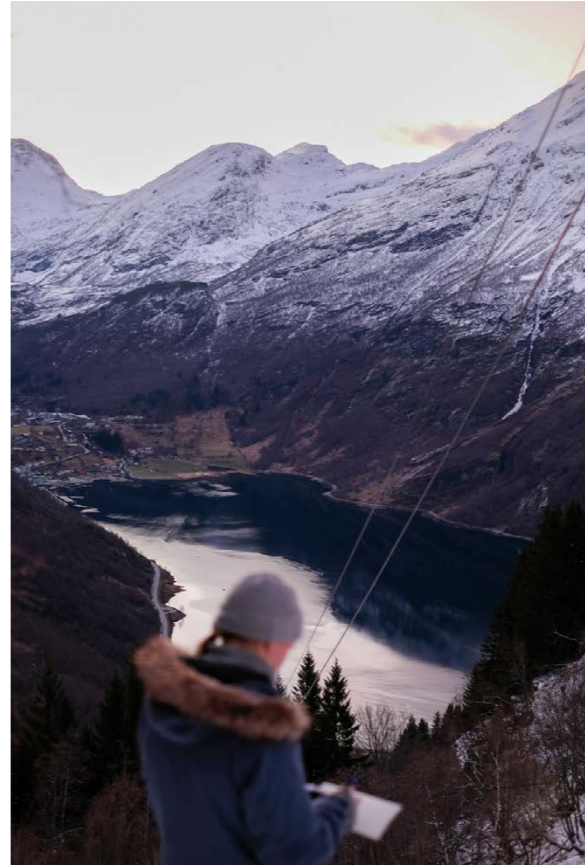
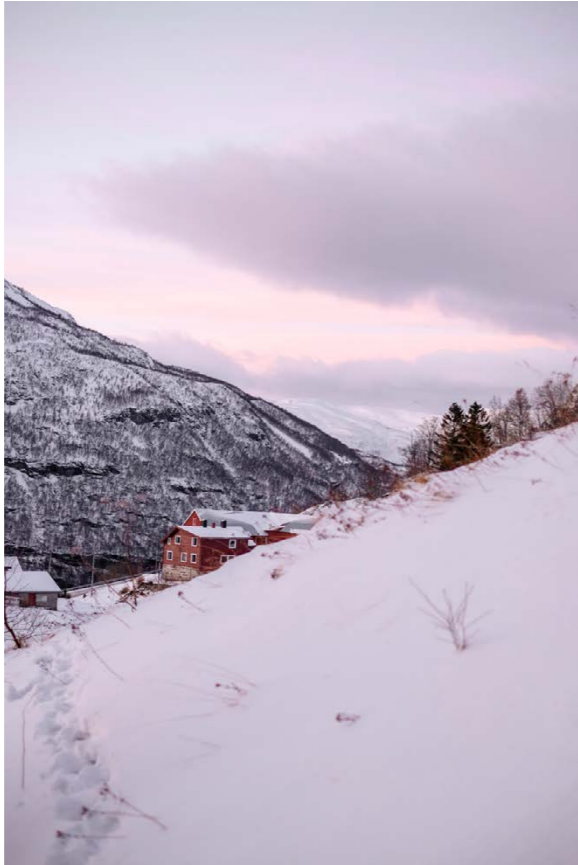

På Møllsæter kan man oppleve store variasjoner i terreng, vegetasjon og utsikt, med et spenn som går fra dyrka mark, til tett løvskog, høyreist barskog og bratte skråninger og stup.

Gjennom året kommer man i kontakt med alle årstidene. Følg med på at bladene faller, den første snøen, det første solglimtet over fjelltoppene 9. januar. Deretter bjørka som spirer, gresset som gror og det første turistskipet innover fjorden. På sommeren er kveldene lange og lyse. Lukten av nyslått gress på jordene og biene som summer i enga. Et sted hvor kropp og sjel kommer i kontakt med omgivelsene. Når du reiser derfra tar du med deg kunnskap du ikke kunne lest deg til.

AiR Geiranger

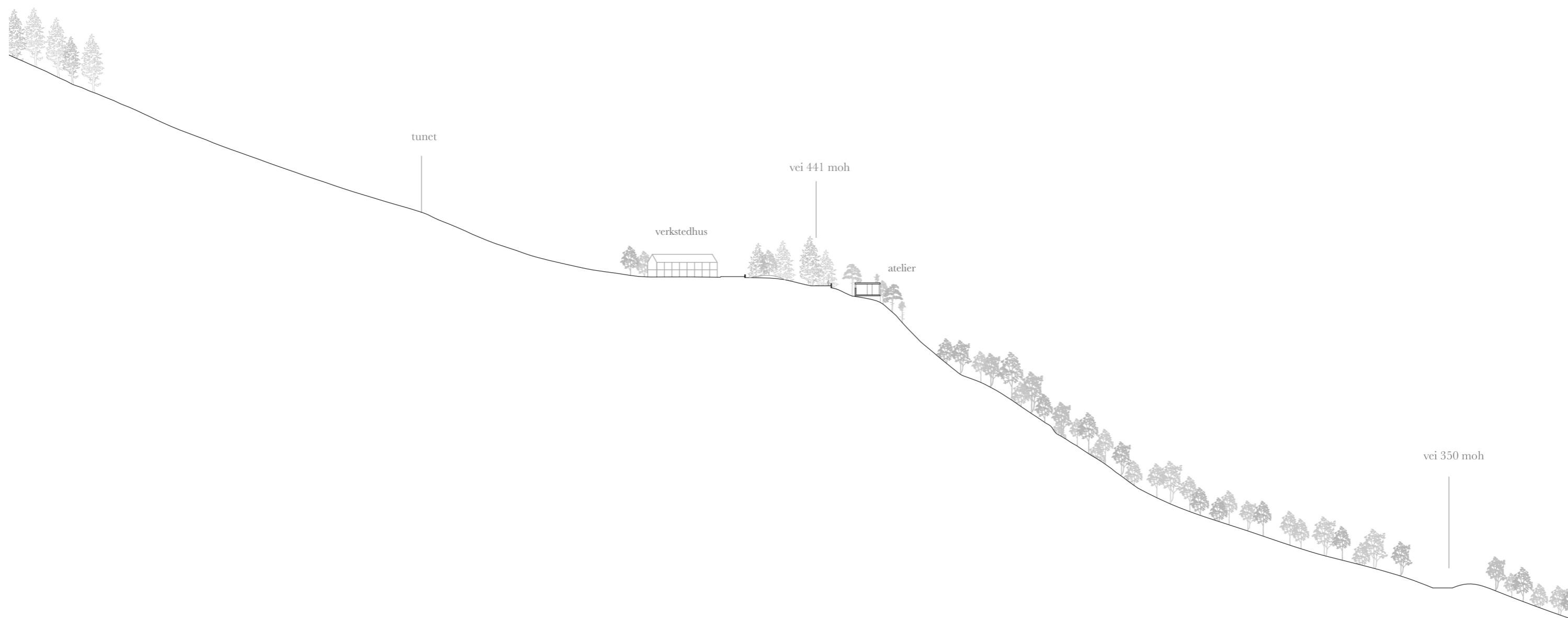

Prosjektet er organisert i et tun med soveenheter og felles bofunksjoner, og et arbeidsområde med private atelierer og et felles verkstedhus. Arbeidsarealene er lagt nærmere ankomsten på grunn av funksjonenes mer offentlige karakter. Boligene ligger lengre unna for å gi mer privatliv, samt å skape et fysisk skille mellom arbeid og fritid.

Fra gammelt av er området delt i tomter på tvers, slik at gårdeiers tomt er delt, med en del av naboens tomt i midten. Det har også vært med på å bestemme hvordan anlegget organiseres.

Situasjonsplan 1-1000 ☉

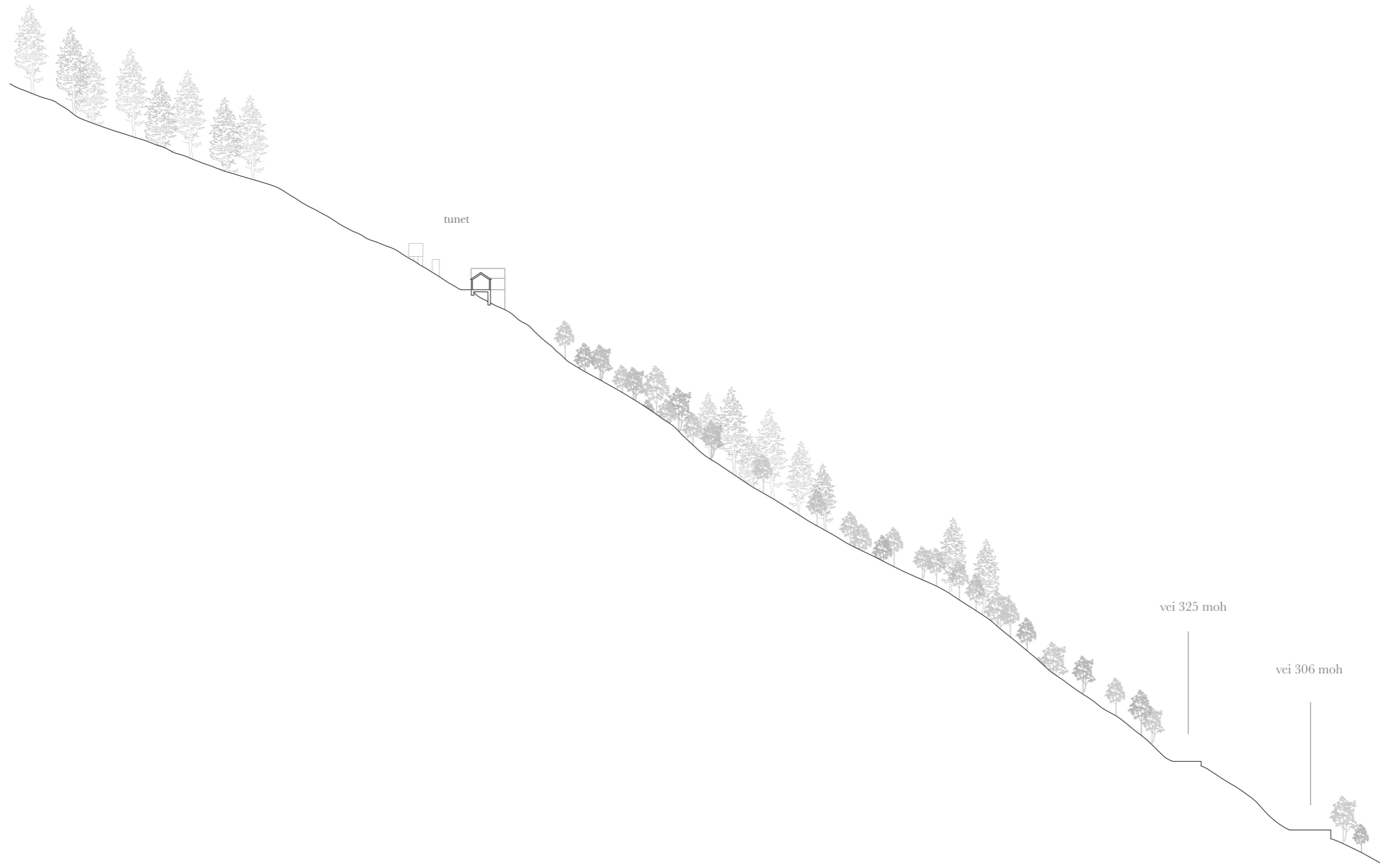

Gården ligger på en hylle i det bratte landskapet. Det er rundt denne prosjektet er lagt, i overgangen mellom flatt og bratt, og mellom dyrket mark og skog.

Snitt bb'

Som ellers i Geiranger er tomte bratt, noe som kan være en utfordring, men som også kan gi muligheter til spennende møter mellom arkitektur og landskap.

Aksonometrien viser hvordan atelierene og verkstedhuset nede ved vegen forholder seg til boligkvarteret oppe i skogkanten. Avstanden mellom dem er kort og kan gåes på et par minutter.

strategier

Hvordan bør arkitekturen forholde seg til landskapet og natur- og kulturarven i Geiranger for å skape et bærekraftig prosjekt?

Strategier for å bygge i landskapet

1. Lære av lokal byggeskikk. Lokale utfordringer - lokale løsninger
2. Passe inn med eksisterende typologi
3. Bruke lokale materialer
4. Benytte og ivareta naturpotensialet på tomta

1. Lære av lokal byggeskikk

Lokal byggeskikk svarer på lokale utfordringer. Derfor er mange av grepene som er gjort i prosjektet tett knyttet opp mot løsninger fra den lokale byggeskikken.

I et bratt terreng i et område av landet med mye nedbør er det spesielt tre ting som er avgjørende for å kunne bygge: **å lage en flate i et bratt terreng, å løfte trekonstruksjonen opp fra bakken og å beskytte konstruksjonen fra vær og vind.**

Lage en flate i et bratt terreng

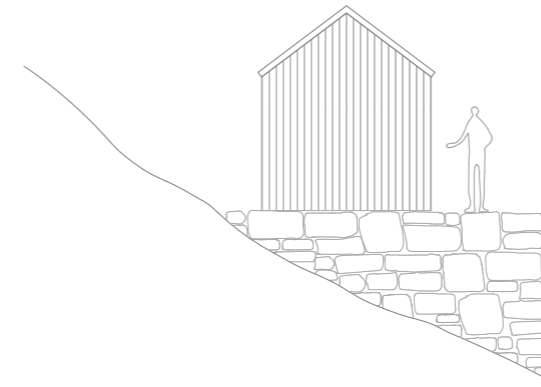
Å bo i fjordbygdene har alltid betydd å måtte forholde seg til bratt terreng, også når man skal bygge. I dag er dette ofte løst med sprenging, uten hensyn til eksisterende topografi. Å løse utfordringene rundt terrengvariasjonene på en tomt uten å destruere det eksisterende landskapet er en mer bærekraftig strategi som respekterer at naturen var her før oss, og fortsatt kommer til å være her etter oss. Dette er spesielt viktig i et område som er regnet som et av verdens mest verdifulle naturområder.

Tørrmurer tar opp for store høydeforskjeller på Møllstunet. Eget foto.

Geirangervegen (1889) vant pris for sin ingeniørkunst. Her ved "Knuten" som fortsatt tåler biltrafikk i dag. Foto: ukjent

Steinmurer

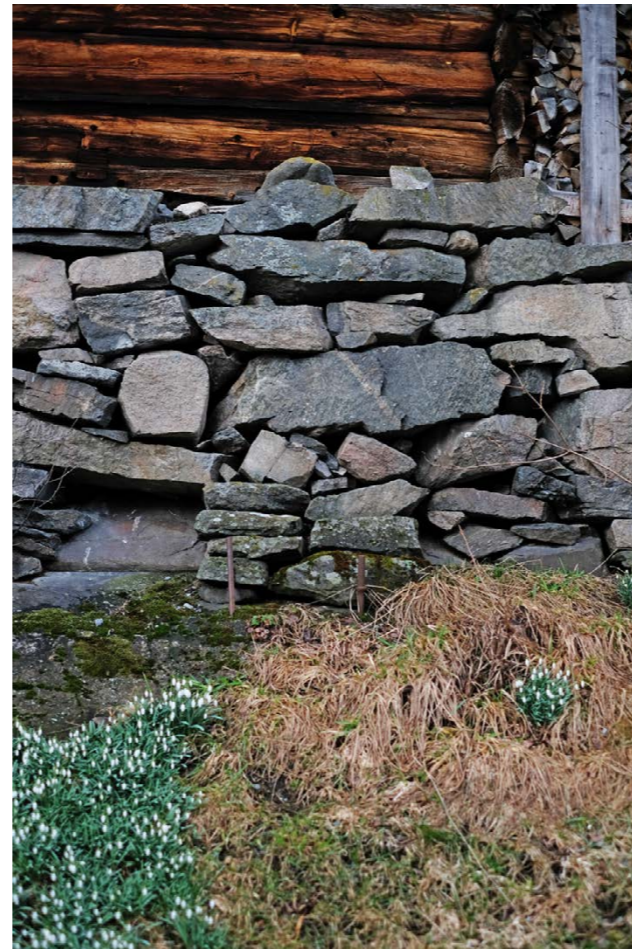
"Steingarden er sjølv symbolet på den hardtarbeidande bonden som braut opp jord for å byggja seg ein gard, eit liv, eit land. Ved å bearbeida naturen med sine egne hender skapte han kultur, det kulturlandskapet vi kjenner i dag, og som mange stader no er i ferd med å gå tilbake til naturen"

(Røyrane, 2017, s. 20)

I Geiranger har man lange tradisjoner for å bruke steinmurer for å ta opp for høydeforskjeller i landskapet, både ved hus- og veibygging. Ved å bruke murer til å skape flater i et bratt terreng unngår man sprenging og permanent forandring av landskapet. Siden steinen kommer fra fjellet blir muren nesten som en del av landskapet, og vil med tiden gro mer og mer inn i omgivelsene.

I noen steinhus er steinen bærende, men i de fleste ble det bygget et grindbygg innenfor muren som selv bærer vekten av taket. I hellende terreng brukte man tørrmurer som fundament for trehusene. Steinen blir nøye lagt, for at muren skal være solid bundet sammen og tyngdepunktet på rett sted. For at vannet skal renne rett vei heller muren svakt innover, og hver stein heller svakt nedover. Tørrmuren mures rett på grunnfjellet, og er den riktig murt kan den stå i flere hundre år.

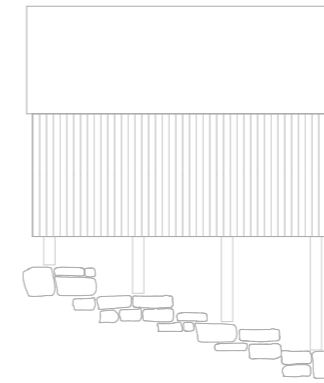
I dette prosjektet er steinmurene tatt tilbake og brukt i en moderne kontekst.

Steinmurfundamenter på Møllstunet i Geiranger. Egne foto.

Løfte trekonstruksjonen opp fra bakken

Tre er et vakkert og bestandig materiale dersom det blir brukt på riktig måte. Det viktigste for at treet skal holde lenge er at det får tørke regelmessig. Det vil si at treet ikke bør stå rett i bakken, men løftes opp slikt at ikke fuktighet trekker opp i endeveden. Dette er gamle og kjente prinsipper som i gammel byggeskikk på vestlandet som regel ble løst ved bruk av steinmurer og noen ganger påler.

Stabbur

Stabburet ble brukt til å lagre mat og ble derfor løftet opp fra bakken for å beskytte mot dyr og fuktighet. Søylene stabburet står på møter stein eller mur for å unngå at fuktighet fra bakken kommer opp i treverket. Denne teknikken har vist seg å være svært effektiv for å beskytte konstruksjonen, og mange stabbur står fortsatt etter flere hundre år, som dette stabburet på Møllstunet i Geiranger som er rundt 200 år gammelt. Tre av soveenhetene i prosjektet er tenkt som en moderne tolkning av stabburet, hvor den samme teknikken for å løfte rommet opp fra bakken er benyttet.

Vern mot vær og vind

Vestlandet er utsatt for mye nedbør og uvær, noe som gjenspeiles i hvordan man har bygget i området. Vi bygger hus for å skjerme oss for omgivelsene, og som følge av det blir måten man bygger hus på påvirket av det lokale klimaet. Materialene som blir brukt er ofte materialer som er lett tilgjengelig lokalt for å minimere arbeidet med å frakte byggematerialer til tomte. Disse utfordringene er like aktuelle i dag, med mer ekstremt vær enn noen gang og store klimagassutslipp knyttet til transportsektoren.

Steinbu på Hjartås, Meland. Foto: Oddleif Apneseth

Vernemurer på Brekke i Gulen, Vestland. Foto: Oddleif Apneseth

Steinbu

Hus i stein finnes over hele Norge, og de ble bygget fordi man hadde rikelig med stein tilgjengelig, og man trengte ikke å betale for det. Steinen beskyttet godt mot naturkreftene, og byggene ble kraftige og varige. De solide overflatene og tjukke veggene gir en helt egen karakter og opplevelse av varighet som vi i oppgaven har brukt til å skape rom for ro, stillhet og konsentrasjon. Mange steder står bare steinmurene igjen der det før har vært hus. Det vitner om murenes styrke og holdbarhet.

Vernemur

Flere steder på Vestlandet finner man bygg hvor den ene gavlveggen er laget av stein. Dette ble gjort for å beskytte huset mot uvær, regn og vind. På steder som var utsatt for fonnvind ser man ekstra sterke murer som skulle hindre husene i å bukke under for de voldsomme kreftene. I oppgaven er det undersøkt hvordan vernemurer kan beskytte inngangspartiet på soveenhetene.

2. Passe inn med eksisterende typologi

I et område som er regnet som en del av vår felles natur- og kulturarv blir det naturlig å ta hensyn til eksisterende typologi i arbeidet med nye bygg. Ikke for å herme etter det gamle, men for å lære av den kunnskapen og respekten for naturen og landskapet man utviste i tidligere tider.

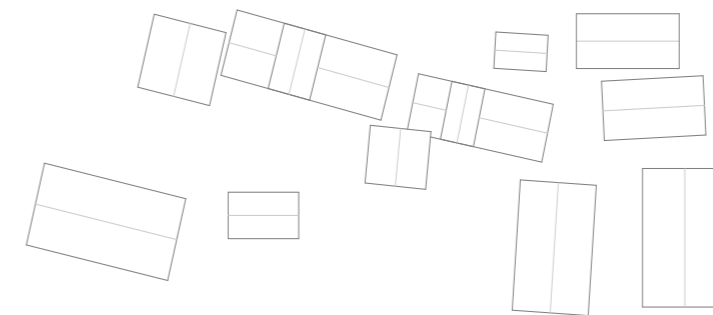
Når man bygger nytt i et område av så spesiell karakter og verdi som Geiranger er det naturlig å la det nye ta del i den eksisterende tradisjonen og bli en fortsettelse av denne heller enn et konkurrerende tilskudd.

Bygge på begrenset areal

I Geiranger er det lite areal som er egnet for å bygge på på grunn av utfordringer rundt rasfare og ulendt terreng. Man skulle tro at ei bygd med bare 230 innbyggere hadde nok av plass til å bygge hus på, men så mye av arealet er beslaglagt på grunn av rasfare at man sliter med å finne nye tomter. Derfor blir det viktig å tenke nytt når man utvikler nye prosjekter i Geiranger i årene som kommer. Kanskje kan man se tilbake på hvordan man har løst mangel på tilgjengelig areal før?

Møllstunet i Geiranger.

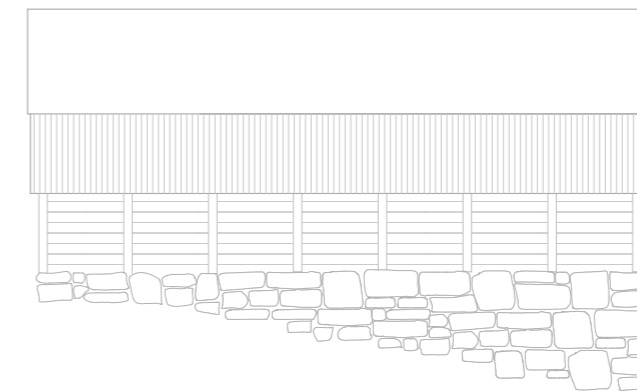
Klyngetun

Klyngetunet er en vanlig tunform på vestlandet på grunn av det bratte terrenget og et behov for å bo tett for å ta vare på det lille arealet som var egnet for dyrking. De som bodde på klyngetun hadde ofte andre jobber i tillegg til å være bønder, for eksempel fangst, fiske eller håndverk.

Klyngetunet egner seg godt i terrenget, og det oppstår spennende rom mellom bygg og landskap. Tunet kan skape rammen for en god balanse mellom privatliv og et sosialt fellesskap. Disse egenskapene er tatt med videre i arbeidet med bolig-tunet i AiR-prosjektet.

Store bygninger

Å passe inn handler ikke nødvendigvis om kamuflasje. I sentrum av Geiranger finner man flere store bygg, som hoteller og butikker, som er svært ulike, bygd i forskjellige tiår. Noen har med seg elementer fra den tradisjonelle byggeskikken i området, mens andre skiller seg mer ut. I Møllsbygda derimot har det vært få nybygg de siste tiårene, og bebyggelsen består stort sett av bolighus, gårdstun og hytter. Alle de store byggene i Møllsbygda er låver. Som nevnt tidligere har dette prosjektet et fokus på å videreføre de gamle byggetradisjonene inn i en ny kontekst for å ta del i tradisjonen heller enn å bryte den.

Låve

Det finnes flere gamle låver i Geiranger som sier mye om hvordan gårdene ble drevet. Mange av prinsippene ser man fortsatt i nyere låver, som tredelingen mellom skitten kjeller, varm og beskyttet etasje for husdyr og luftig og lett høyloft på toppen.

AiR-prosjektet ligger tett på et gårdstun og det ble tidlig i prosessen bestemt at store bygg i prosjektet skulle forholde seg til typisk typologi i området for å bedre passe inn i konteksten. I Geiranger er det nesten uten unntak bare saltakshus og alle de andre store byggene i Møllsbygda er låver. Derfor er bygg med fellesfunksjoner i prosjektet formet med utgangspunkt i formspråket til den tradisjonelle låven, med saltak, trepanel og utvendig konstruksjon som lander på en steinmur.

3. Bruke lokale materialer

Når man bygger i et område av så stor verdi som Geiranger blir hensyn til materialbruk og bærekraft knyttet til dette svært viktig. Dette er det flere grunner til.

Man har et ansvar for å forholde seg til natur- og kulturarven på en forsvarlig måte og må bruke materialer som er skånsomme mot naturen og som passer inn i den kulturelle konteksten.

I alle bygde prosjekter er det fordelaktig om materialene er kortreiste for å minimere utslipp knyttet til transport. Materialene i seg selv bør heller ikke ha for store utslipp knyttet til produksjon.

På små steder bør man ta i bruk lokal kunnskap gjennom lokale håndverksbedrifter for å sørge for å holde sysselsetting og verdiskaping i gang i distriktene.

Interiør, tunet

Interiør, atelier

Eksteriør

I valget av materialer er det lagt vekt på bruken i de forskjellige rommene. I oppholdsrom er det valgt behagelige, varme materialer som bjørkefinér på veggene og furugulv.

Atelierene er beregnet på mer røff bruk, med gulv som kan vaskes ofte og vegger som egner seg til å henge opp ting på. Man kan regne med at enkelte overflater i atelierene må byttes ut i løpet av byggets levealder, så å investere i eksklusive materialer er hverken økonomisk hensiktsmessig eller positivt for kunstnerens arbeidsforhold.

Materialene i fasaden tar sikte på å passe inn i de lokale forholdene med bruk av materialer som furupanel og naturstein som naturlig finnes i området og som er typisk for den lokale byggeskikken.

Treverket kan bli produsert på høvlerier i nærområdet. Gneis til murene kan komme fra tunnelutbyggingen som foregår bare en kilometer fra tomte.

Å bruke stein til byggeformål har i alle tider vært en nøysom tilnærming til ressursbruk. Man bygde med stein fordi stein var det som var tilgjengelig. Denne tankegangen kan være god å ta med seg inn i en ny tid der fornuftig ressursbruk blir viktigere enn noen sinne.

4. Benytte og ivareta naturpotensialet på tomta

Prosjektet befinner seg i et variert terreng som kan være utfordrende å bygge på, men som også kan gi en mulighet til å skape spennende møter mellom arkitektur og landskap. Hvert bygg i prosjektet er tilpasset terrenget, og gjennom utforming og plassering brukes høydeforskjeller til prosjektets fordel.

Det har vært nødvendig å utvikle en felles strategi for å takle høydeforskjeller i terrenget som blir brukt for alle byggene i prosjektet. De fleksible steinmurene formes av tomta de bygges på og byggene kan derfor enkelt tilpasses ulike forhold. Ved å bruke murer til å lage flater i terrenget unngår man sprenging og irreversible inngrep i naturen.

Byggene i prosjektet har et formspråk som med rette vinkler og sterke geometriske former kontrasterer og fremhever det organiske og kaotiske landskapet de ligger i.

detaljer

Egne foto fra Møllstunet i Geiranger

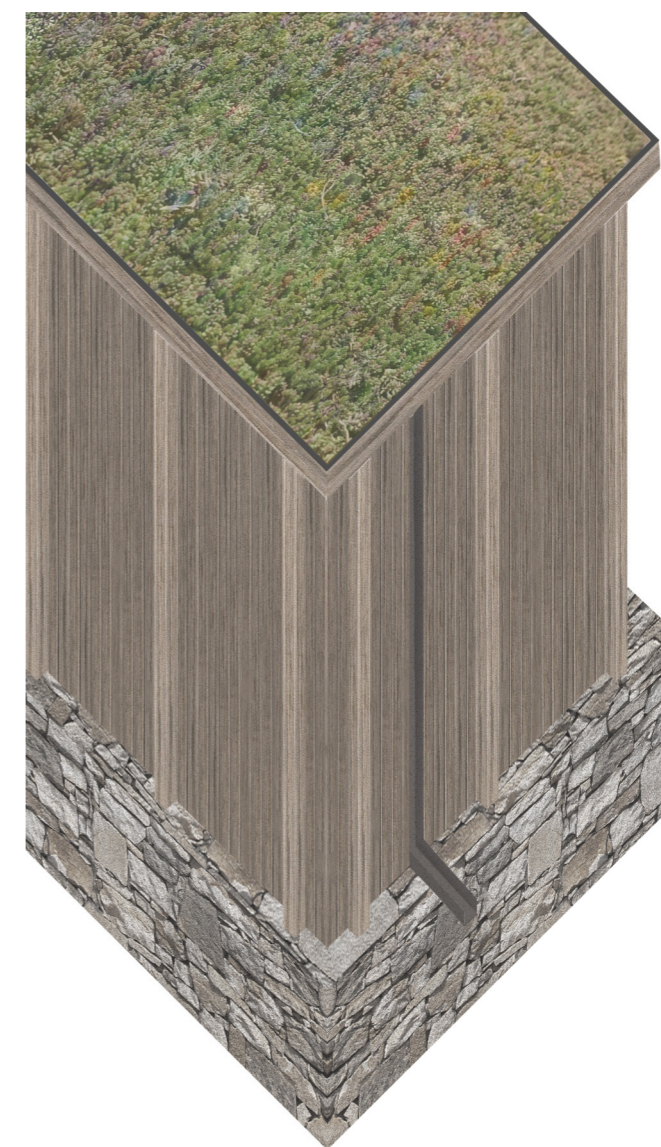
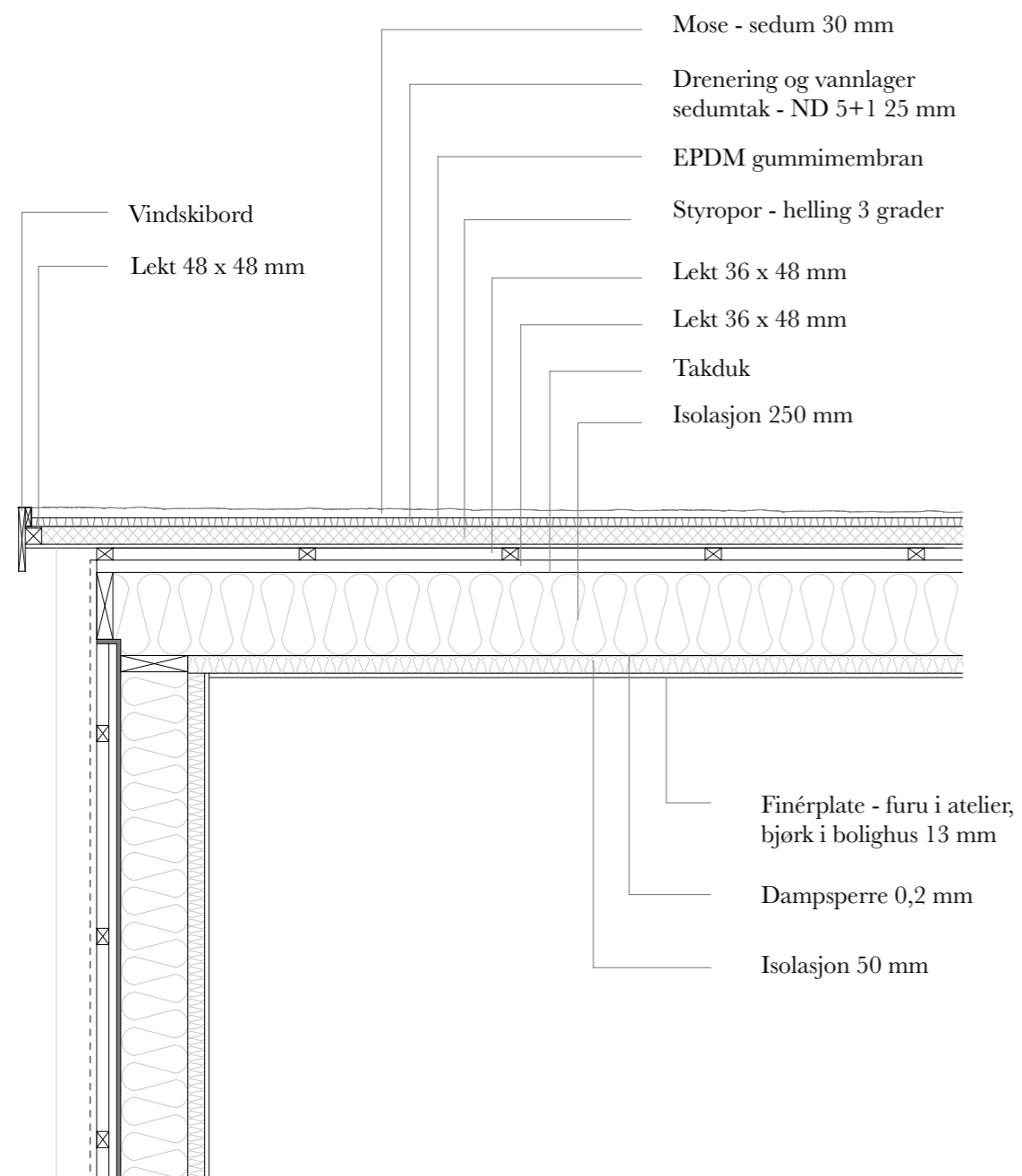
Prosjektet utforsker forholdet mellom steinmur og lettere trekonstruksjoner. Begge disse materialene passer godt inn i konteksten og kan knytte gammelt og nytt sammen.

Kontrasten mellom stein og tre blir brukt til å tilpasse byggene til bruken. For eksempel ved å bruke stein/betong i soner der man jobber med våte eller skitne medier.

Fasader

Med bakgrunn i kunnskapen og ideene som er tilegnet fra lokale byggemetoder er det utviklet tre forskjellige vegger og to tak som sammen er med på å gi en variasjon innenfor samme tema.

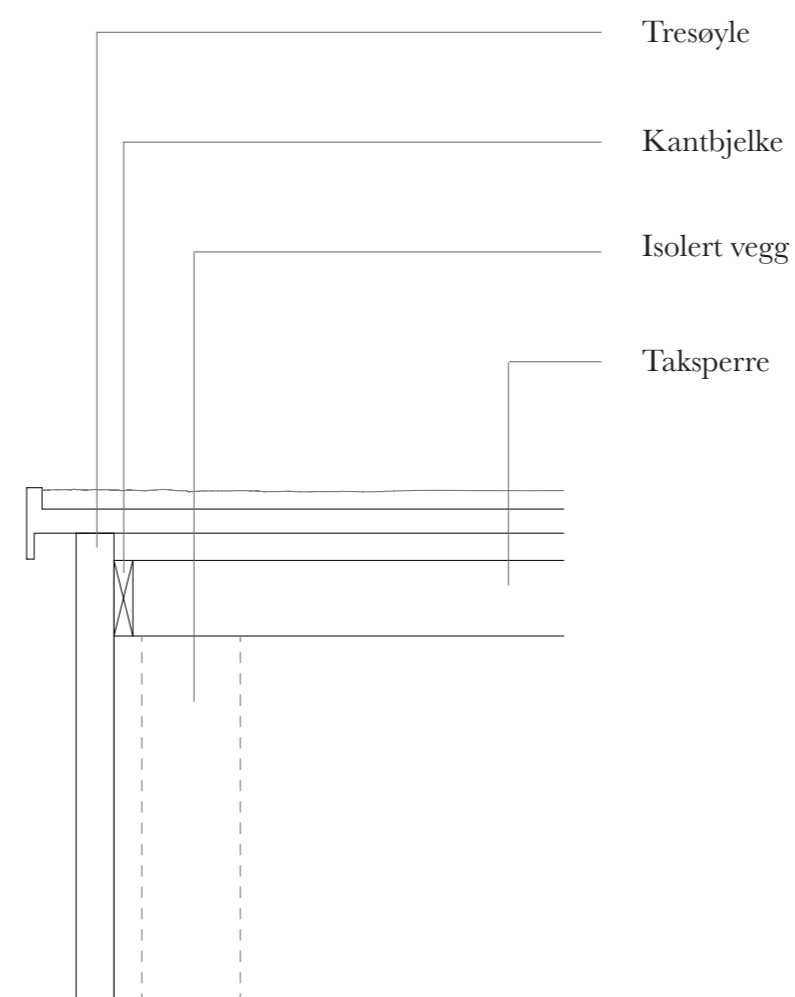
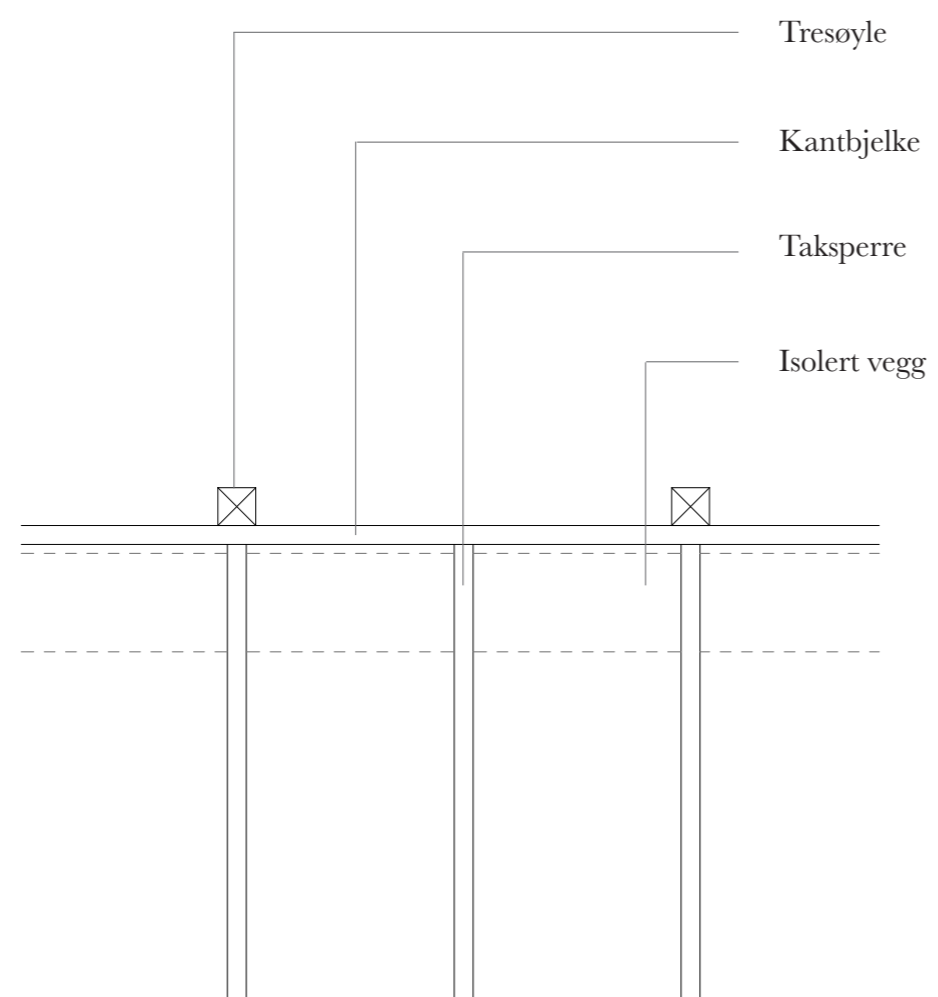
Variasjonen er ikke gjort bare for variasjonens skyld, men blir brukt til å skape ulike romlige opplevelser og ulike arbeidsforhold, samt å gi en fleksibilitet i arbeidet med fasadeuttrykk (som vist på forrige side).

Flate tak er dekt med sedummatter. I prosjektet, som er plassert i bratt terreng, vil taket bli en viktig fasade som synes godt når man beveger seg rundt i anlegget. Sedumtakene passer inn med vegetasjonen på

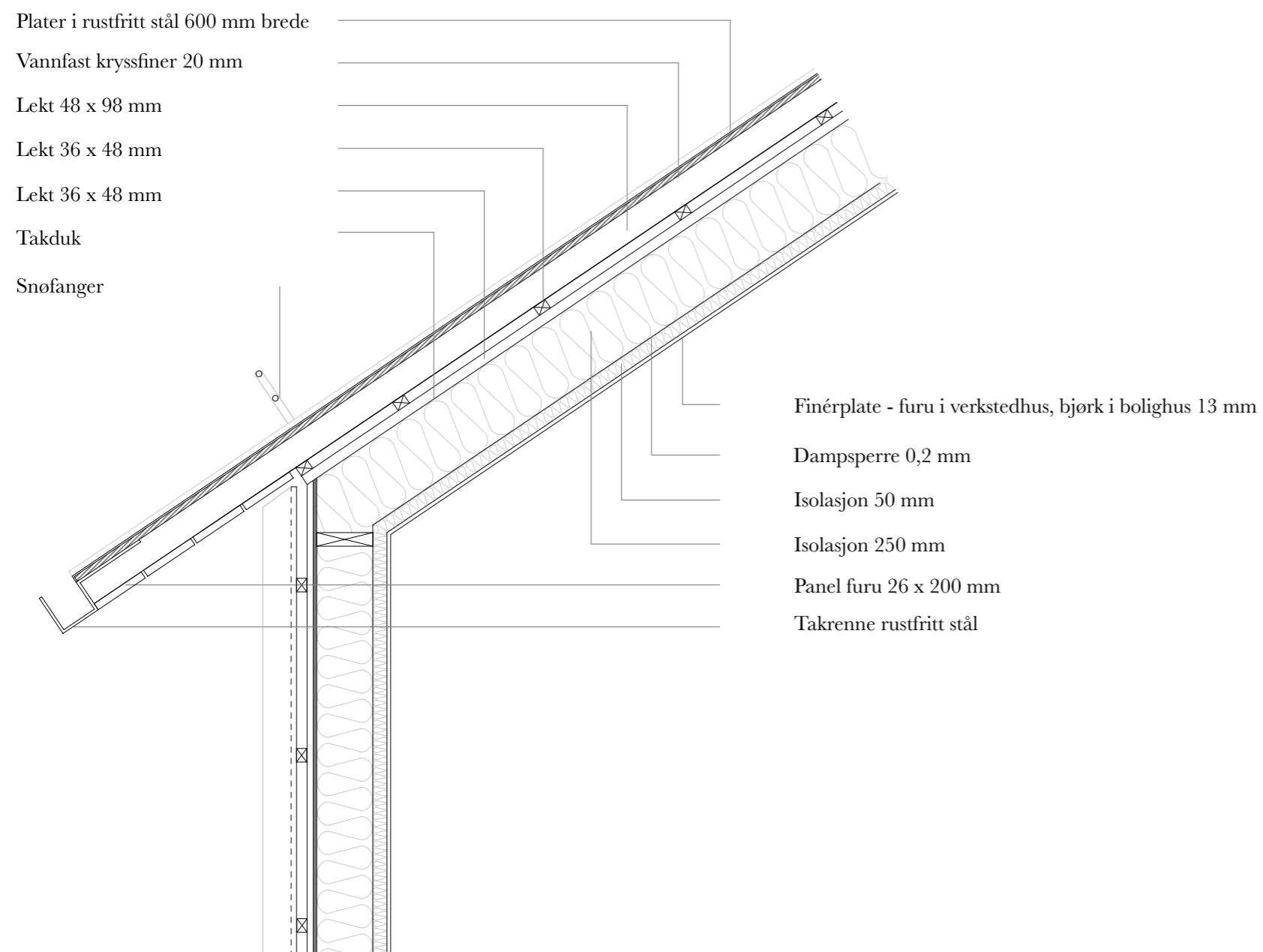
stedet og forstyrerer ikke utsikten i like stor grad som andre typer tak. Sedum tar mye mindre plass enn et tradisjonelt torvtak og er enklere å vedlikeholde. Taket fungerer drenerende ved mye nedbør og lagrer fuktighet i tørre perioder.

Detaljsnitt A - flatt tak 1-20

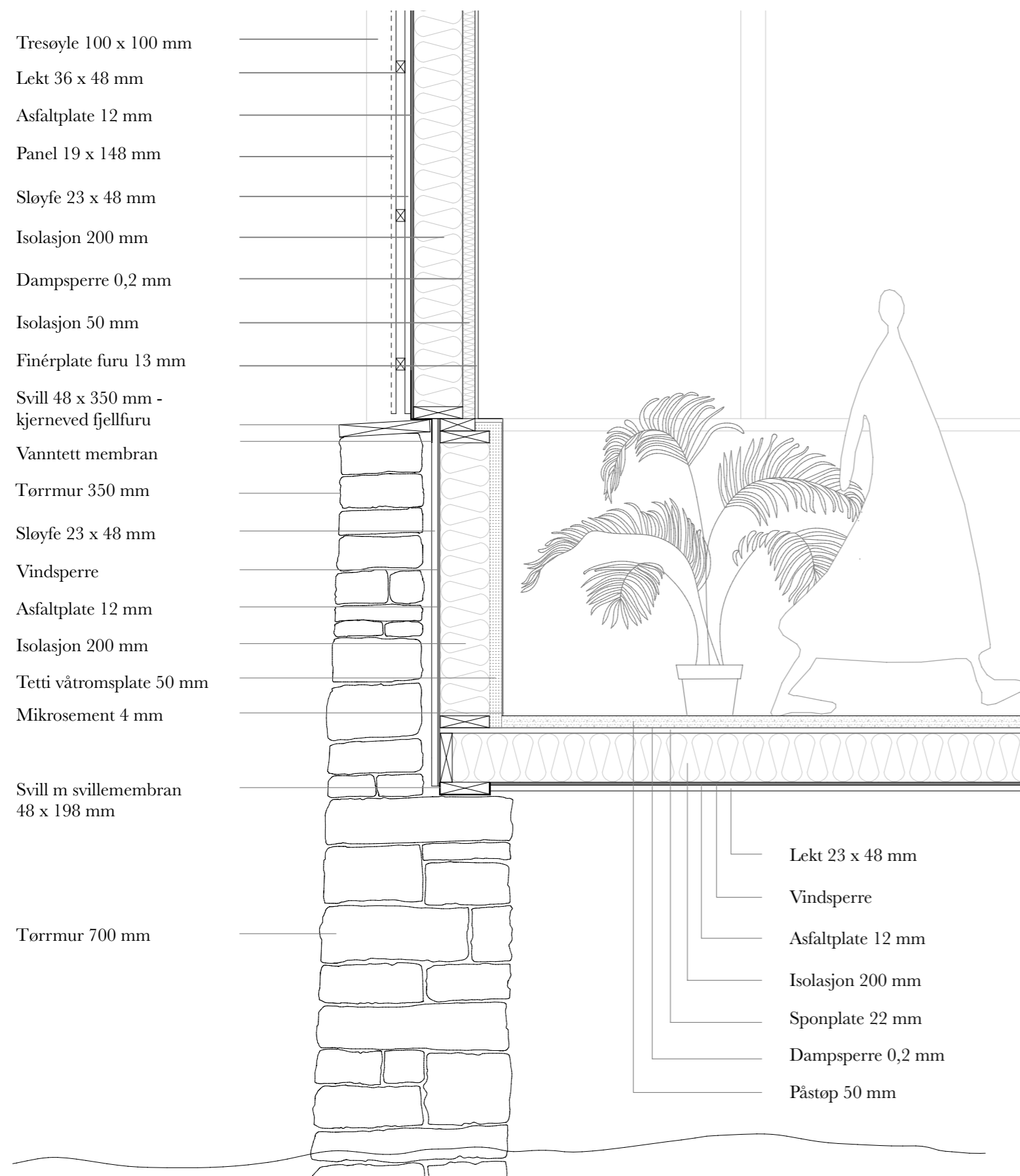
Skissen av konstruksjonen viser hvordan de utvendige søylene bærer en kantbjelke som taksperrene igjen er festet i.

Detalj - utvendig bærende konstruksjon 1-20

Saltak er valgt for hus med fellesfunksjoner. Dette av to grunner: for å tydeliggjøre hva som er felles og hva som er privat, og fordi de større byggene i prosjektet skal tilpasse seg lokal typologi i større grad.

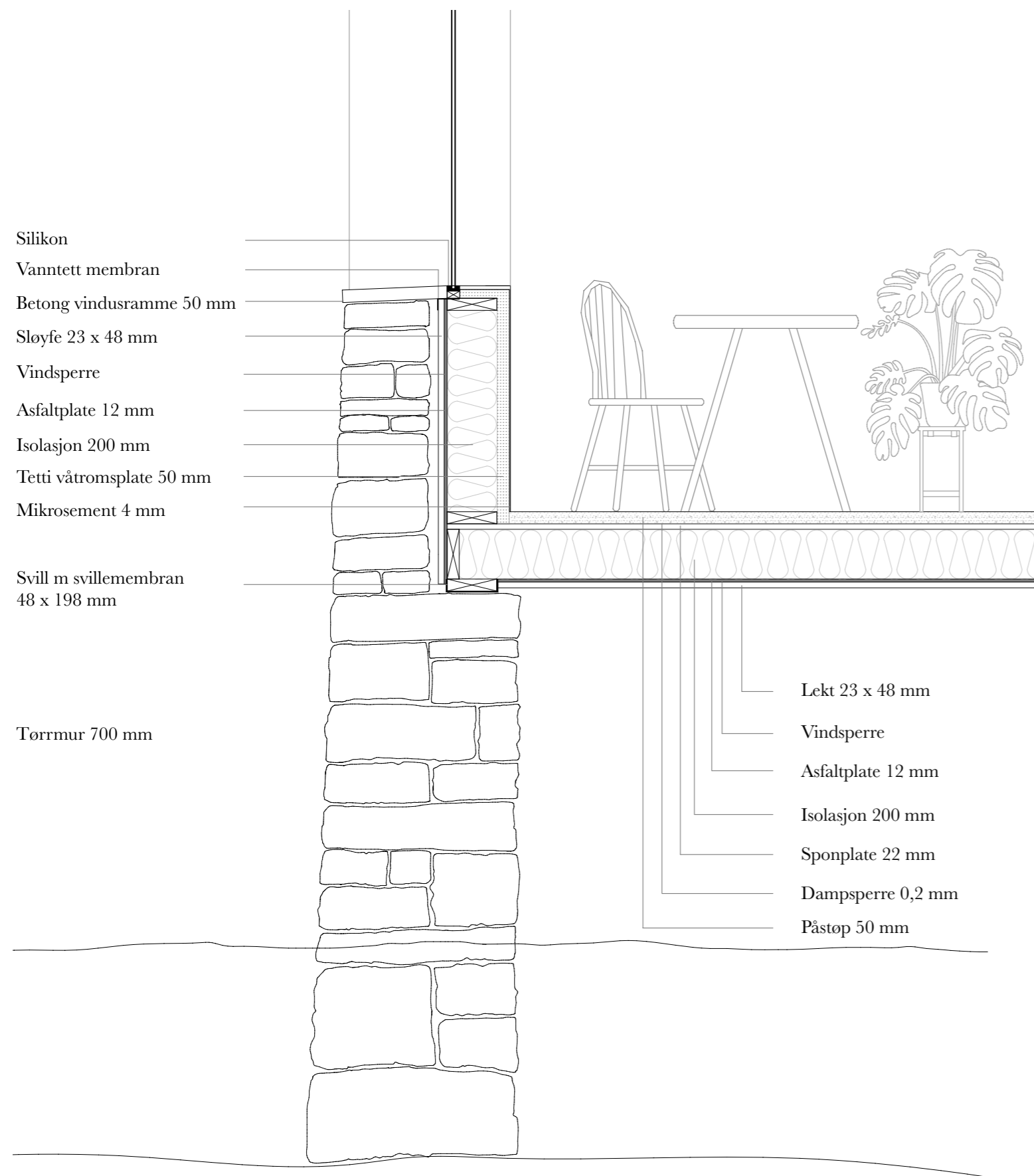
Detaljsnitt B - saltak 1-20

Møte mellom steinvegg og trevegg.
I atelierene som er utsatt for ekstra røff bruk er steinveggen trukket opp i rommet. På innsiden har man ikke stein, men mikrosement som tåler harde påkjenninger

og som kan spyles og vaskes ofte. I denne detaljen fra et atelier blir overgangen fra murvegg til trevegg brukt som en brystning rundt rommet.

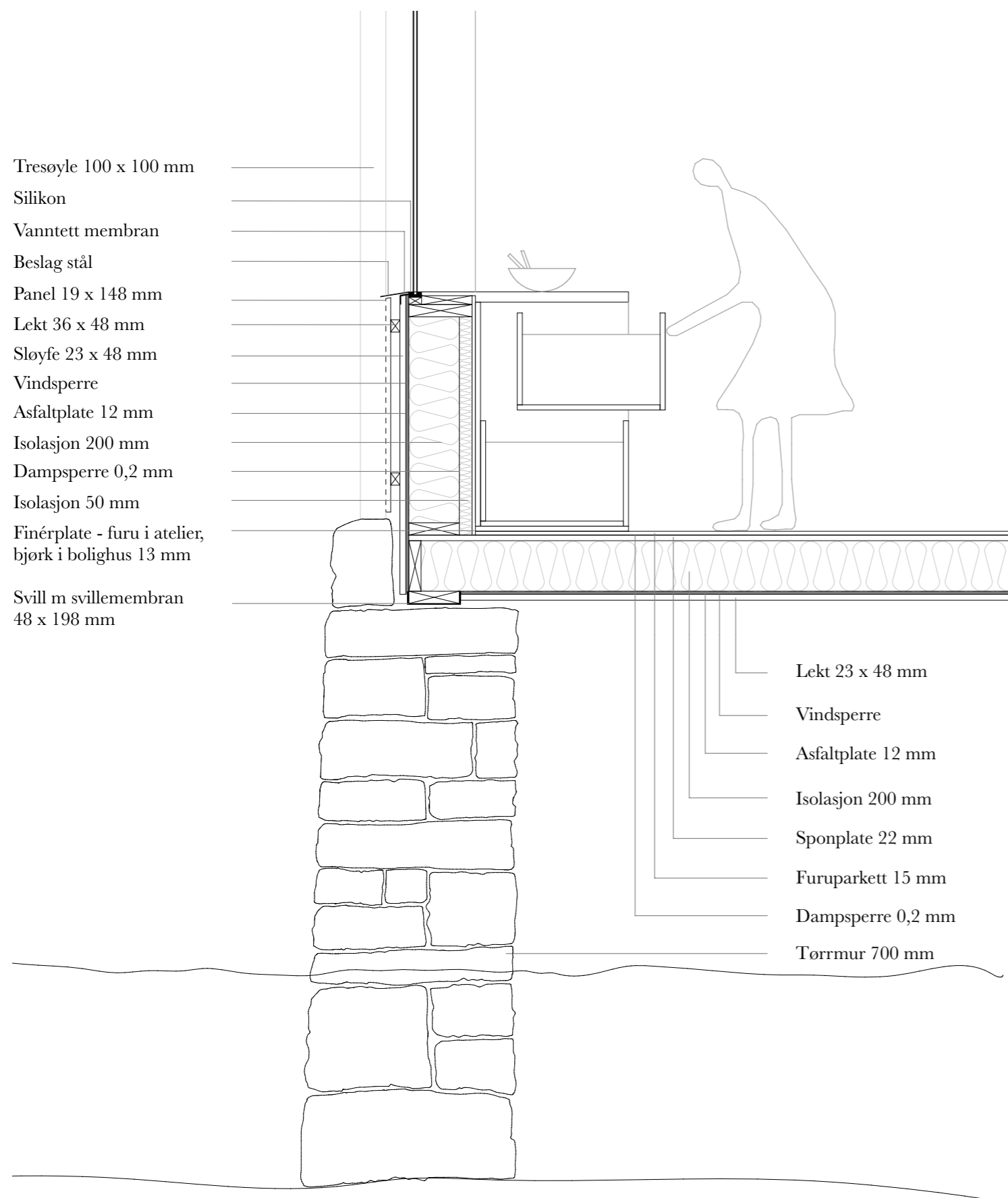
Detaljsnitt C - møte mellom steinvegg og trevegg 1-20

Steinveggen er 67 cm dyp og gir en følelse av varighet og trygghet. Steinens naturlige variasjon gir en vakker vegg som også beskytter konstruksjonen innenfor for vær og vind. Alle steder hvor det er stein i fasaden er

det mikrosement på de innvendige veggene. I vindusåpningene er det en betongramme for å få en sømløs overgang mellom inne og ute.

Detaljsnitt D - steinvegg 1-20

Treveggen hviler på tørrmuren og har mulighet til både å la glasset gå helt ned til muren (illustrasjon) eller å la treet gå opp som en brystning, som i detaljen som viser hvordan kjøkkenbenken går i ett med

vinduskarmen. Treveggene gir et lunt interiør som er velegnet for oppholdsrom.

I tegningen ser man også hvordan tørrmuren er bygget rett på grunnfjellet for stabilitet.

Detaljsnitt E - Trevegg 1-20

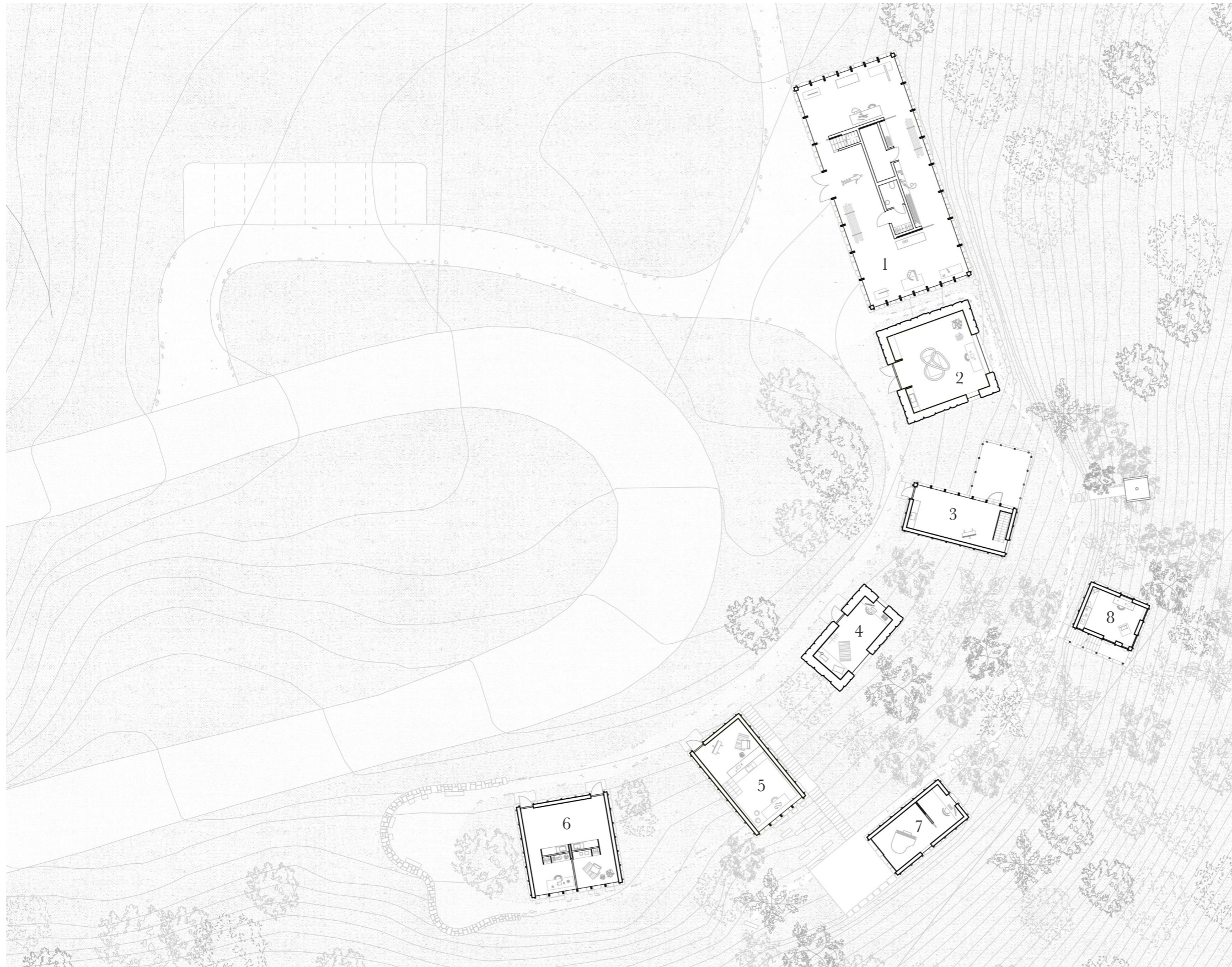

arbeid

I arbeidet med arbeidsplassene har vi tatt utgangspunkt i svarene fra spørreundersøkelsen og kunstnere vi har snakket med for å prøve å forstå hvilke arbeidsforhold ulike kunstnere setter pris på.

Atelierene er en utforskning i hvordan arkitekturen kan legge til rette for gode arbeidsforhold for kunstprosjekter av ulik karakter og derfor er de også alle ulike.

Atelierene ligger i et spennende og variert landskap, med vakker utsikt i flere retninger. Bevegelsen mellom disse vil være en opplevelse i seg selv. Denne stien har fått navnet Kunstvandringen. Her kan både kunstnere og publikum oppleve et samspill mellom kunst, arkitektur og natur, for eksempel under arrangementer som ”åpent atelier” eller utstillinger.

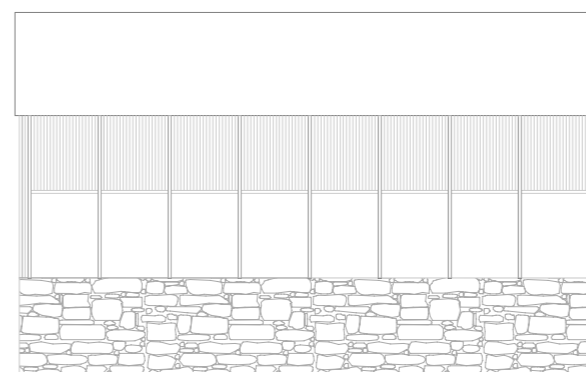
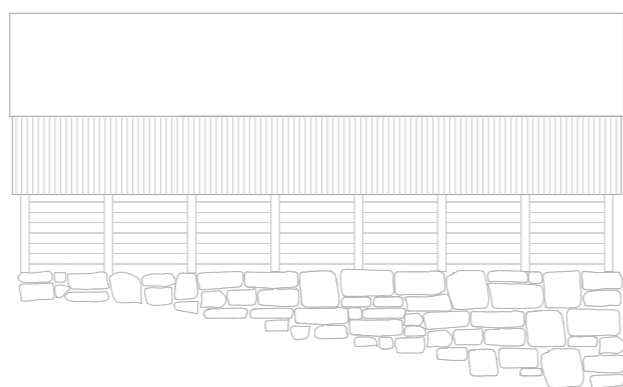
1. Verkstedhuset
2. Atelier for store prosjekter
3. Atelier med lys fra nord
4. Atelier for stillhet og konsentrasjon
5. Atelier med ren og skitten sone
6. Dualen
7. Atelier for framføring
8. Atelier for kontroll av lys

I situasjonen er verkstedbygget plassert nærmest vegen på grunn av at dette er det mest offentlige bygget. Det har også de tyngste funksjonene og behøver enkel tilgang til varelevering osv. Verkstedet er knyttet sammen med de uavhengige atelierene ved hjelp av kunstvandringen. Dette er en sti av varierende bredde og karakter

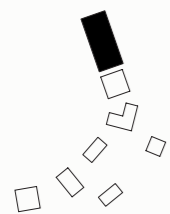
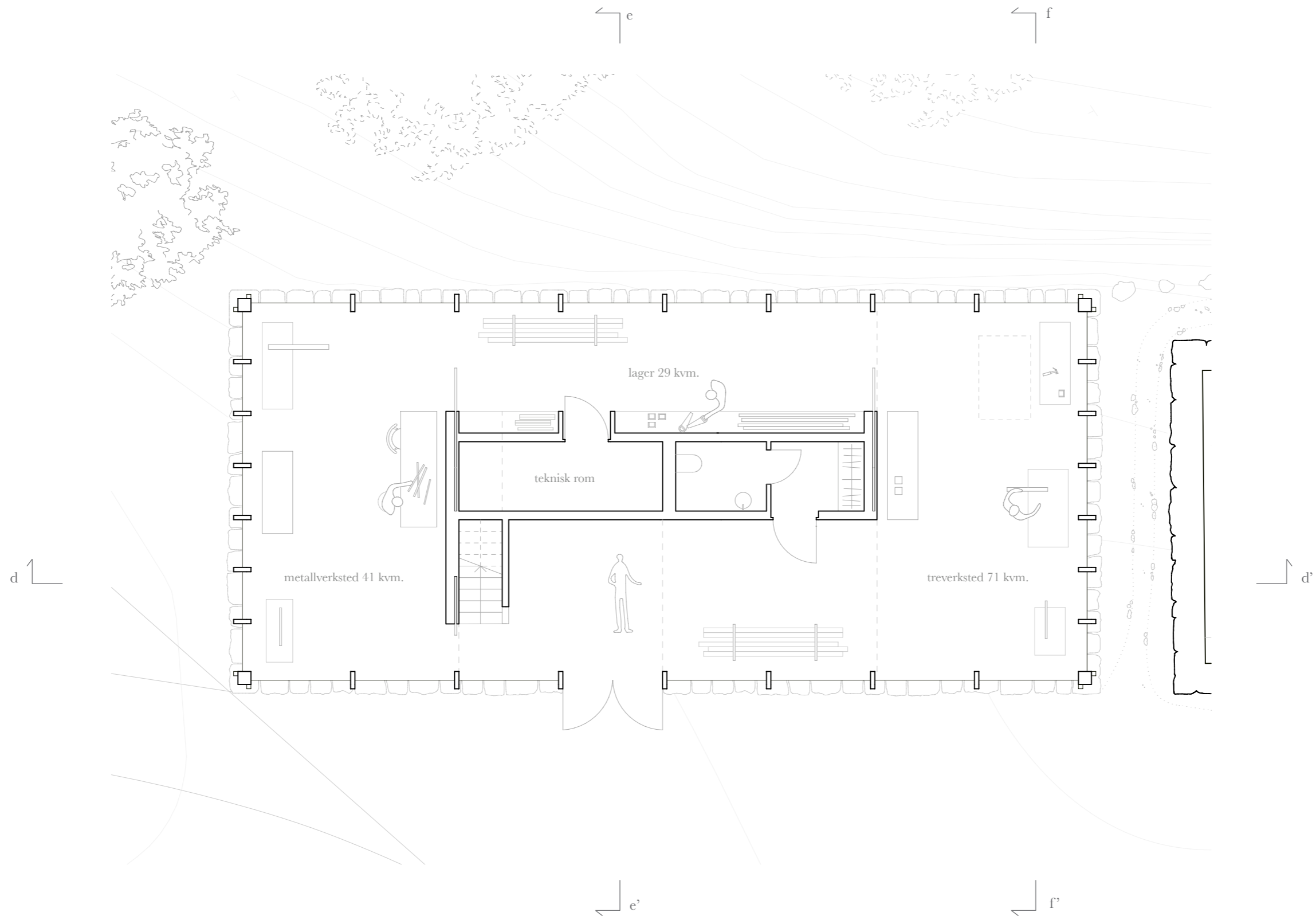
som leder deg rundt i anlegget. Atelierene som trenger tilgang til tunge materieler og mye utstyr ligger langs den brede delen av kunstvandringen på samme høyde som verkstedet. De mindre atelierene hvor kunstnerne arbeider med lettere medier er plassert friere i tilknytning til en smalere og mer slynget sti.

Situasjonsplan arbeid 1-350 ☉

0 2 4 6 8

verkstedhuset

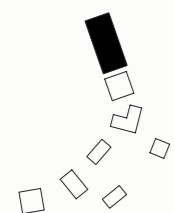
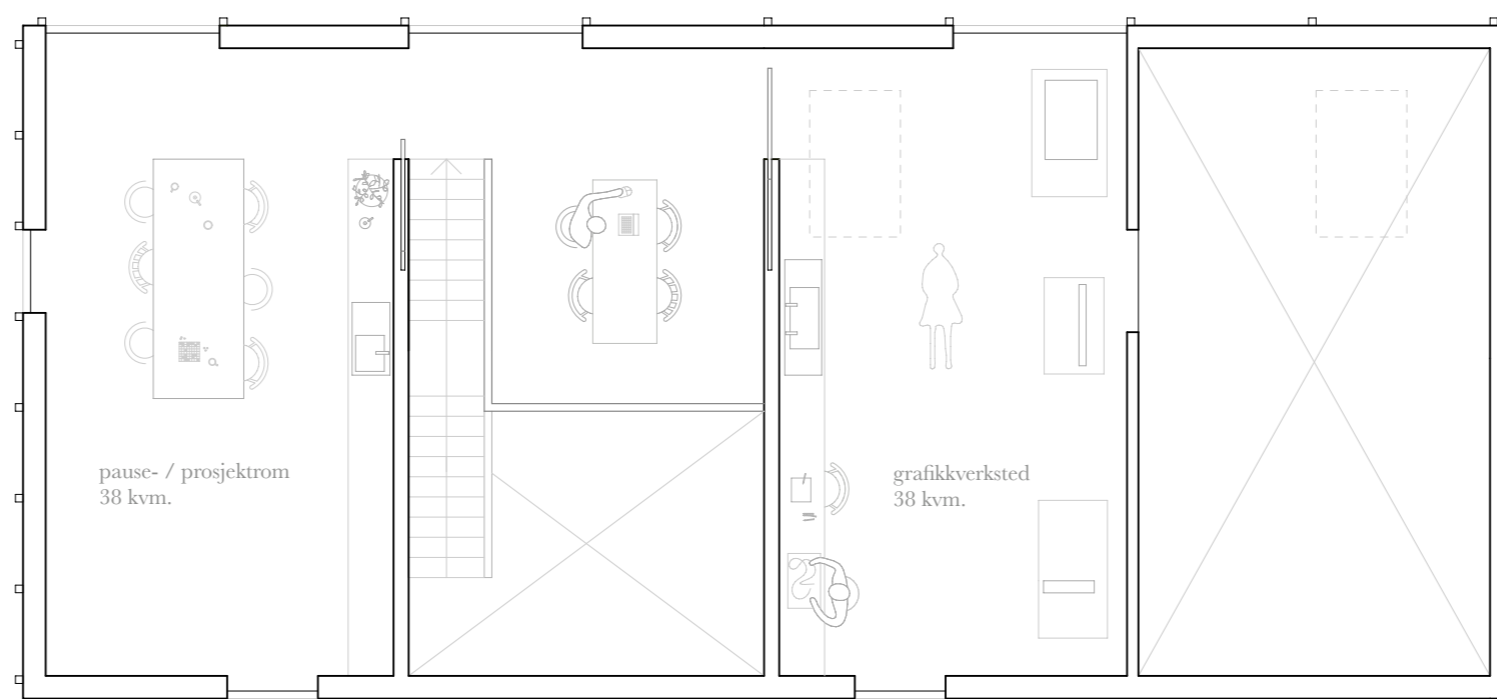

1.etg i verkstedhuset er et åpent rom med en sentral kjerne som inneholder teknisk rom, garderobe og toalett. Skyvedører kan brukes dersom det er nødvendig å dele opp rommet. Disse ligger inne i kjernen for å frigjøre fasaden.

Et treverksted og et metallverksted er plassert i hver sin ende av bygget med et felles lager imellom, men planen er veldig fleksibel og kan endres etter behov.

Verkstedhus 1-100 ☉

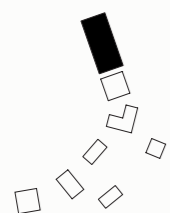
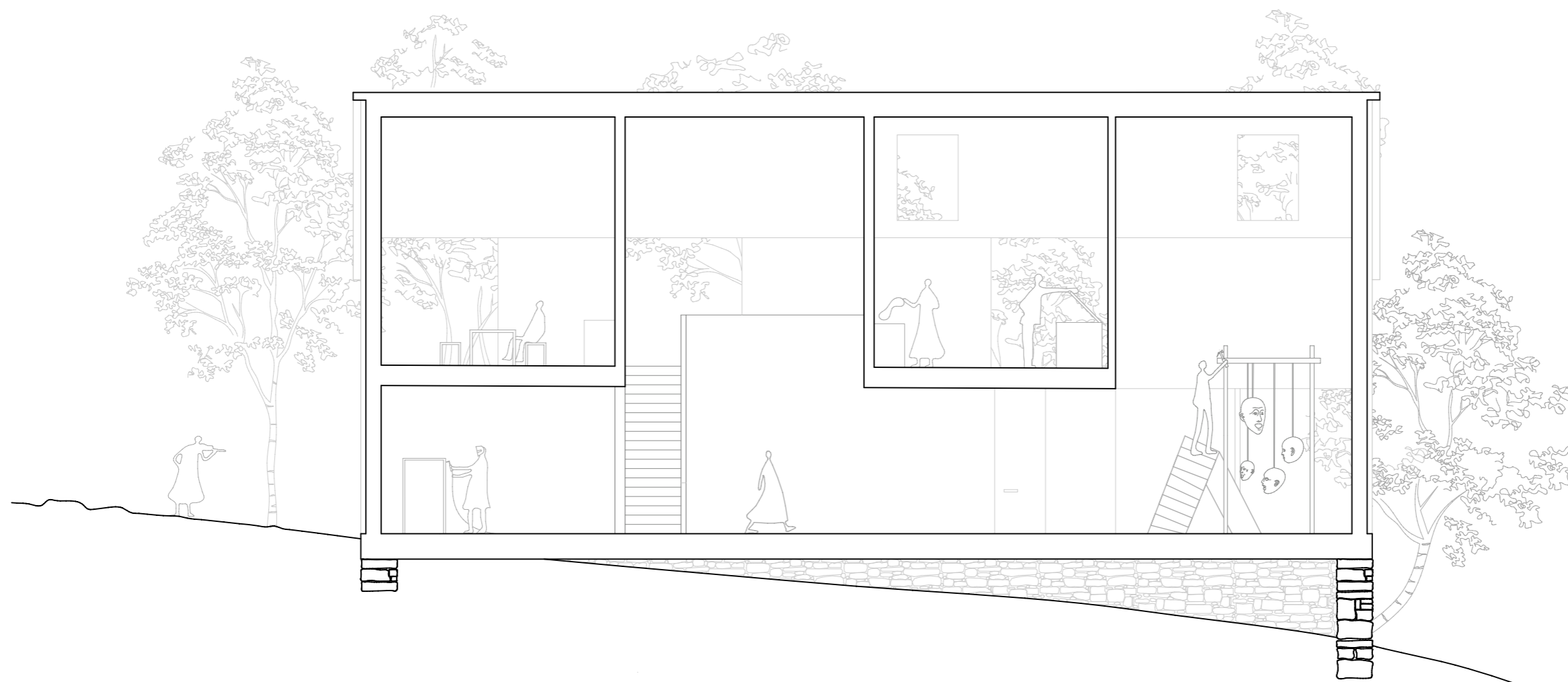

I 2.etg ligger mer lukkede funksjoner som må skjermes fra støv og støy fra de grovere verkstedene i 1.etg. Et større pause- og prosjektrum åpner for sosiale møter og samarbeid mellom kunstnerne.

Grafikkverkstedet har visuell kontakt ned i det dobbelthøye treverkstedet.

2. etg - Verkstedhuset 1-100 ☹

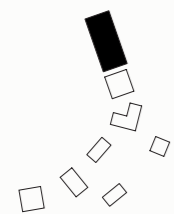
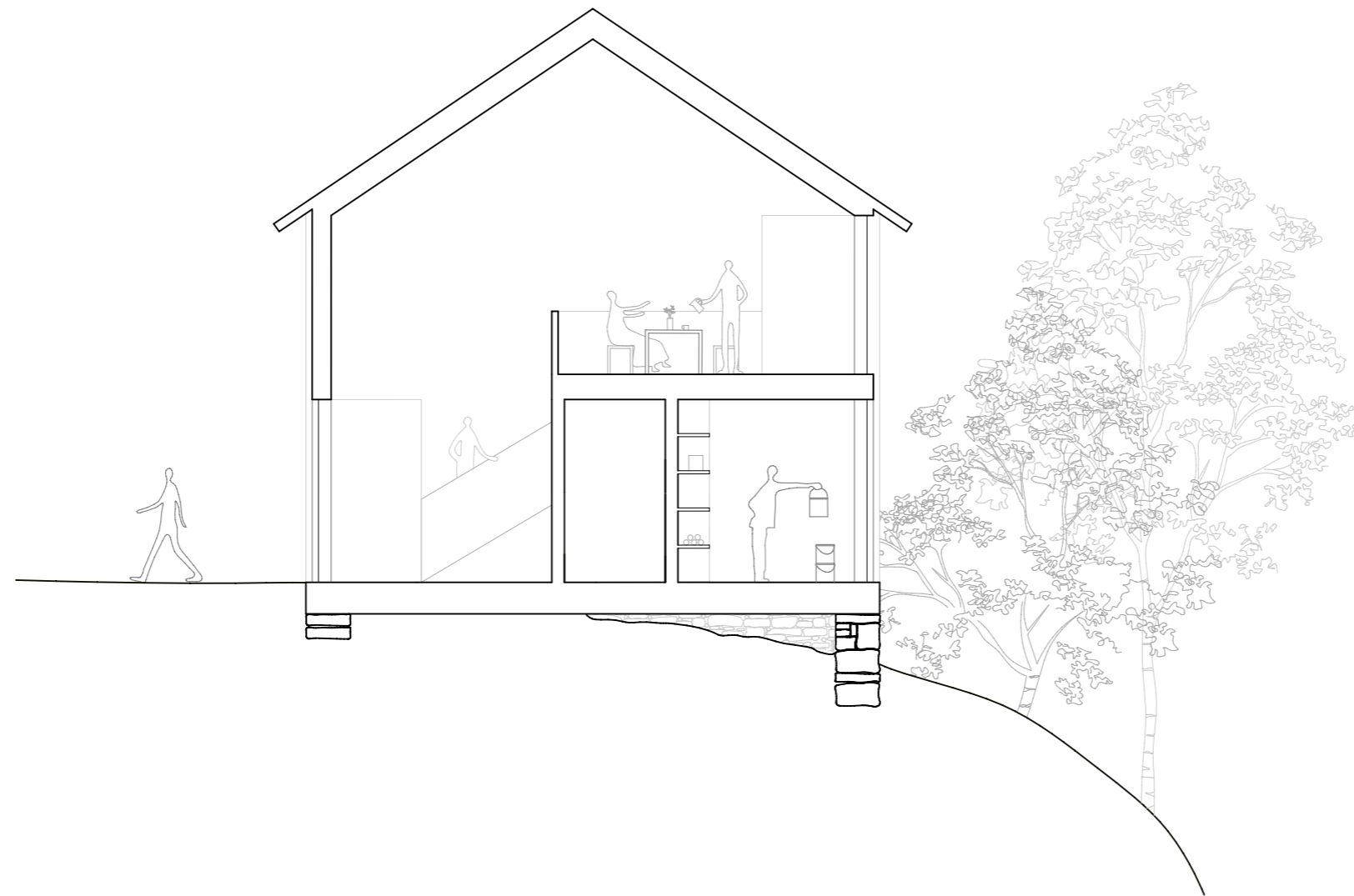

Tanken bak verkstedhuset er et ønske om et stort åpent rom med mye aktivitet og visuell kontakt mellom de ulike funksjonene. Her skal man ikke stenge inne de typiske verkstedfunksjonene, men heller skjerme

de funksjonene som trenger stillhet eller renslighet.

Snitt dd' - Verkstedhus 1-100

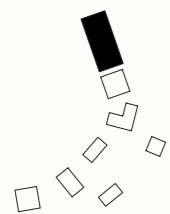
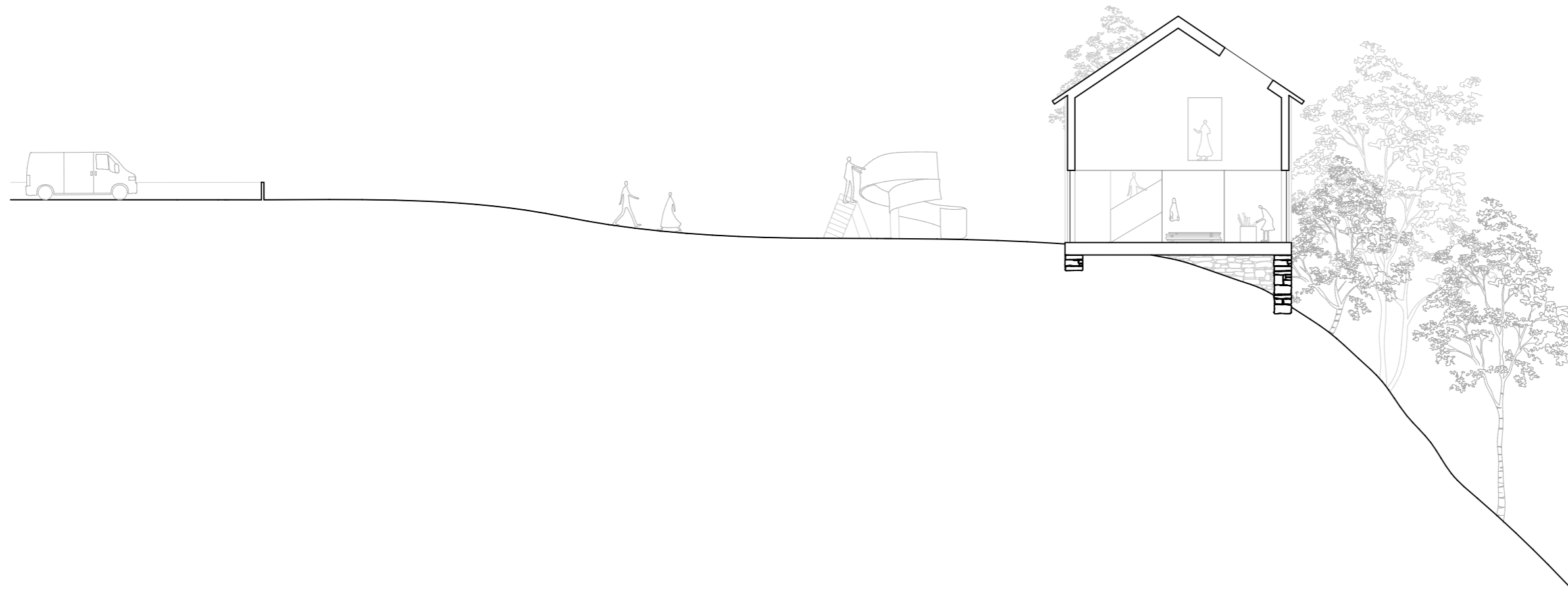

I tilknytning til inngangspartiet ligger en trapp som tar deg opp i 2.etg. Fra den åpne mezzaninen trappen lander på kan man nå alle rom i denne etasjen.

Snitt ee' - Verkstedhuset 1-100

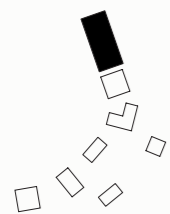
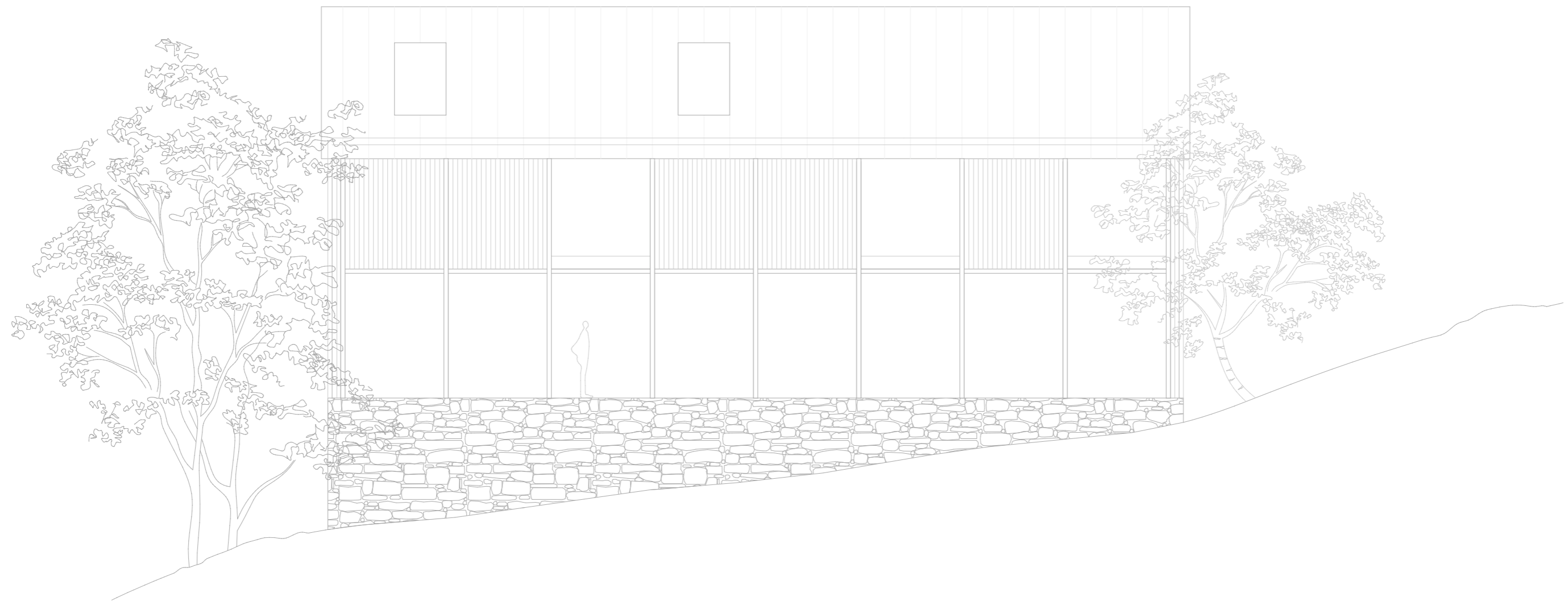

Verkstedhuset ligger på den flateste delen av området vi bygger på og er plassert i tilknytning til vegen for enkel tilgang og varelevering. Den flate plassen foran bygget kan brukes til montering eller utstilling av

større verk. På baksiden av bygget skråner terrenget bratt nedover og gir deg utsikt over massive fjell og langt innover fjorden.

Snitt ff' - Verkstedhuset 1-200

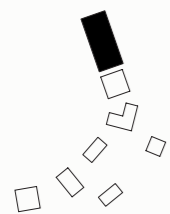

I fasaden er den bærende konstruksjonen eksponert. Dette er hentet fra låver i området. På langveggene er avstanden mellom søylene 2,4m istedenfor 1,2m som på gavlveggene og alle de andre byggene i anlegget. Dette er

fordi fasaden i 1.etg skal gi inntrykk av å være helt åpen, og at denne avstanden passet bedre med proporsjonene til bygget.

Fasade øst - Verkstedhuset 1-100

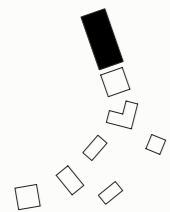
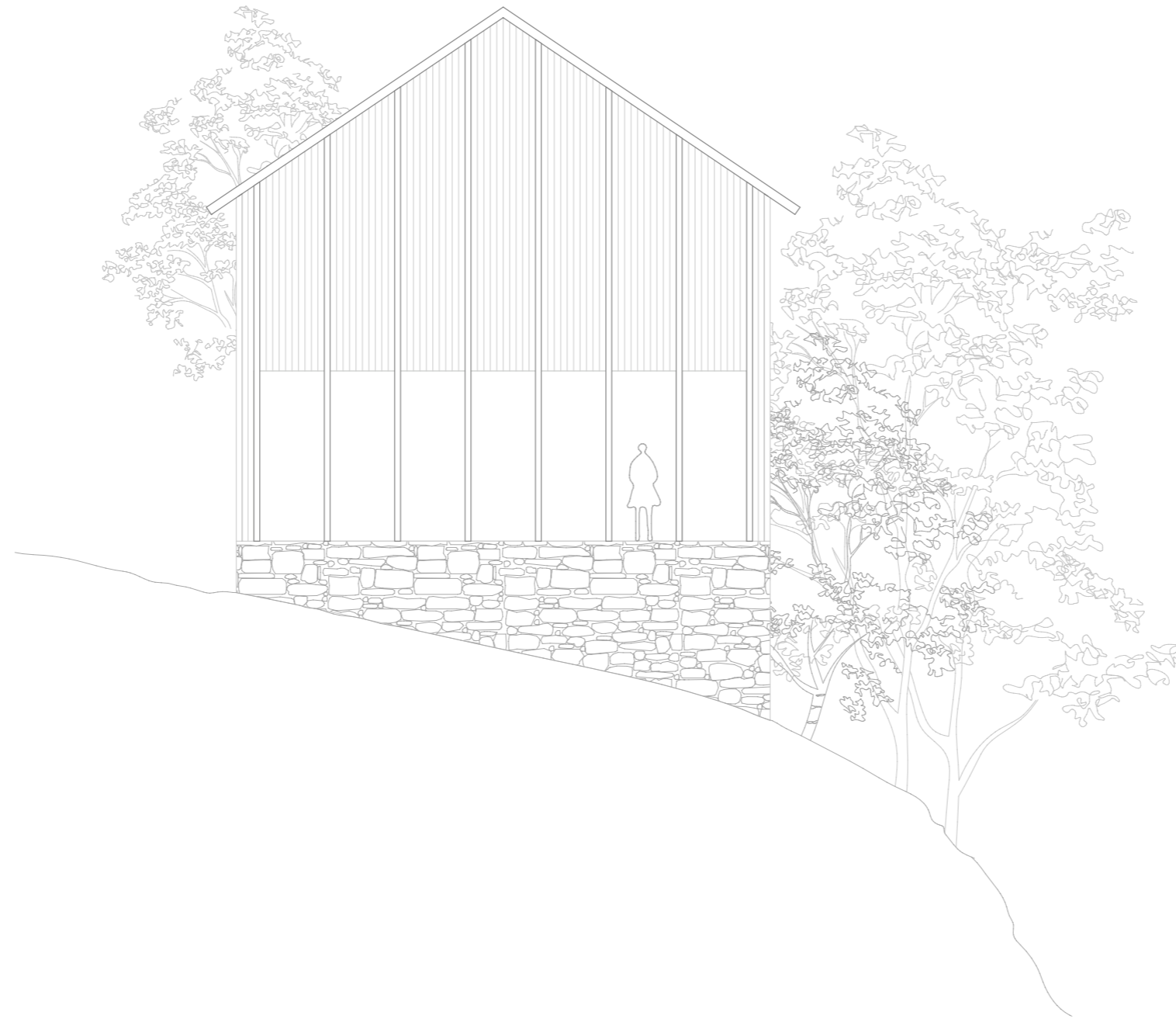

Et vindusbånd strekker seg hele vegen rundt 1.etg for å slippe naturen og lyset inn, og samtidig eksponere aktiviteten som foregår på innsiden.

Fasade vest - Verkstedhuset

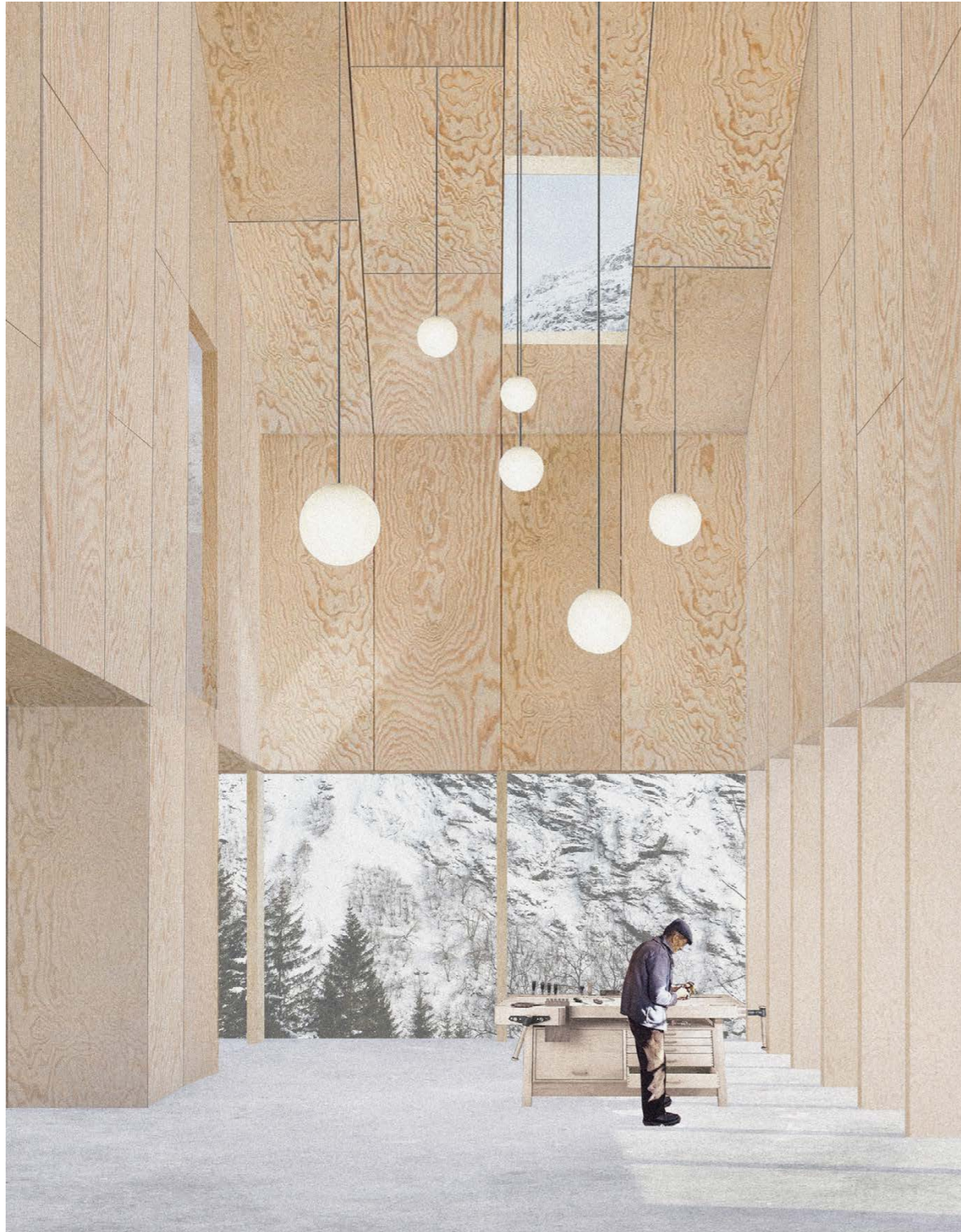

Den åpne fasaden signaliserer at dette er et offentlig bygg. Hit kan de lokale komme og bruke verktøy og maskiner om de har et prosjekt på gang.

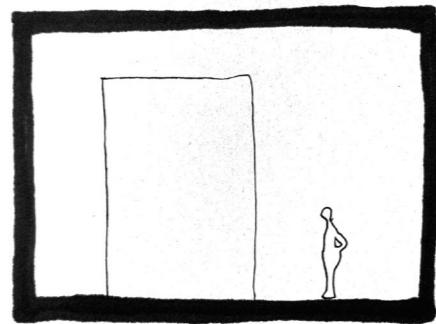
Fasade sør - Verkstedhusett 1-100

Nils er møbelsnekker og har vært i Geiranger i to måneder for å fullføre et stoldesign han har utviklet det siste året. Nå er han på verkstedet for å bygge en prototype som skal vises fram ved oppholdets slutt.

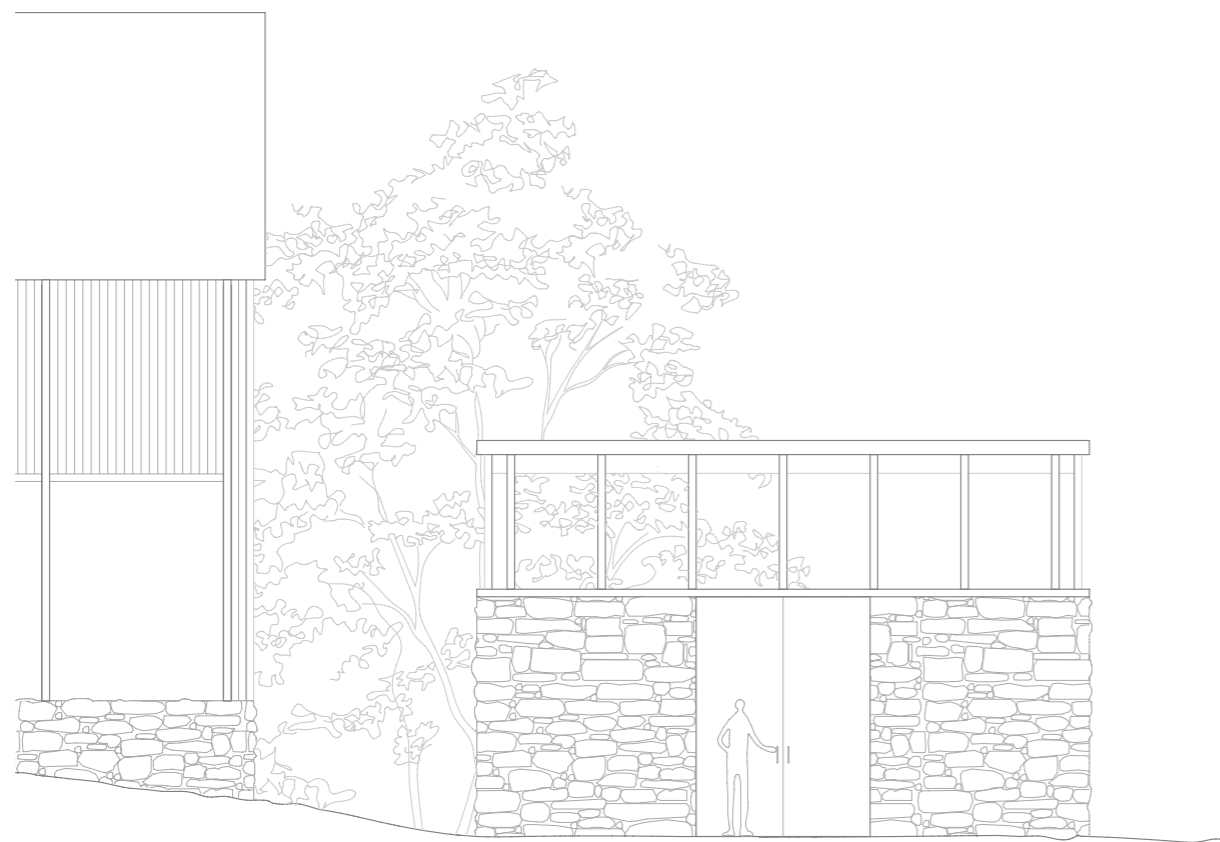
atelierer

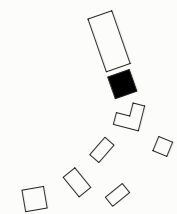
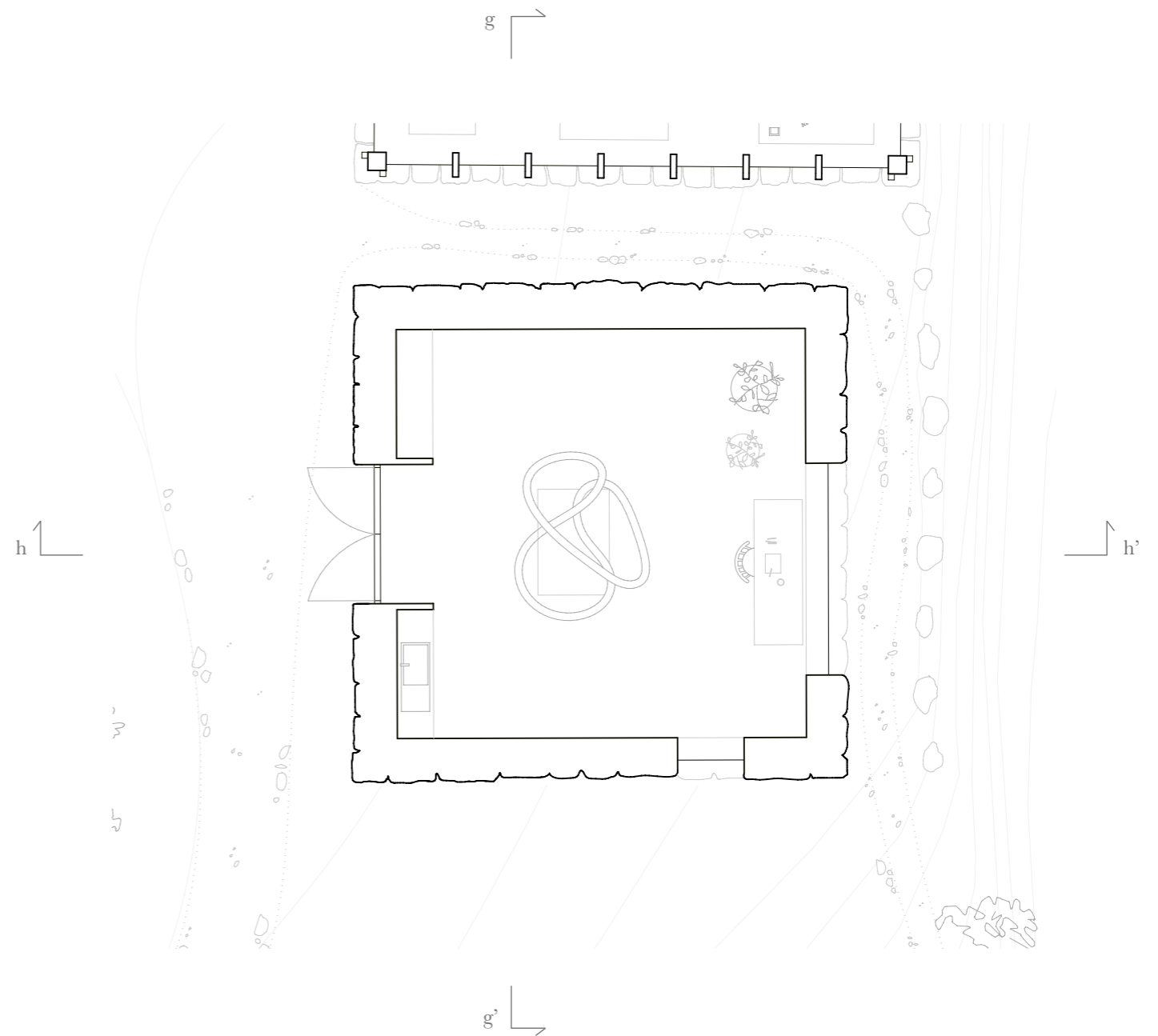
Atelier for store prosjekter

Dette atelieret er tilpasset arbeid med store installasjoner, med store dører og solide overflater som tåler røff bruk. Dette atelieret er universelt utformet og tilgjengelig med rullestol.

Krav: Ett nivå, store dører, tilknyttet verksted, universell utforming, solid, minst 40 kvm

Fasade vest

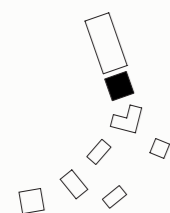
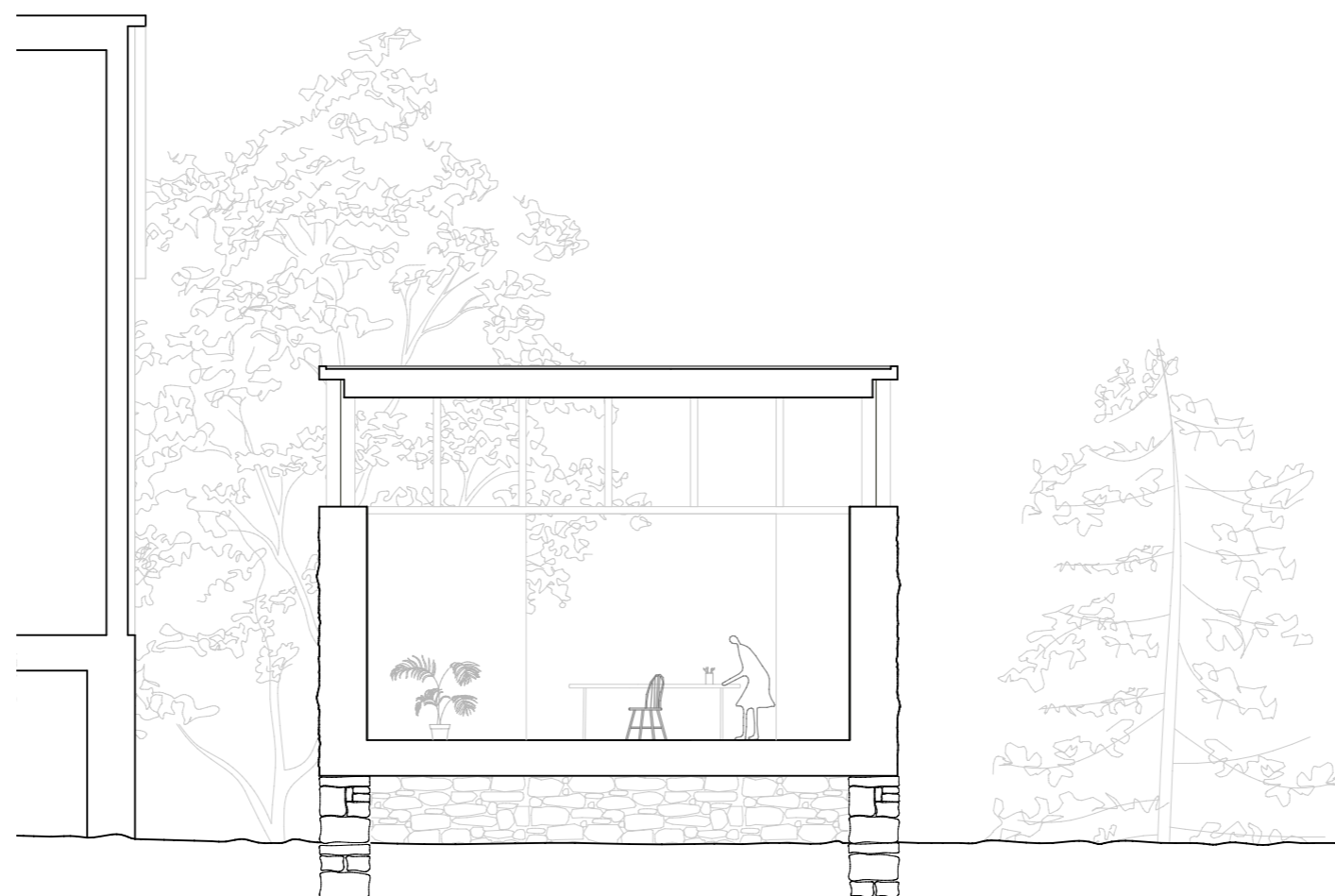

Atelieret for store prosjekter ligger tett inntil verkstedhuset for å gjøre det enkelt med transport av materialer og kunstinstallasjoner mellom dem. Den lukkede fasaden med vinduer oppe i høyden gir en privat følelse i

en offentlig situasjon. Atelieret består av et stort åpent rom hvor en vegg er dekket med hyller.

Atelier for store prosjekter 1-100

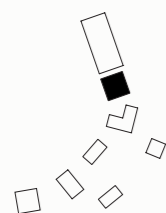

De tykke steinveggene er konstruert for å tåle røff bruk, og store vinduer gir utsikt mot fjellet.

Snitt gg' - Atelier for store prosjekter 1-100

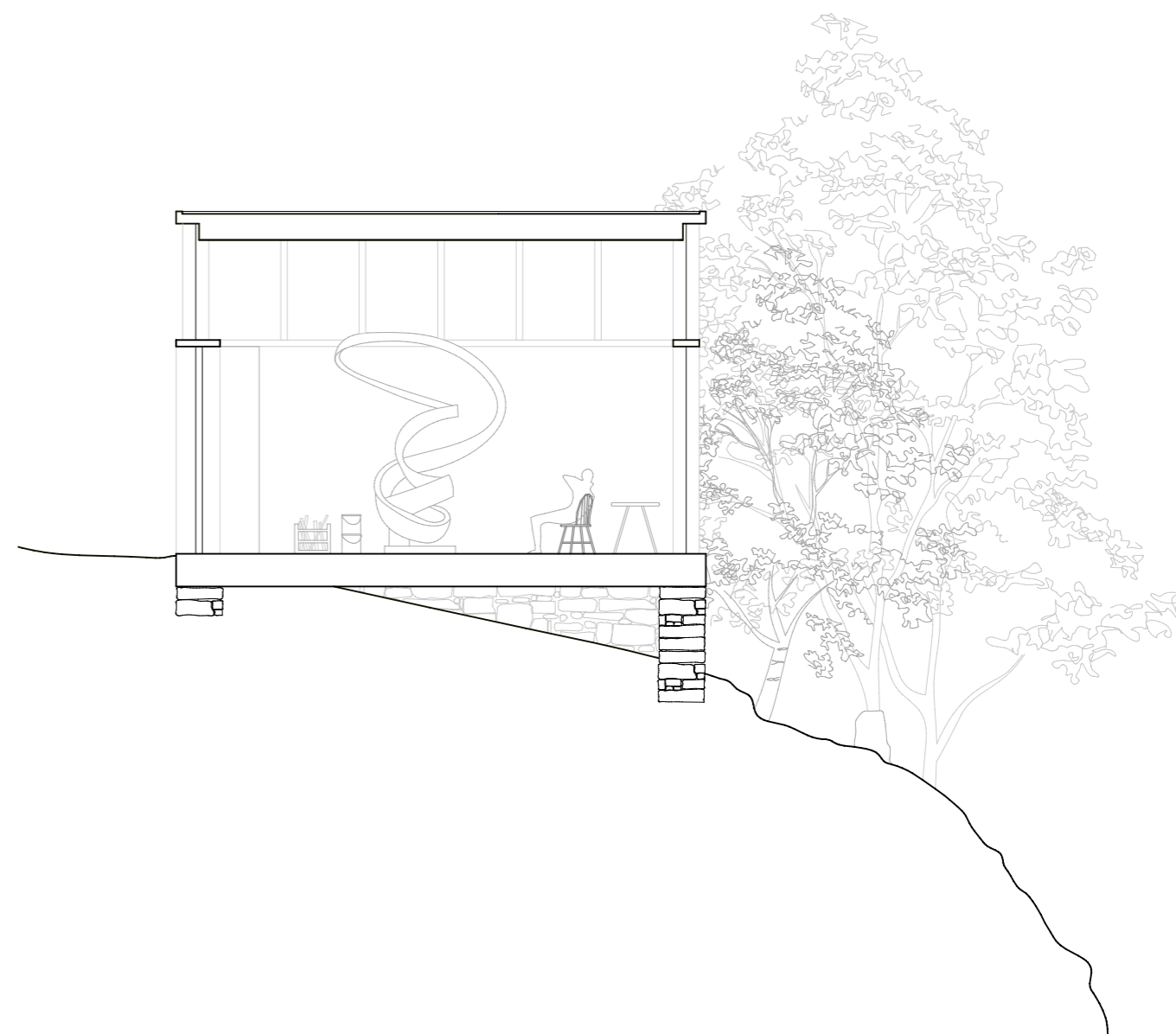
Kunstvandringen passerer ned mellom verkstedbygget og atelieret, og noen store steiner er plassert langs stien for å gi en følelse av trygghet når du går langs kanten av stupet.

Fasade øst - Atelier for store prosjekter 1-100

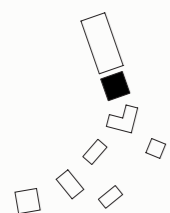

Fasade sør

Snitt hh'

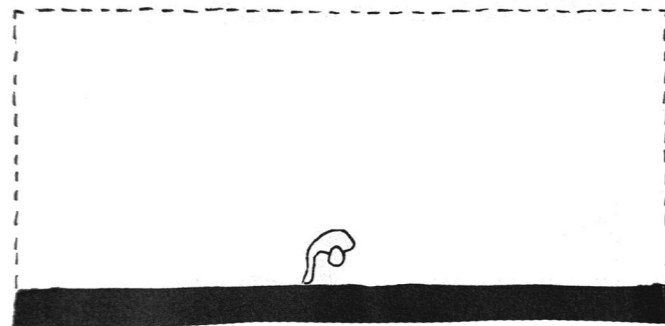
Det 46 kvadratmeter store rommet med 4,8m under taket gir gode arbeidsforhold for kunstnere som arbeider med både små og store prosjekter.

Atelier for store prosjekter 1-100

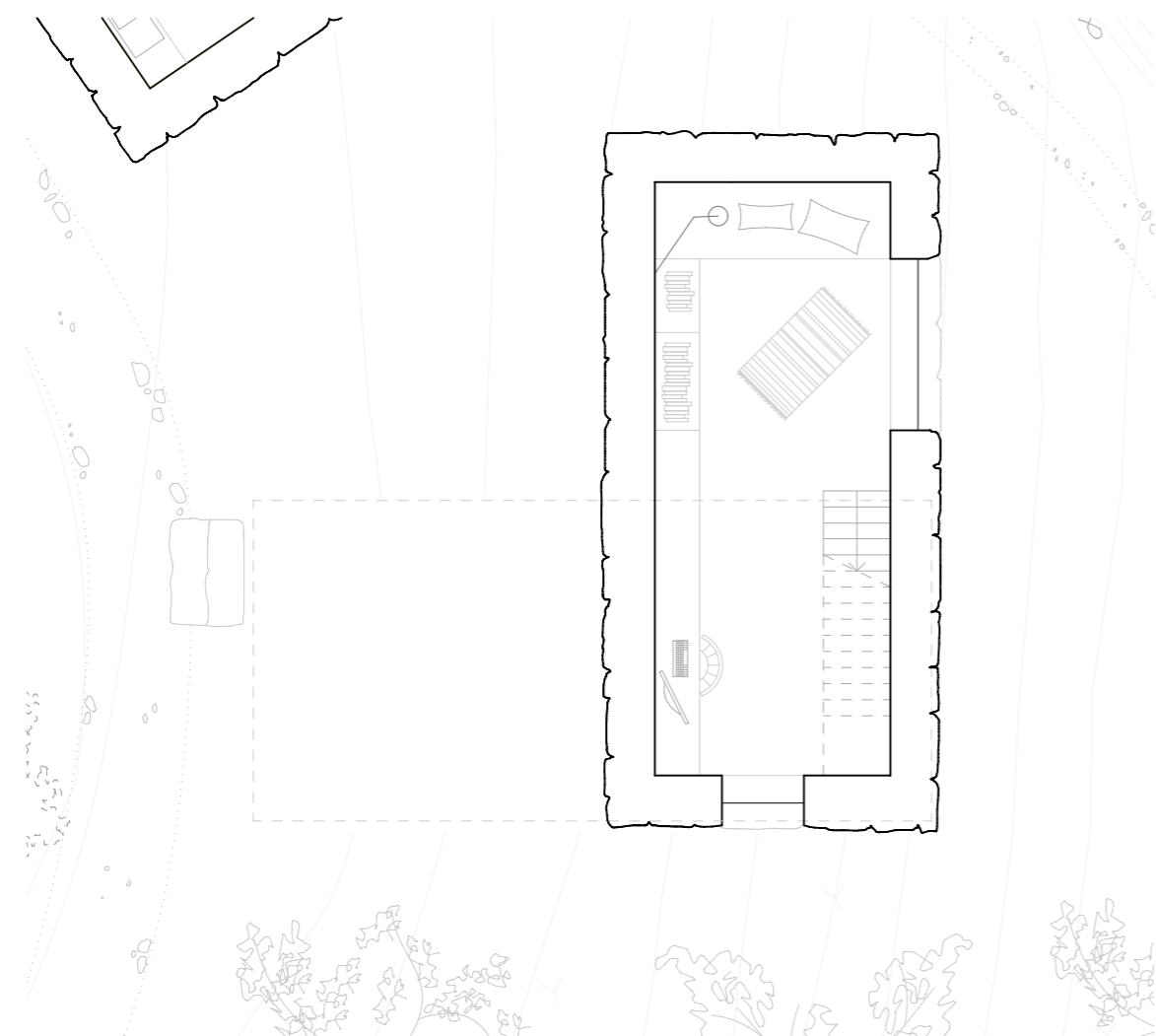
Uno har reist fra Japan til Norge for å ta del i AiR-programmet. Han søkte seg hit på grunn av kombinasjonen av gode arbeidsforhold og unike omgivelser. På grunn av sitt arbeid med store skulpturer fikk Uno tildelt det største atelieret. Det er også praktisk at det ligger så nærme verkstedet, siden arbeidet hans ofte krever bruk av maskiner.

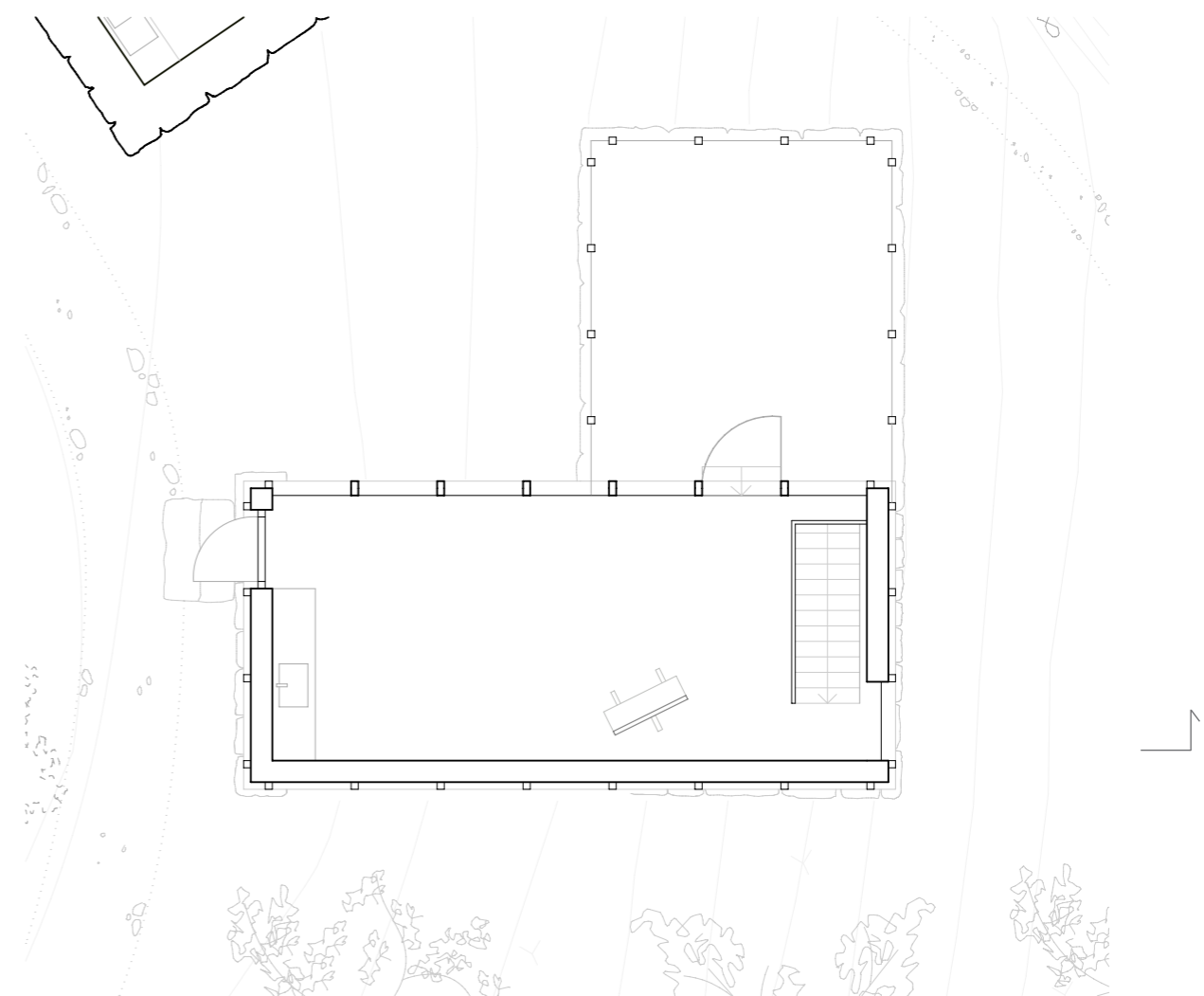
Atelier med lys fra nord

Dette atelieret har en lang, slett vegg med lys fra nord, og en underetasje ment for pauser, refleksjon eller PC-arbeid.

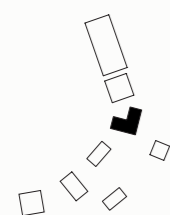
Krav: Stor, glatt vegg på minst 3 x 5 m, lys fra nord, vask.

1. etg

2. etg

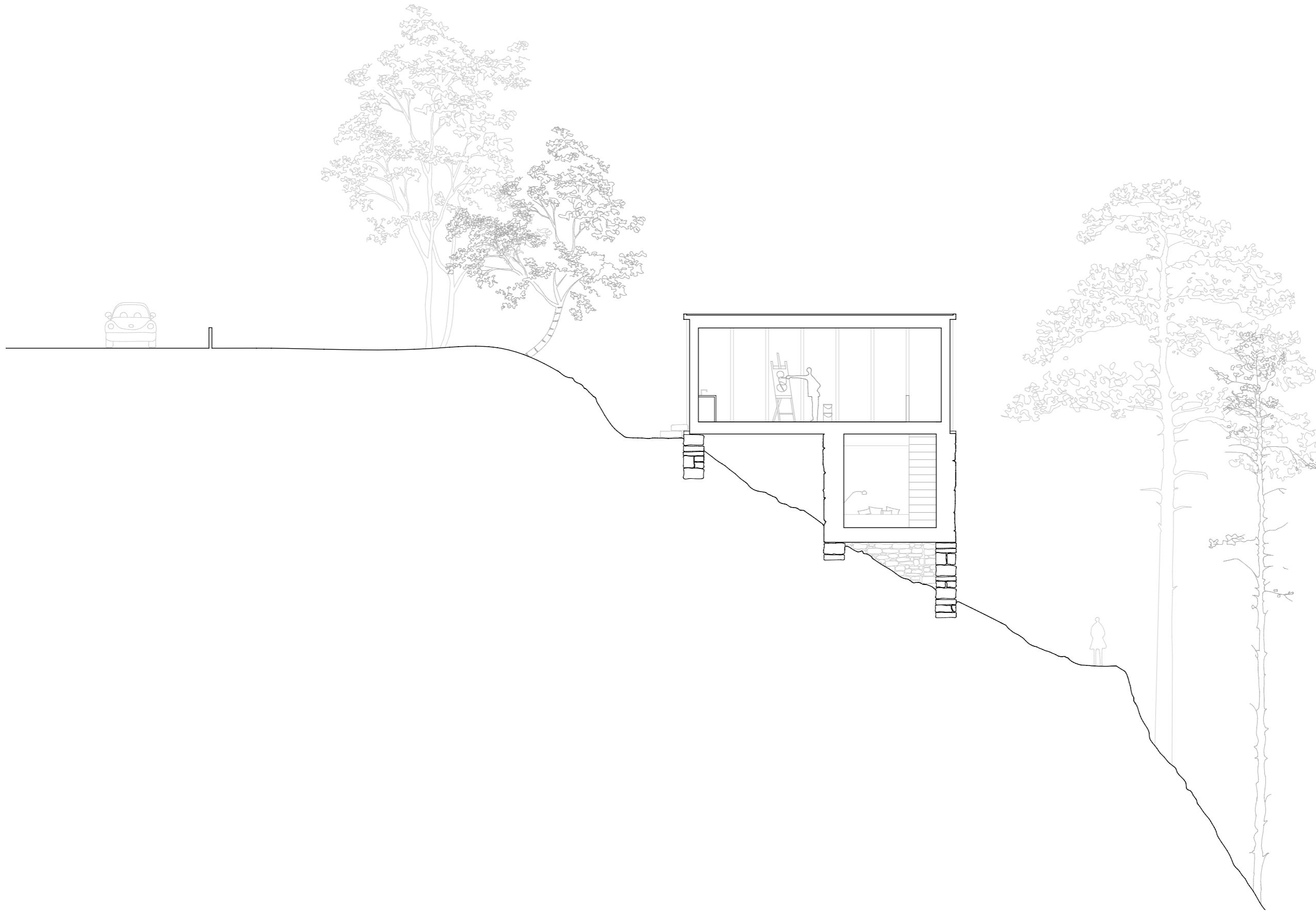

Atelieret med lys fra nord går over to etasjer. Du entrer bygget i den øverste etasjen og kommer inn i et åpent rom med en 8 meter lang glatt vegg. I tilknytning til dette rommet ligger en terrasse som gjør det mulig

å arbeide utendørs. Underetasjen er mer introvert og gir kunstneren mulighet til å endre arbeidsmiljø i løpet av dagen.

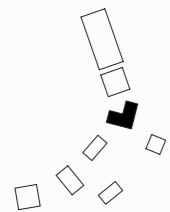
Atelier med lys fra nord 1-100 ☉

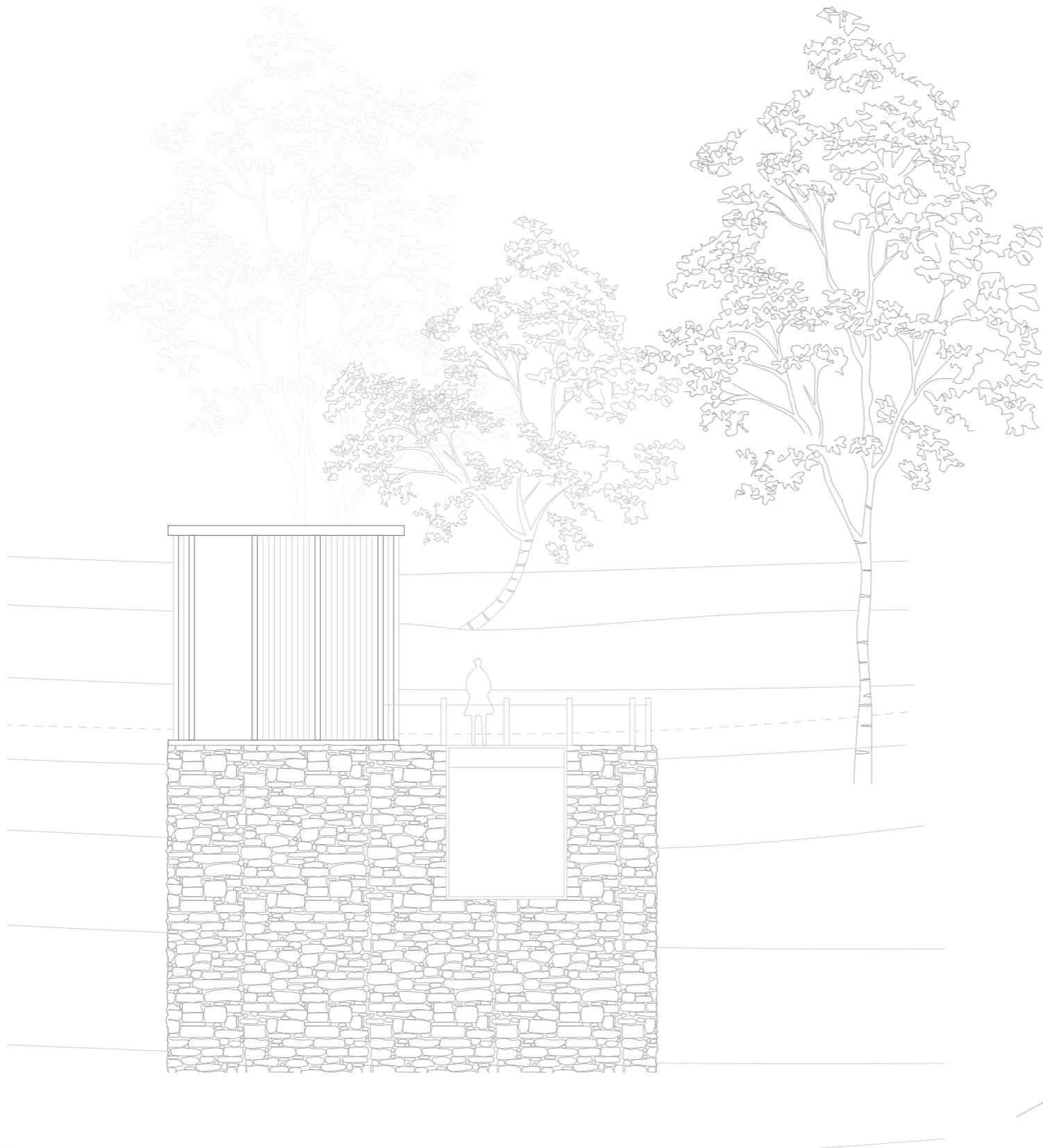

Den lange glassfasaden mot nord gir gode lysforhold på den 8 meter lange veggen.

Snitt ii' - Atelier med lys fra nord

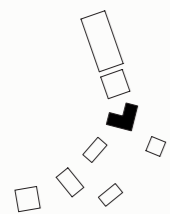

Fasade øst

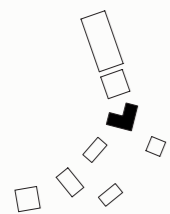
Fasade nord

Det lette og åpne trevolumet står i kontrast til den tunge lukkede basen.

Atelier med lys fra nord 1-100

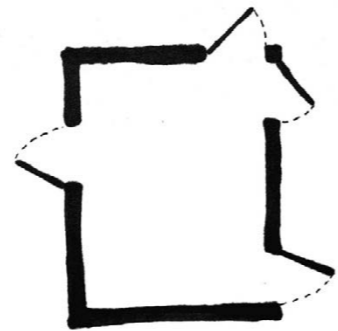

Bygget består av to like volumer som ligger 90 grader oppå hverandre. Volumet som møter terrenget er bygd i stein og løfter trekonstruksjonen opp fra bakken. Lenger nede i bakken ligger atelier for kontroll av lys.

Fasade sør - Atelier med lys fra nord

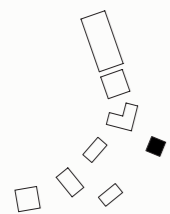
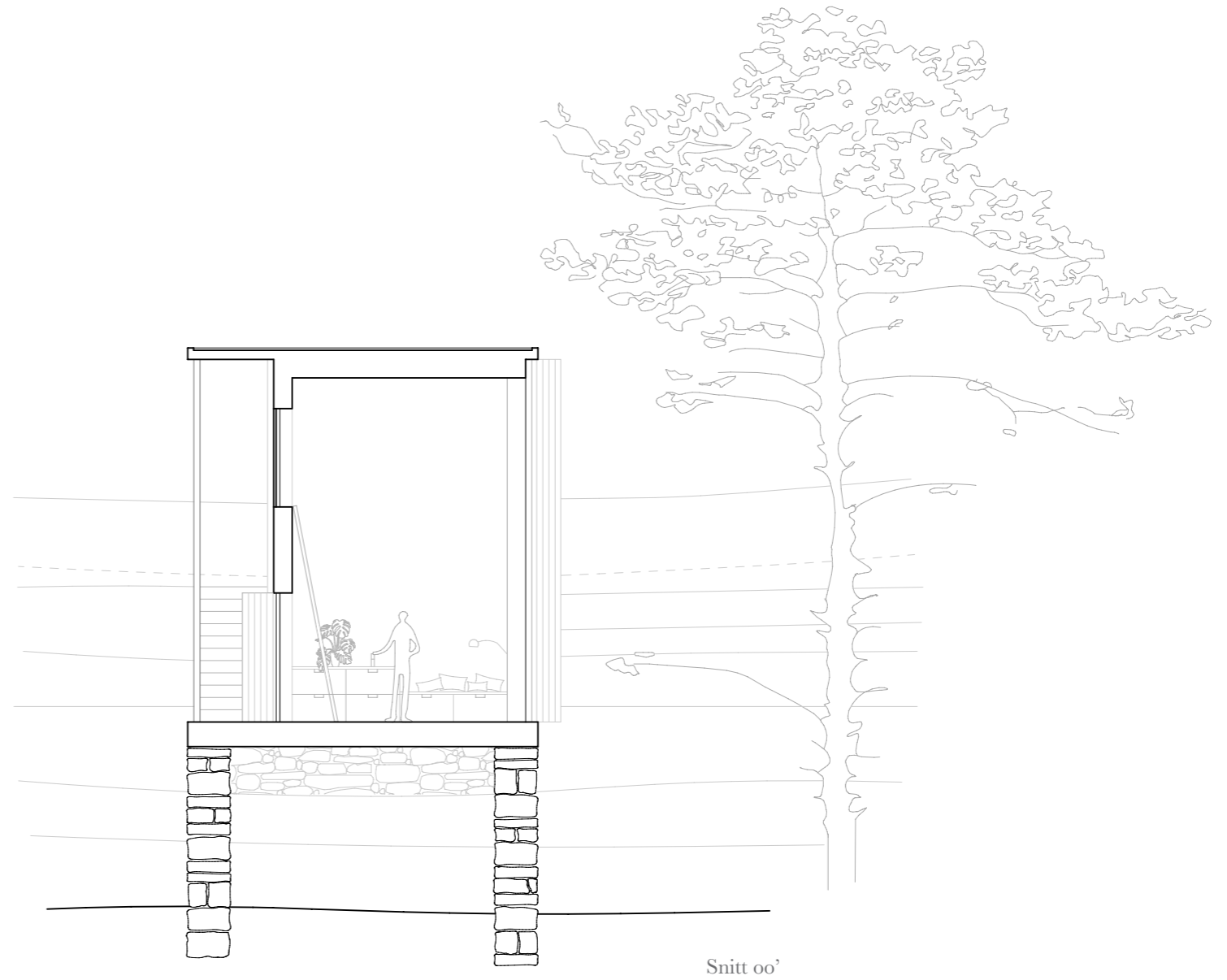
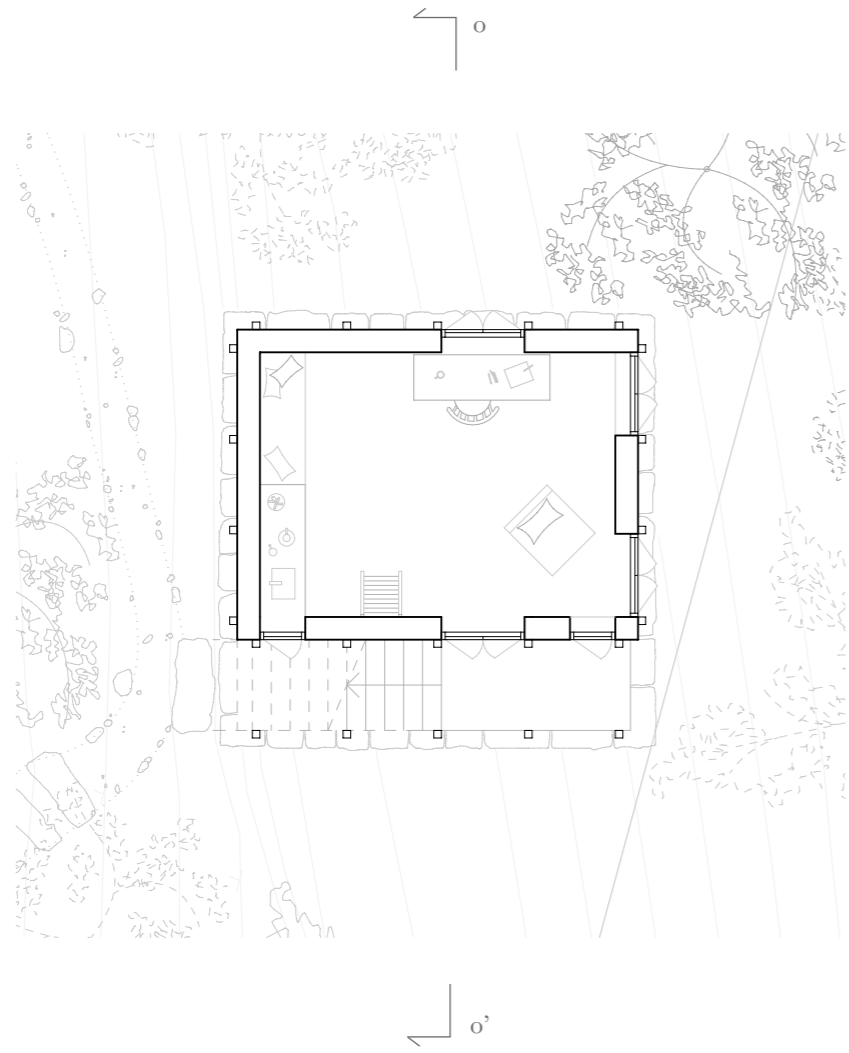

Atelier for kontroll av lys

Et atelier som gir brukeren full kontroll over lysinnslipp.

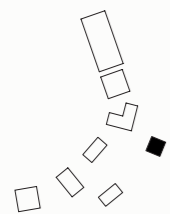
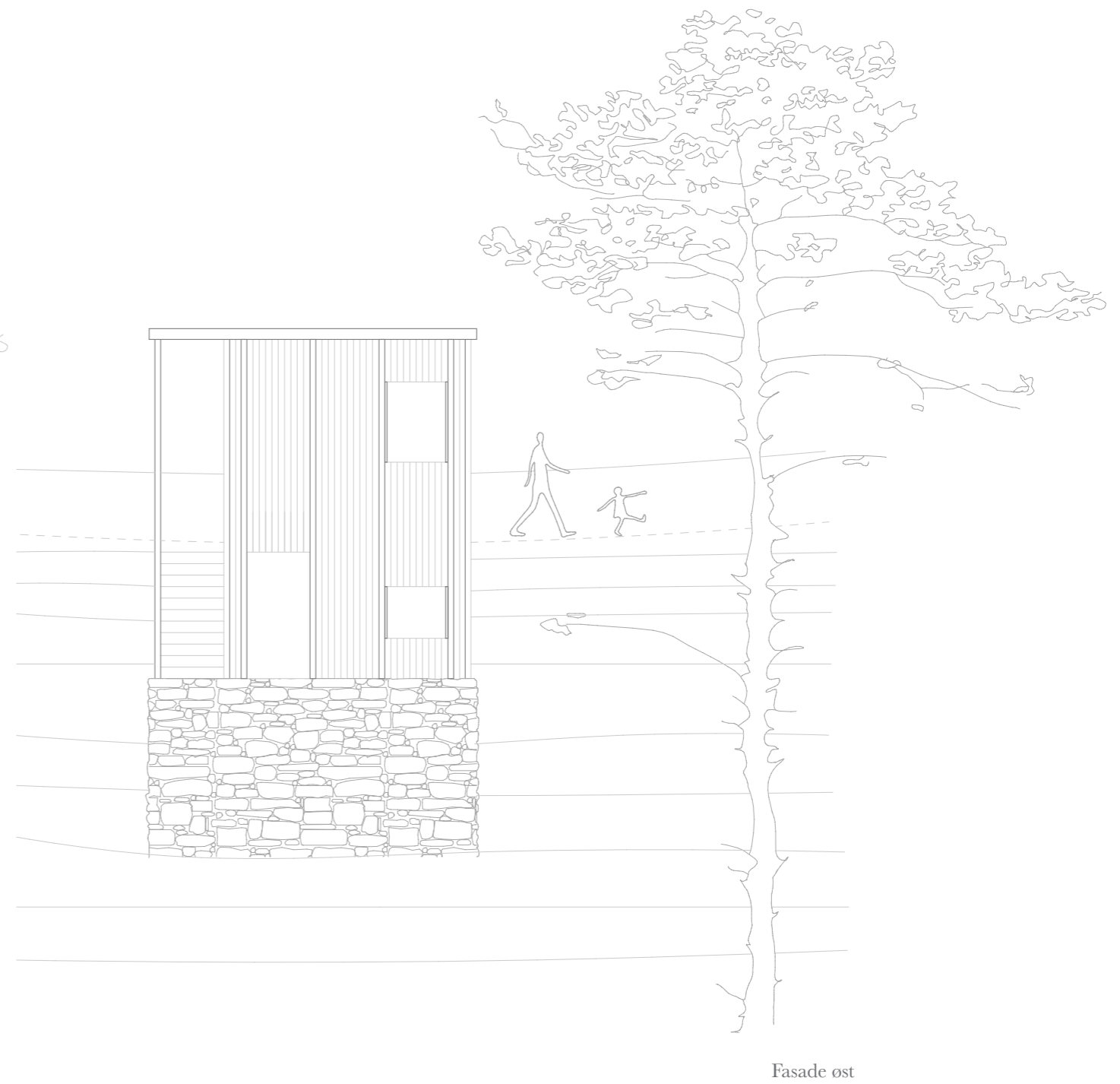
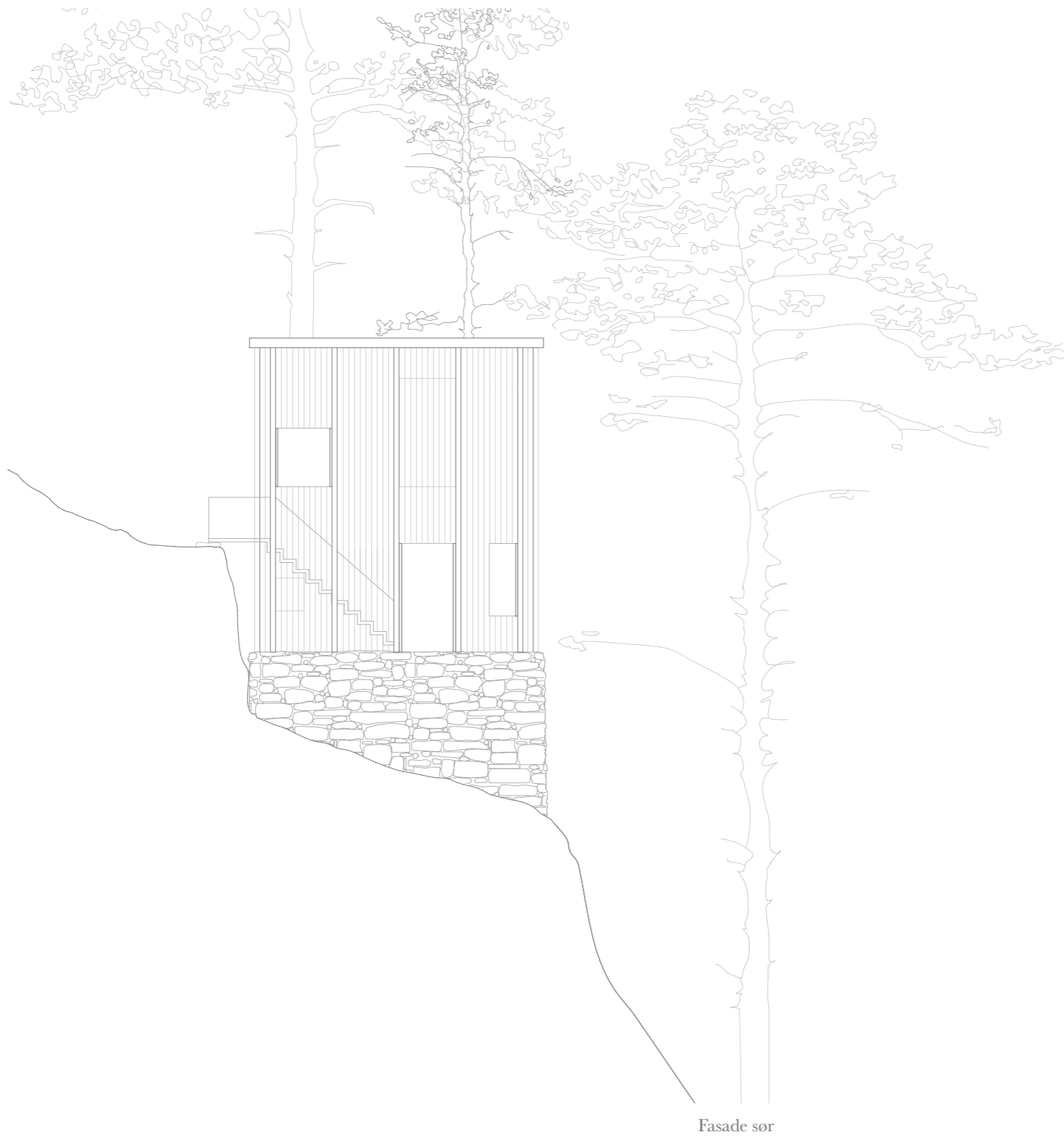
Krav: Må kunne bli helt mørkt/kontroll over lysforhold, minst 15 kvm og 5 m takhøyde, hovedsakelig PC-arbeid.

Atelier for kontroll av lys er et 5,5m høyt rom med en rekke luker som kan åpnes og lukkes for å endre både lysforhold og utsikt inne i atelieret.

Atelier for kontroll av lys 1-100 ☉

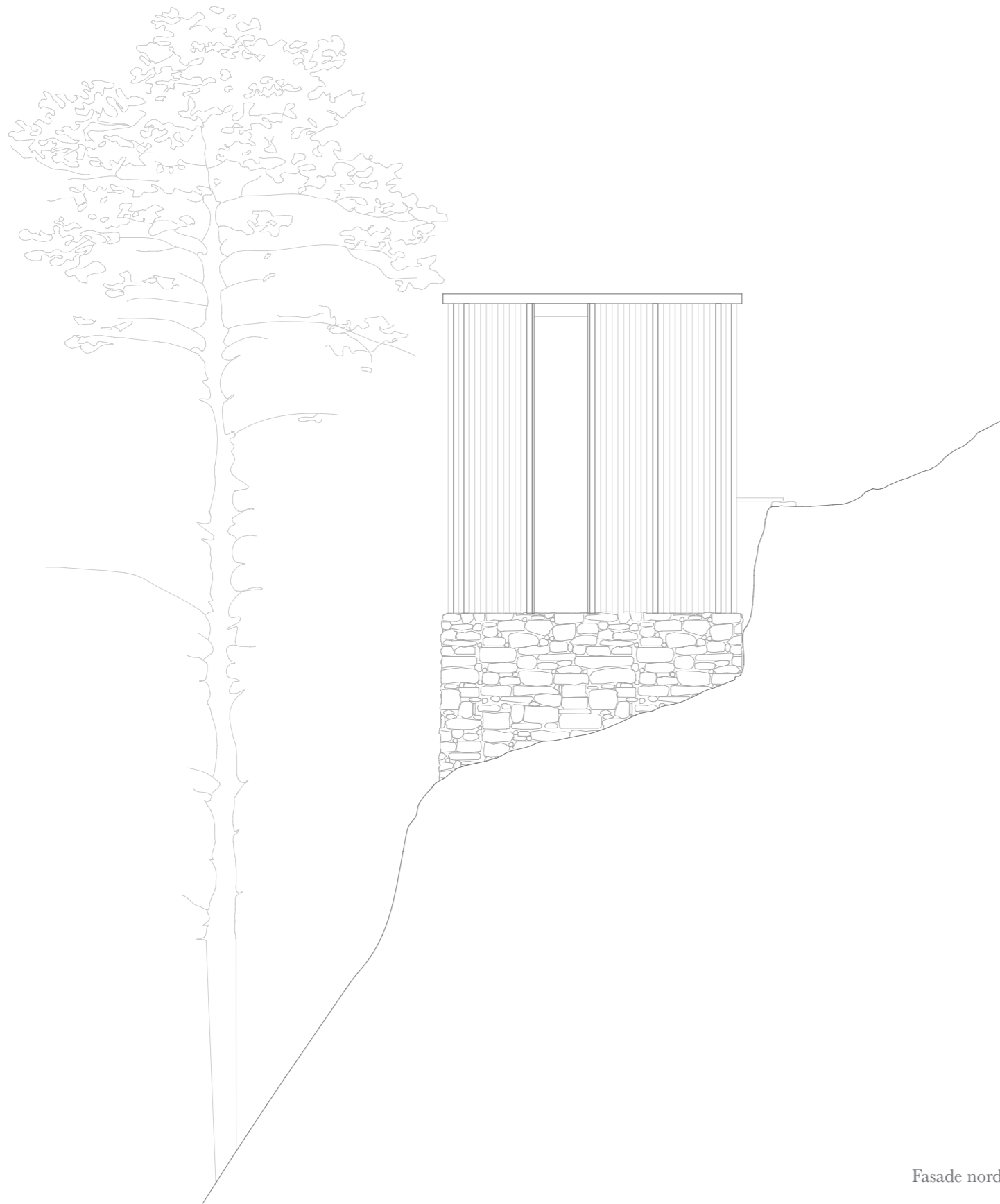

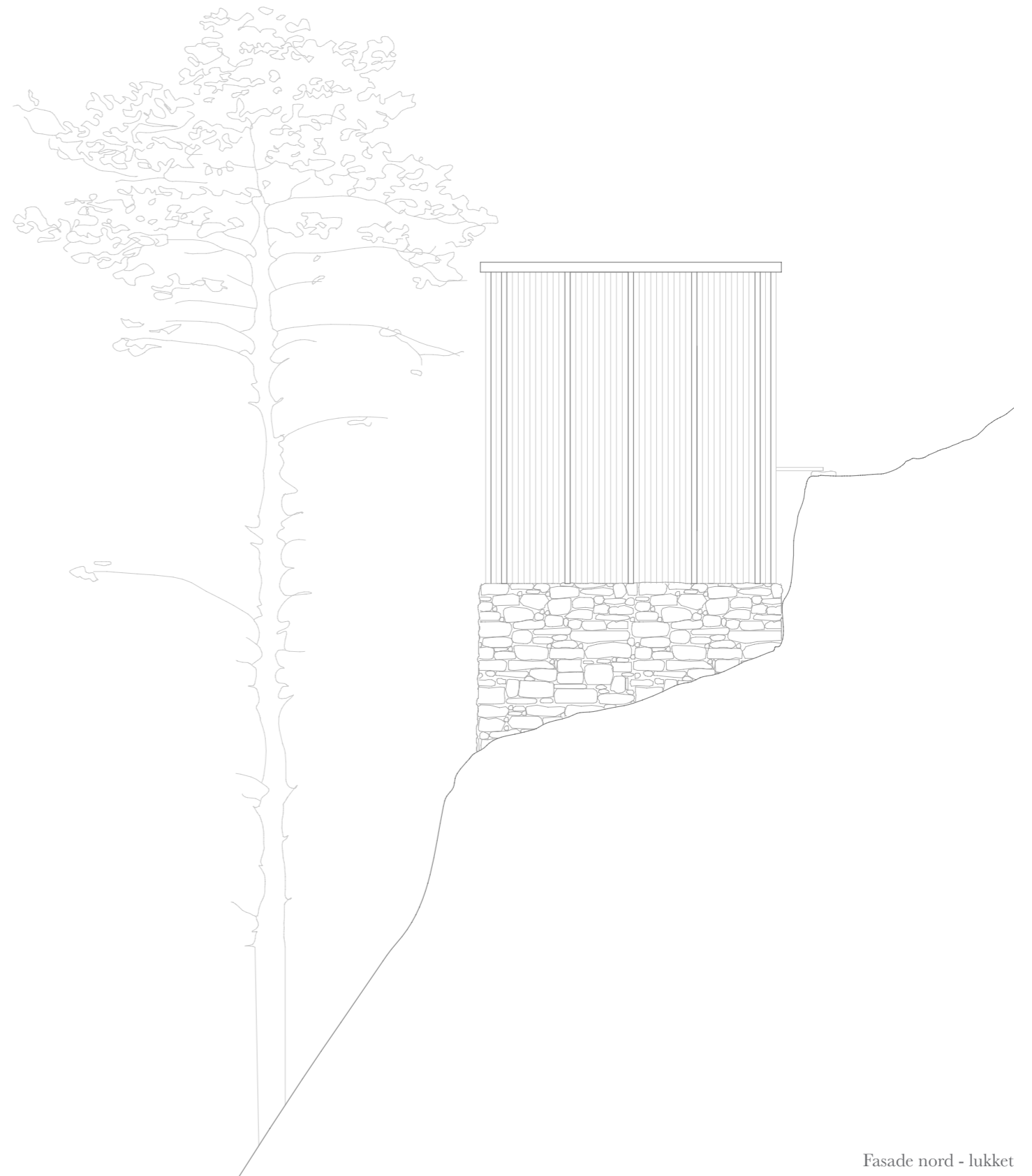
Atelieret ligger på en hylle 3m under kunstvandringen så det vil være fullstendig skjermet fra innsyn.

Atelier for kontroll av lys 1-100

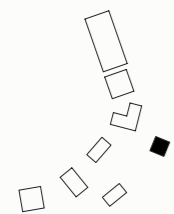

Fasade nord

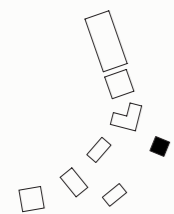
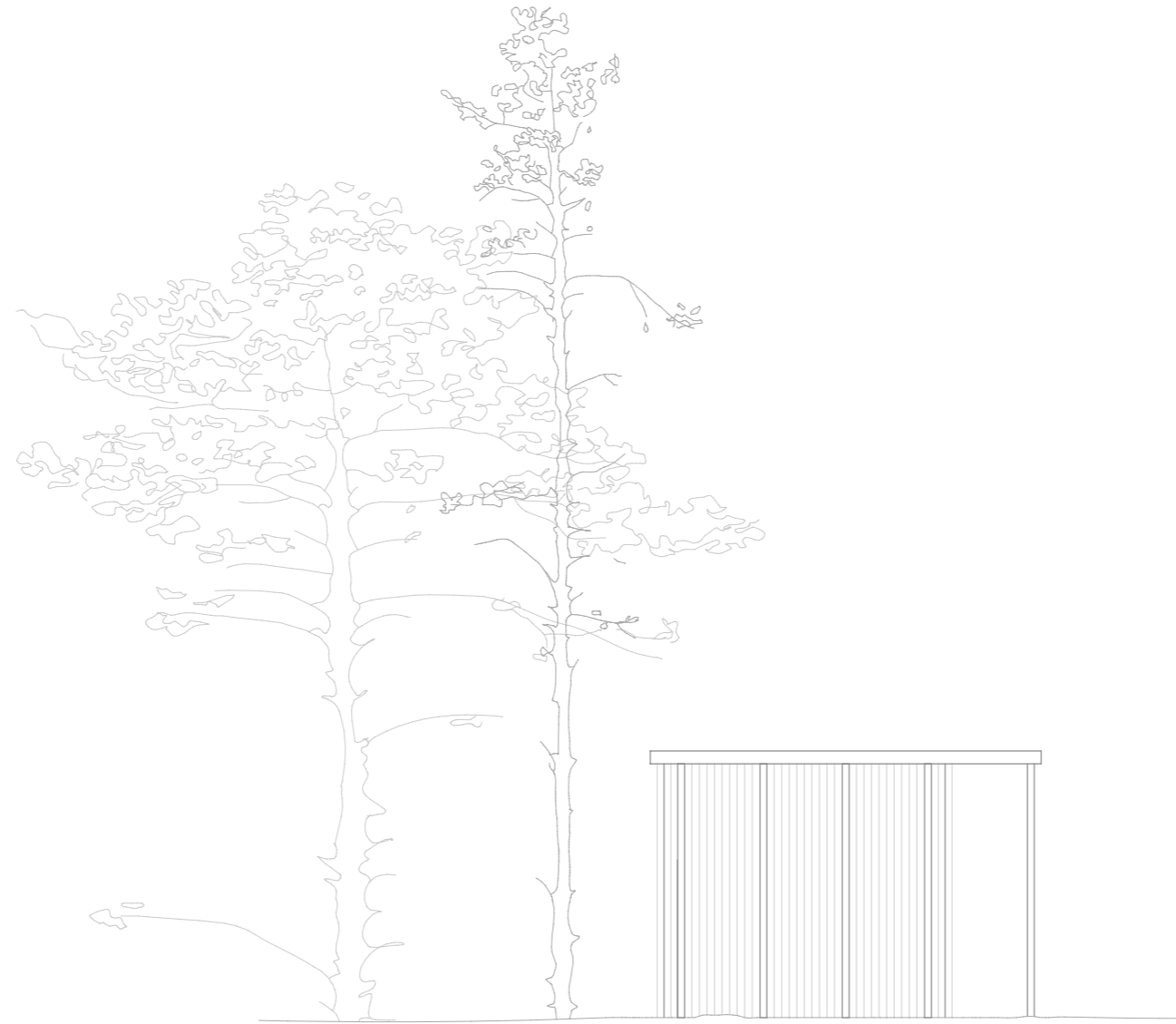
Fasade nord - lukket

Alle luker kan åpnes og lukkes ved at vinduet først åpnes innover og deretter åpnes en todelt luke utover. Slik kan fasaden endres kontinuerlig etter hvilke behov eller preferanser kunstneren har.

Åpen og lukket fasade - Atelier for kontroll av lys 1-100

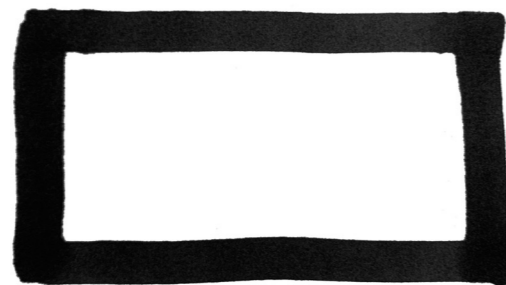
Det høye bygget vil ikke dominere utsikten fra stien på grunn av at det er plassert på en fjellhulle lavere i terrenget.

Fasade vest - Atelier for kontroll av lys 1-100

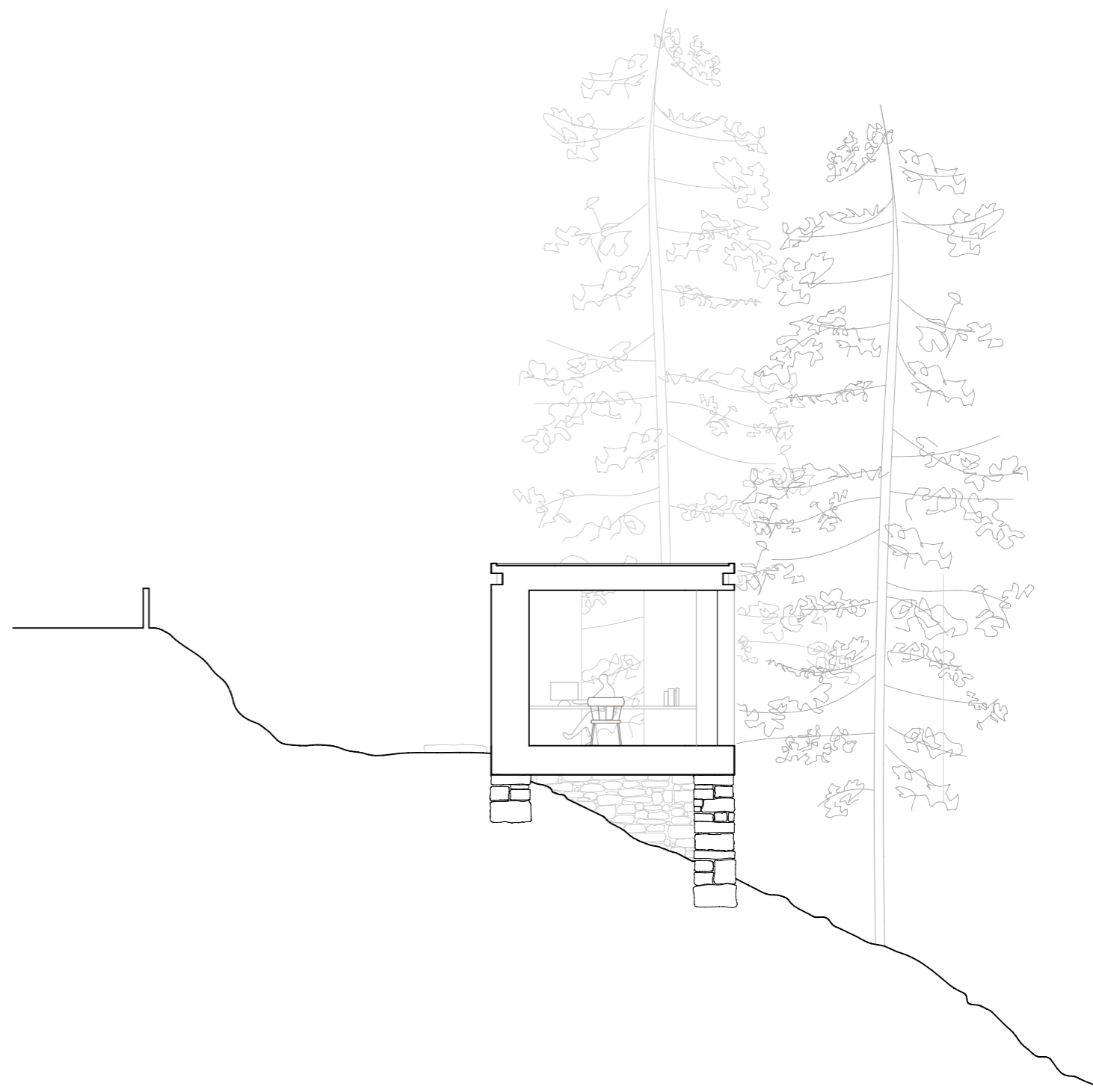
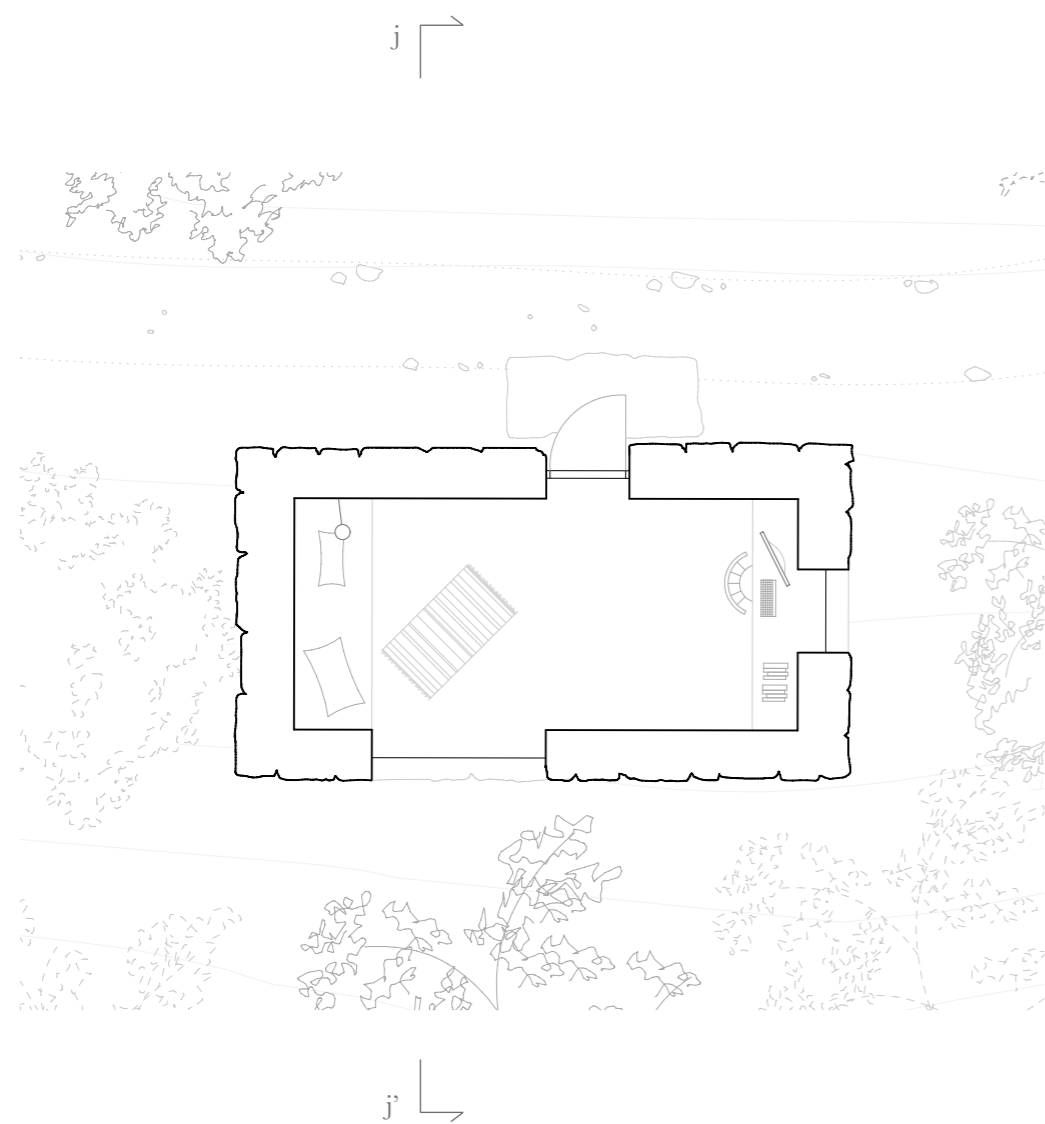
Martine er lyskunstner og er i Geiranger på et tre måneders opphold som en del av forberedelsene inn mot lysfestivalen i Lyon som hun skal delta på i desember. Arbeidet hennes foregår for det meste på PC, men hun setter pris på lysspillet i atelieret og hvordan hun selv kan bestemme hvordan lyset slippes inn gjennom dagen.

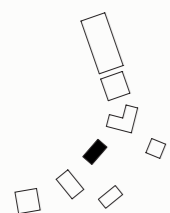
Atelier for stillhet og konsentrasjon

Et atelier som gir trygghet, ro og stillhet.

Krav: Gi konsentrasjon og inspirasjon, intimt og behagelig, ulike typer arbeidsplasser, 20 kvm.

Snitt j-j''

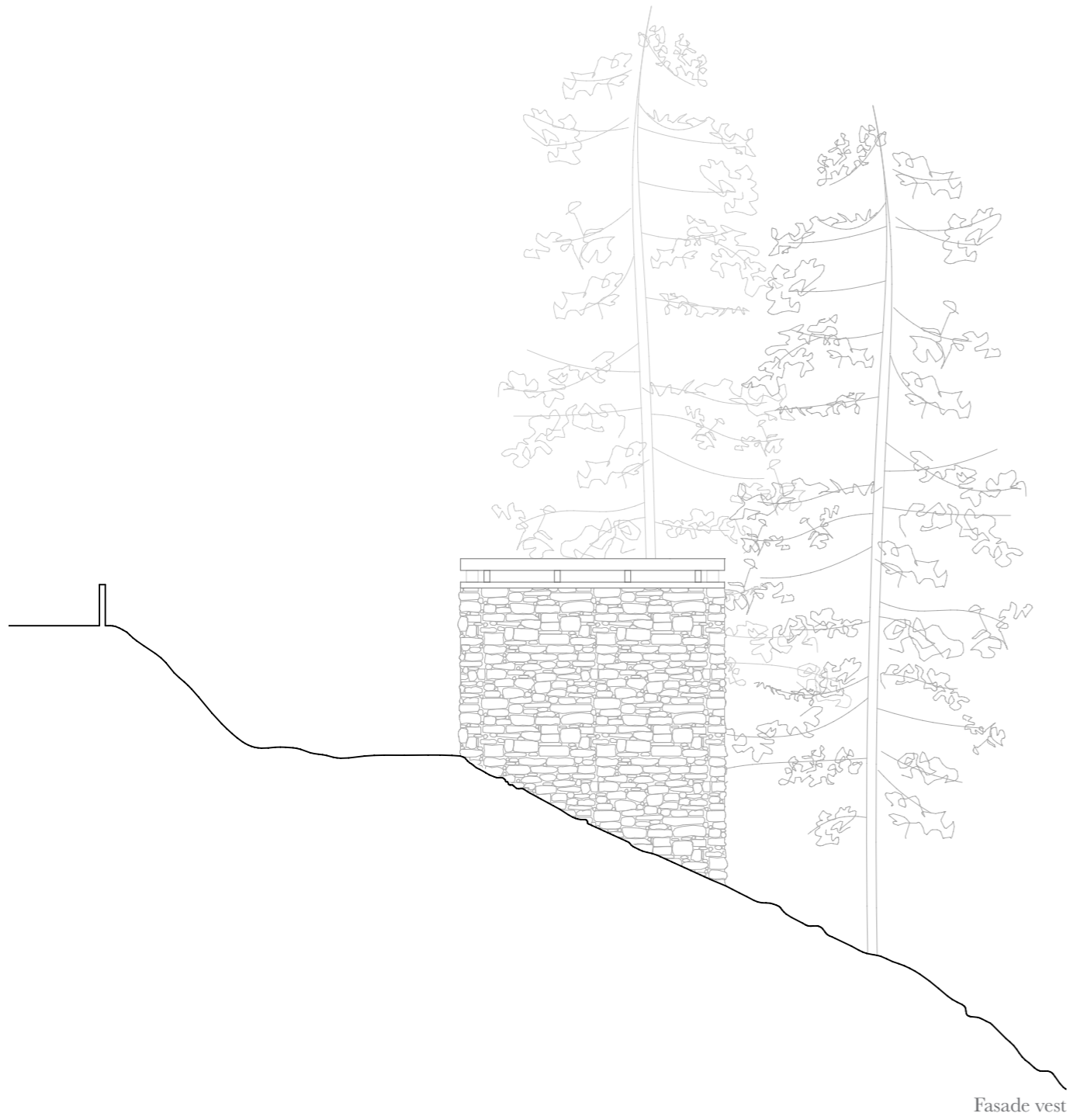

Det 20 kvm store atelieret er lett møblert med en skrivepult, en stol og en divan. De glatte veggene med mikrosegment gir atelieret et nøkternt uttrykk og det kan nesten minne om en munkecelle.

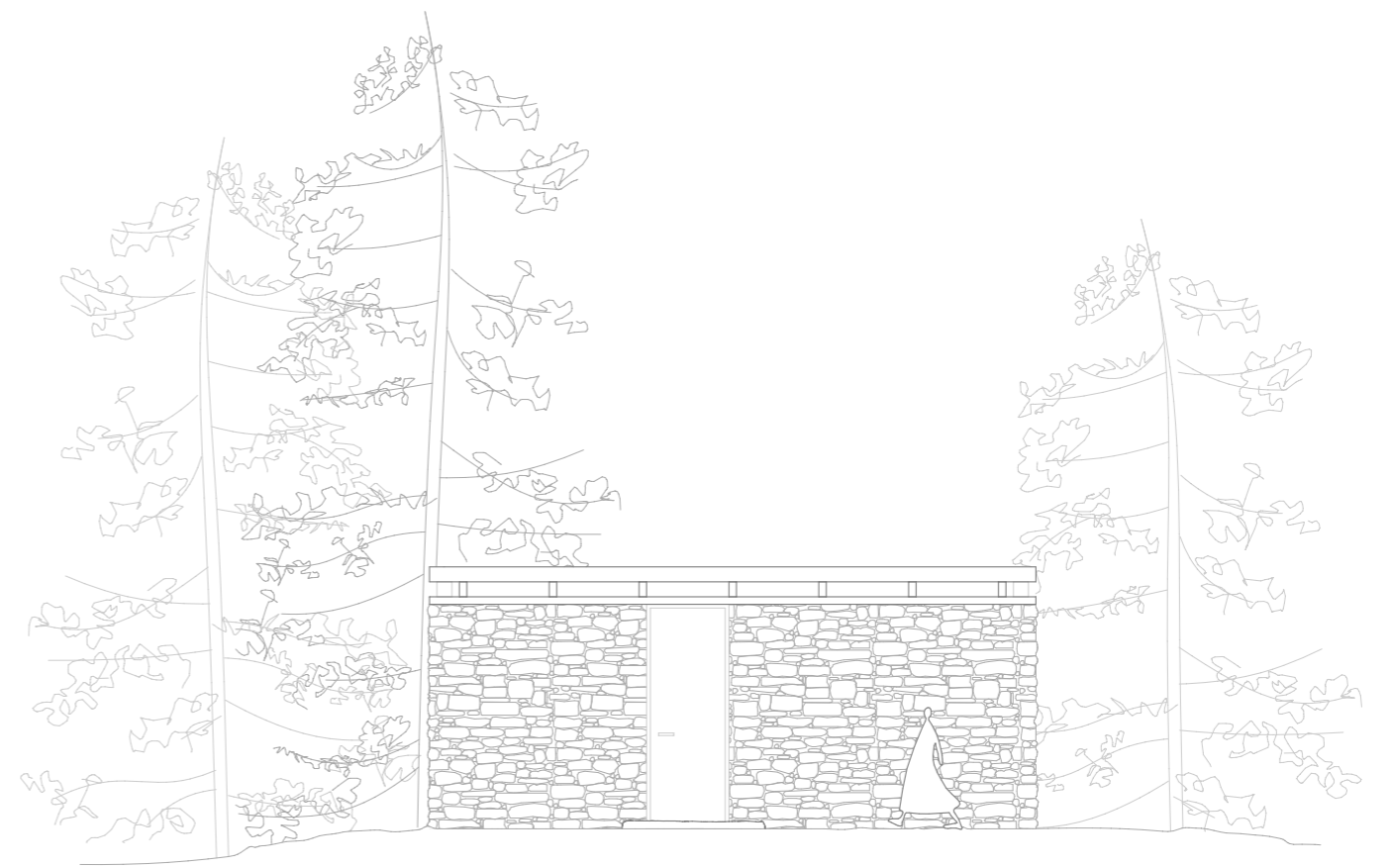
Inne i atelier for stillhet og konsentrasjon er fokuset rettet mot nærutsikten, og det er grantrærne som omringer atelieret som møter deg når du ser ut vinduet.

Atelier for stillhet og konsentrasjon 1-100

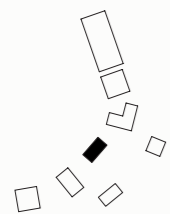

Fasade vest

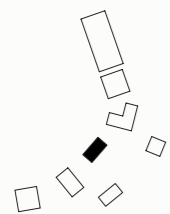
Fasade nord

De tykke steinveggene skjermer kunstneren fra alt som skjer på utsiden.

Atelier for stillhet og konsentrasjon 1-100

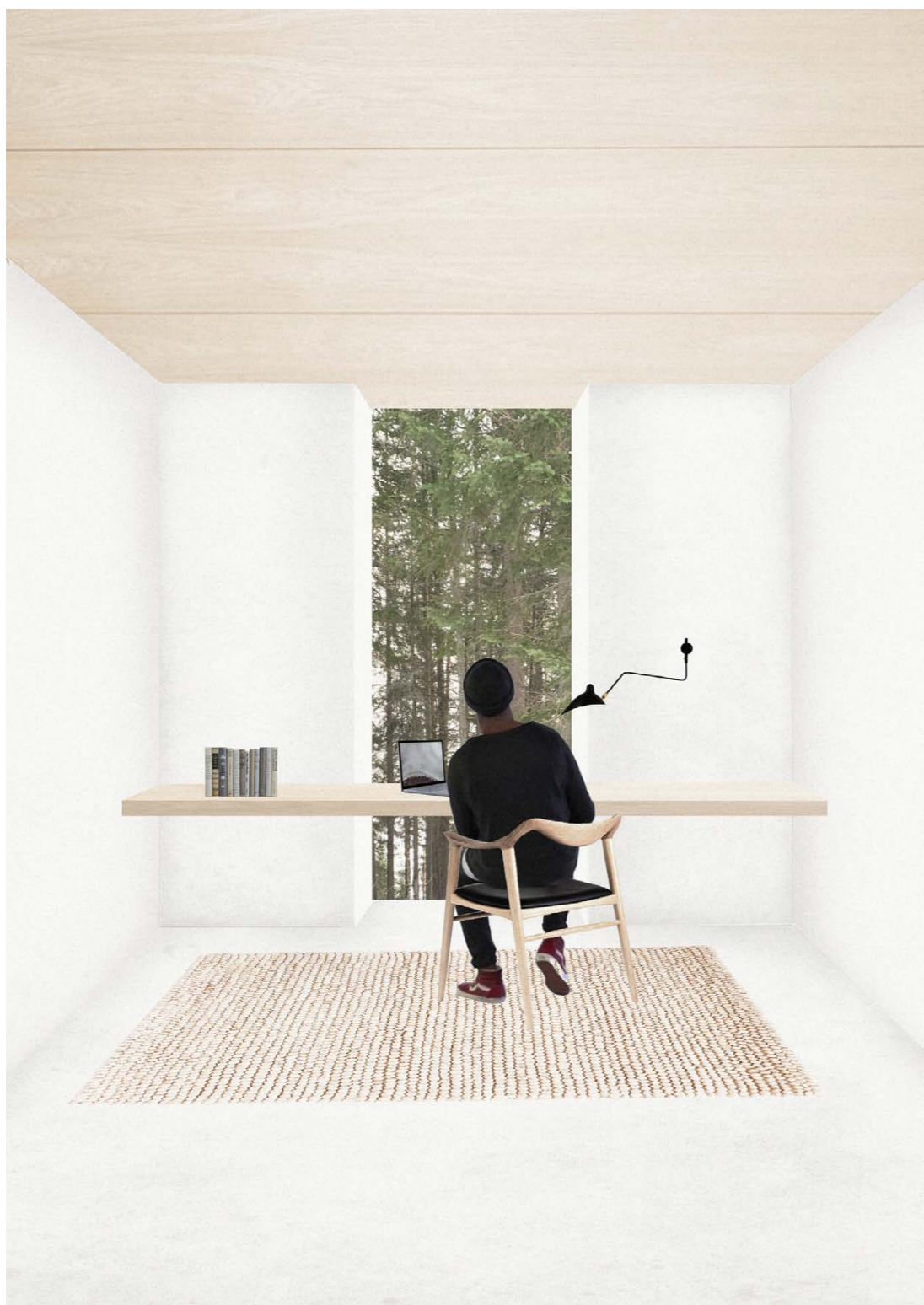

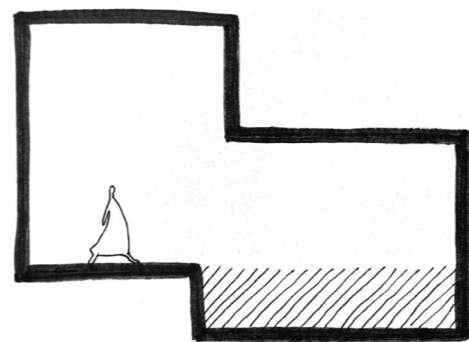
Atelieret har to vinduer som begge er uten innsyn.

Fasade sør - Atelier for stillhet og konsentrasjon 1-100

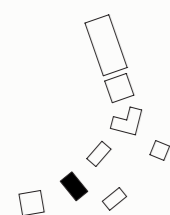
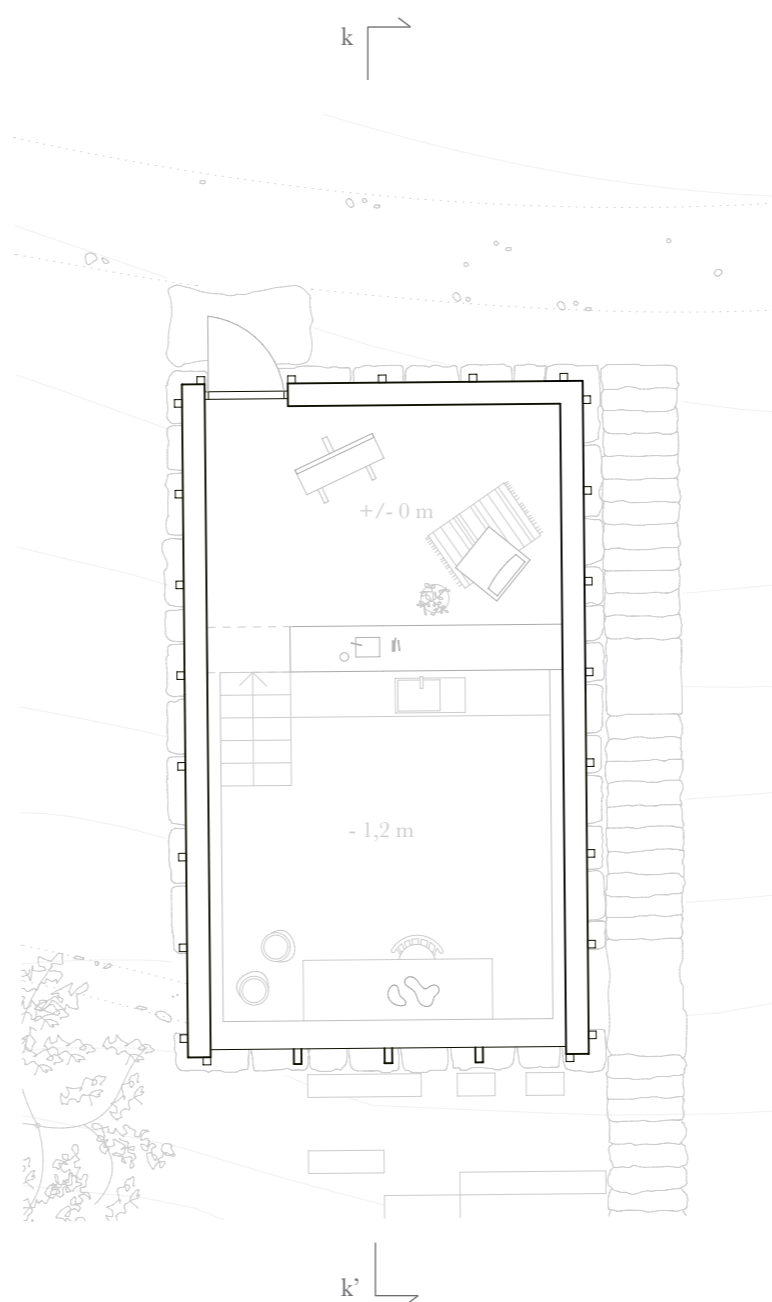
Olav er forfatter og er i Geiranger på et to måneders skriveopphold. Han setter pris på muligheten til å komme seg bort fra hverdagen og finne konsentrasjon og ro i Geiranger. Særlig er han fornøyd med stillheten i atelieret og den vakre utsikten mot skogen.

Atelier med ren og skitten sone

Dette atelieret egner seg til arbeid med for eksempel keramikk eller andre medier som lager mye søl.

Krav: Delt i to soner, lys fra nord i det rene rommet, vask i skitten sone, kontrast mellom rommene

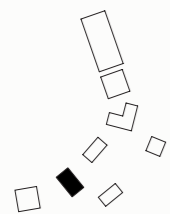
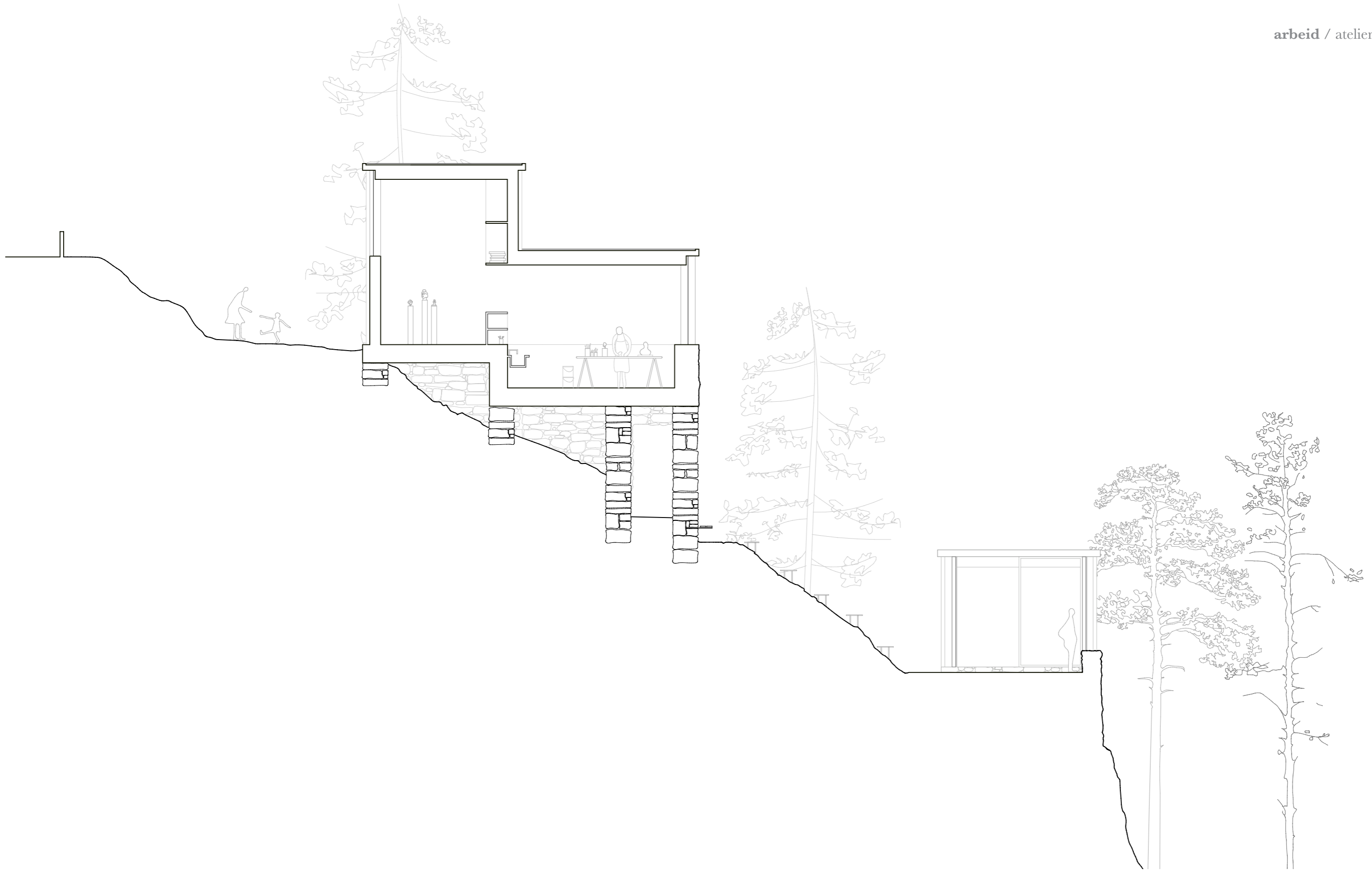

Atelier med ren og skitten sone er et stort åpent rom i to nivåer. Du kommer inn i atelieret i ren sone. Nede i basen av mur ligger skitten sone. De to sonene tilrettelegger for flere typer bruk ved at det gir mulighet til

å alternere mellom arbeid med rene og skitne medier. I den rene sonen er veggene kledd i furufinér. I skitten sone er det mikrosement og betong som dekker overflatene. Dette gir mulighet for å spyle ned rommet ved behov.

Atelier med ren og skitten sone 1-100

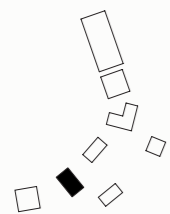
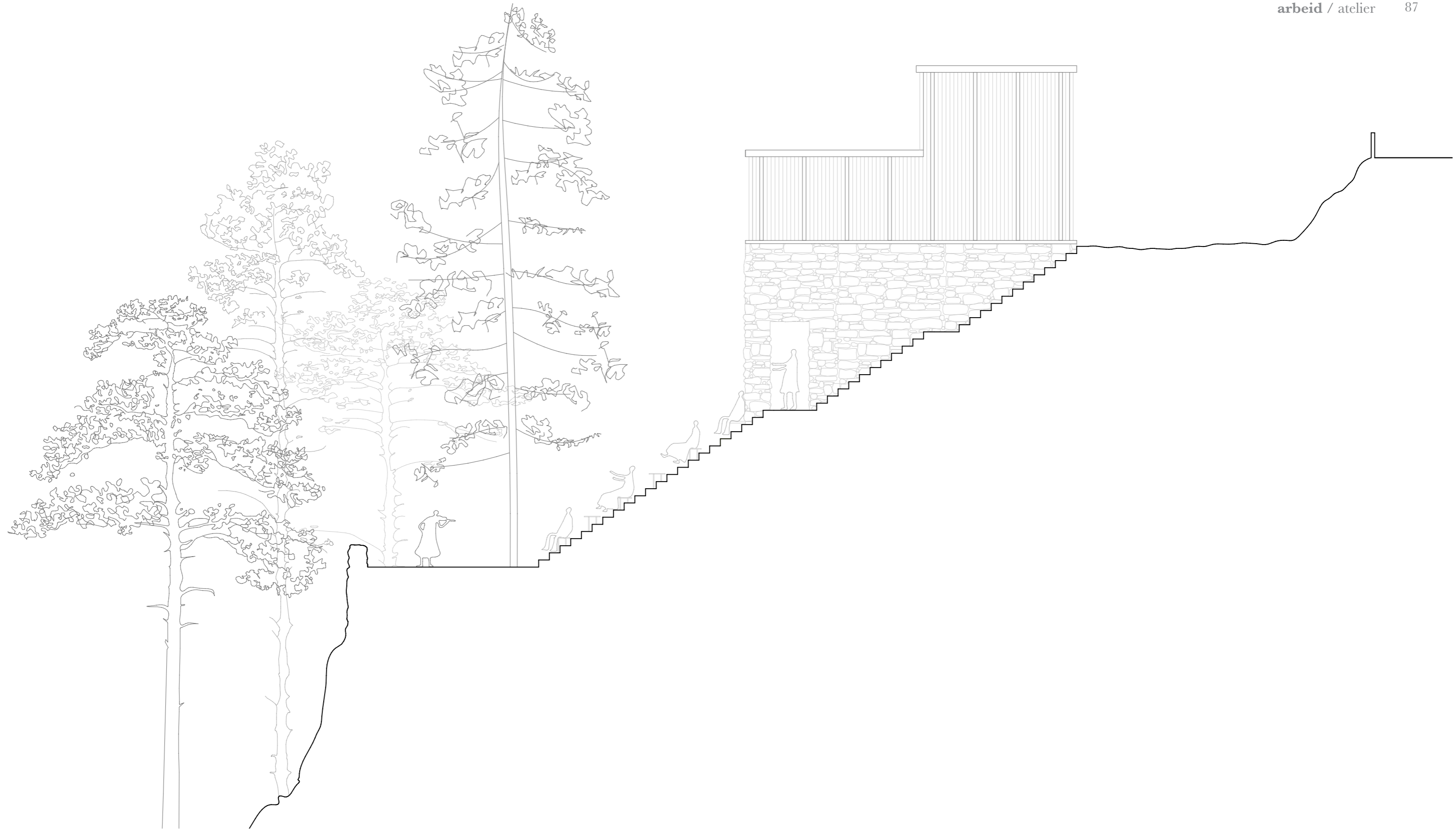

I den rene sonen får man lys inn fra nord samtidig som man har utsikt mot fjorden i sør. Alle vinduer er skjermet for innsyn ved at de er løftet over øyehøyde.

Snitt kk' - Atelier med ren og skitten sone 1-100

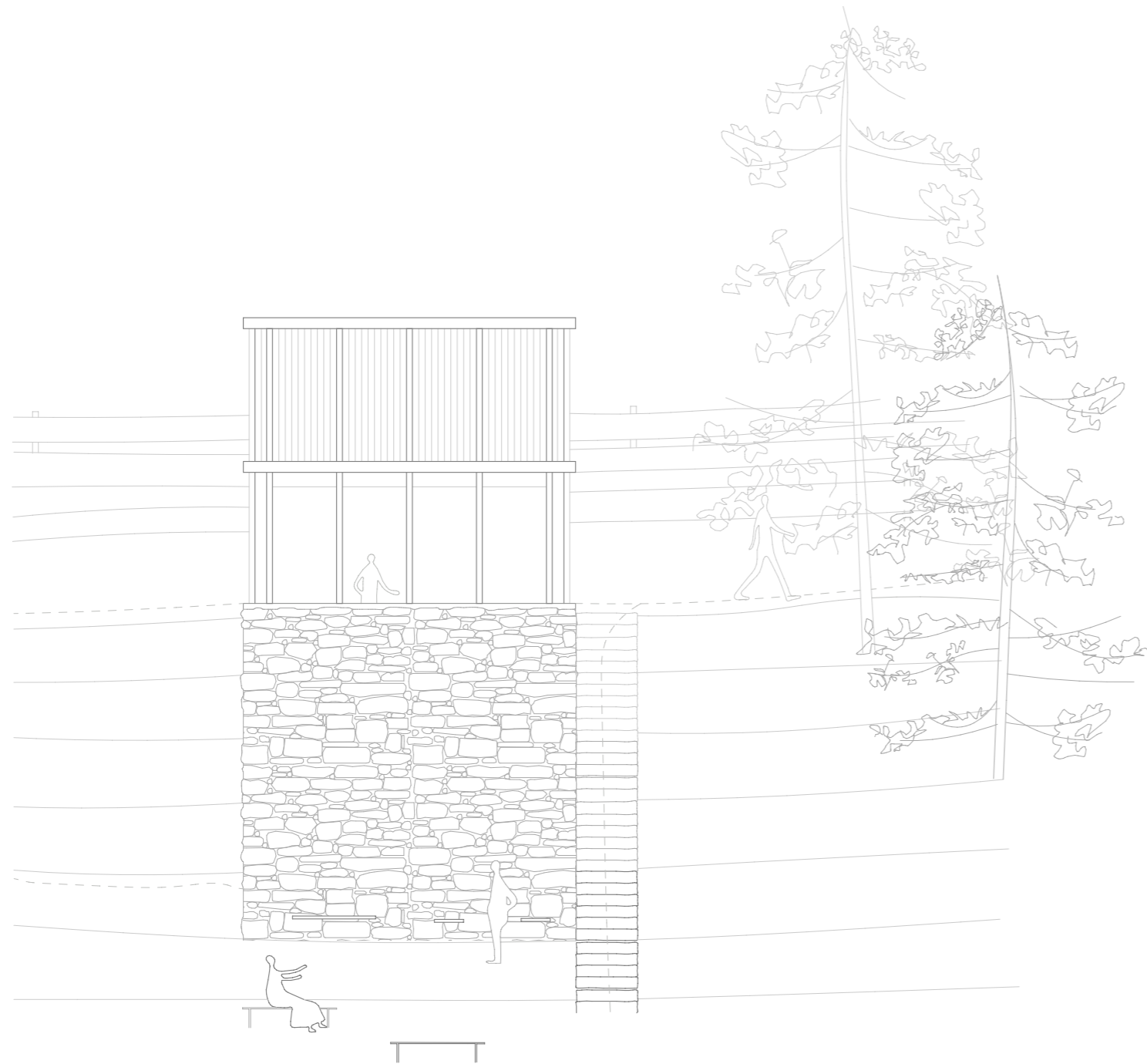

Kunstvandringen passerer både gjennom og langsmed atelieret. En trapp ligger inntil fasaden og danner en snarvei i kunstvandringen. Inntil den nedre delen av trappen ligger en tribune med utsikt over

utescenen som ligger i tilknytning til atelier for fremføring.

Fasade øst - Atelier med ren og skitten sone 1-100

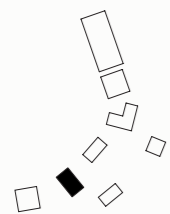

Fasade sør

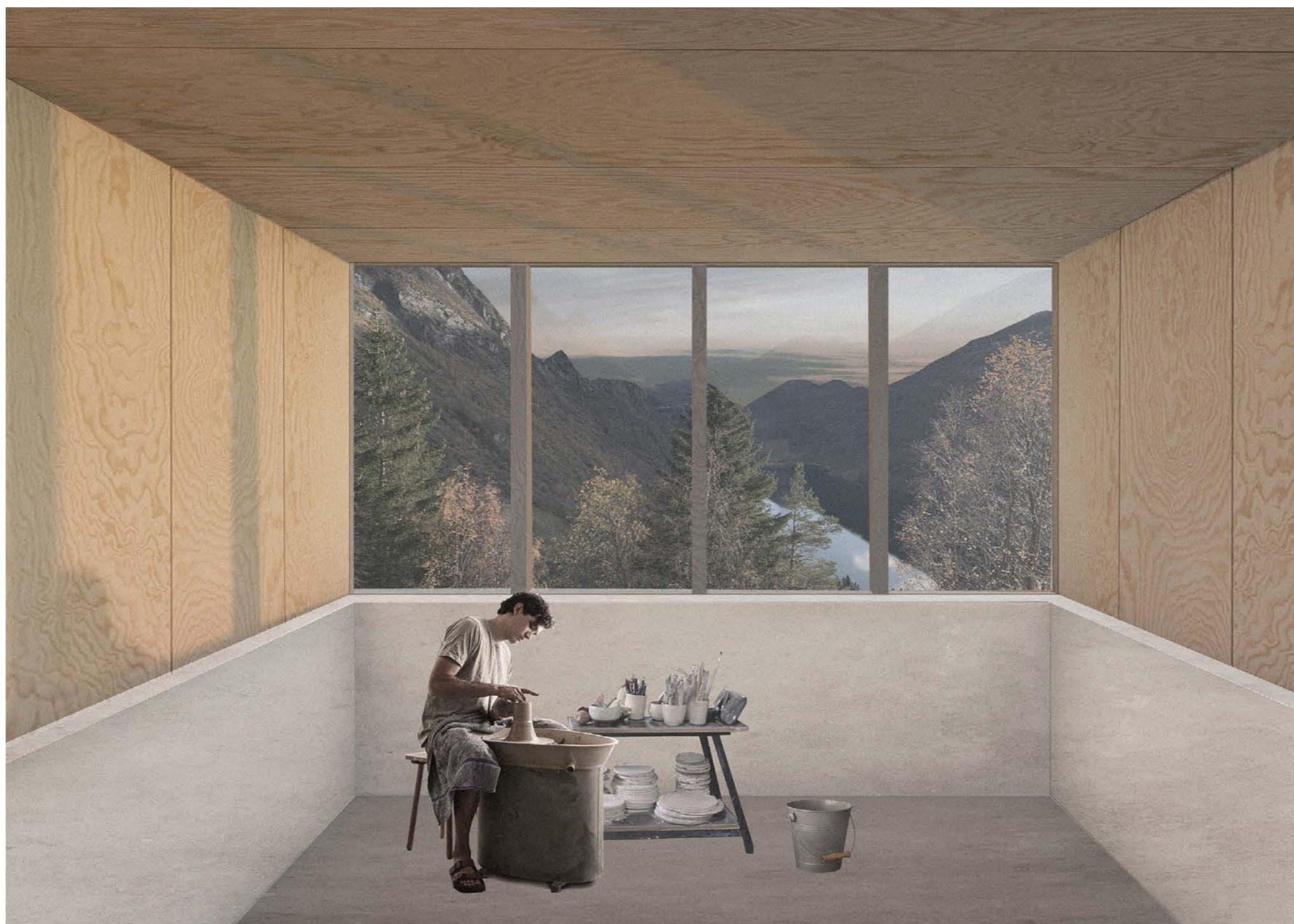
Fasade nord

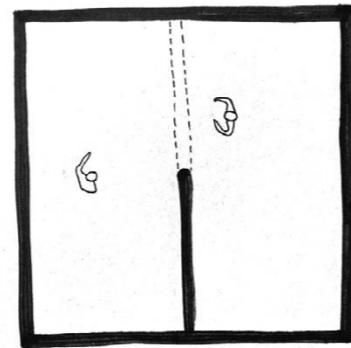
Det er også festet benker i steinfasaden som danner en naturlig bakvegg for tribunen og skjermer den fra vegen. Det å ha noe i ryggen gir en følelse av trygghet.

Atelier med ren og skitten sone 1-100

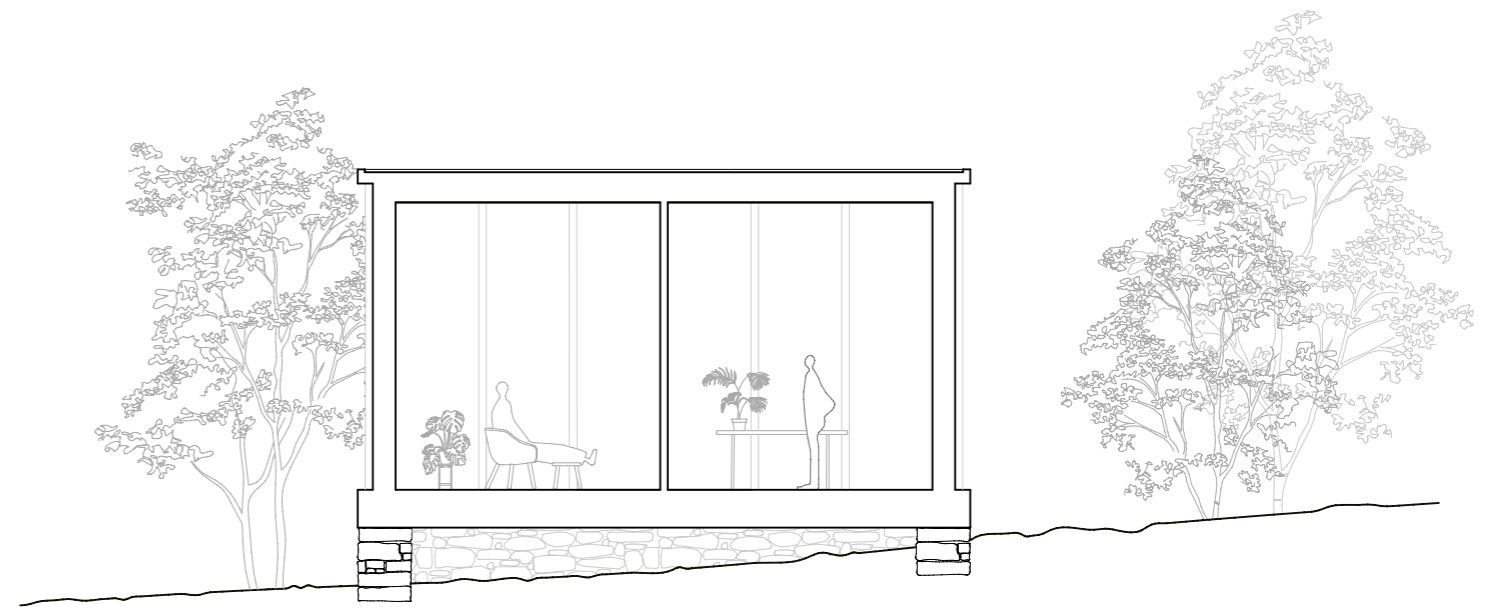
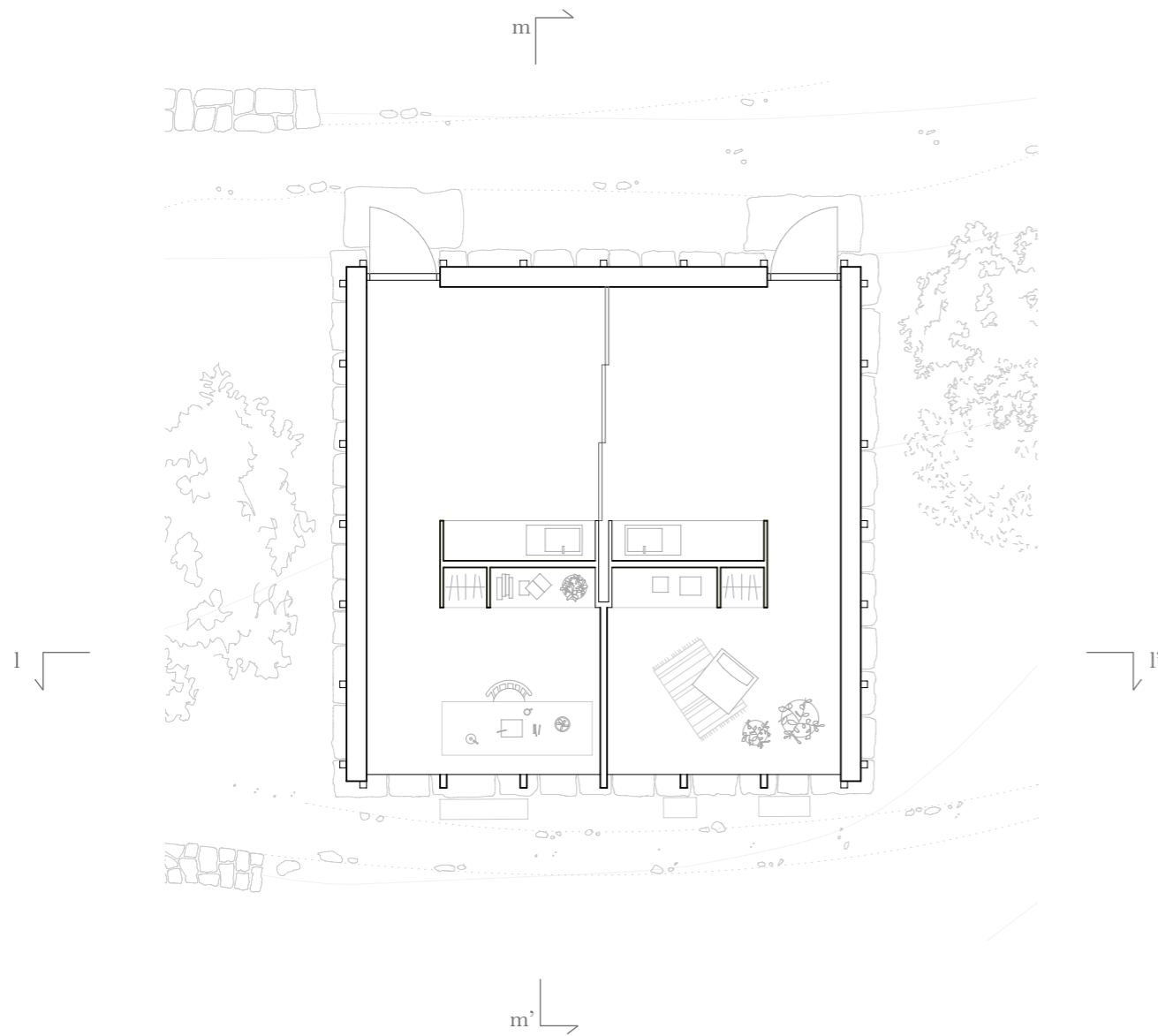
David er en britisk kunstner som har søkt seg til AiR Geiranger med et keramikkprosjekt. Målet hans er at oppholdet skal ende med en utstilling der han viser fram hva han har gjort til publikum. Han liker hvordan han kan søle så mye han vil i den skitne sonen av atelieret og hvor lett det er å bare spyle gulvet etterpå.

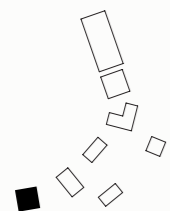
Dualen

Dette atelieret er ment for å kunne brukes av to kunstnere, enten separat eller med felles prosjekt.

Krav: Mulighet for å åpne/lukke mellom to atelierer, minst 25 kvm hver, 4 m takhøyde, allsidig, fleksibel, lys fra nord inn i fellesrommet.

Snitt II'

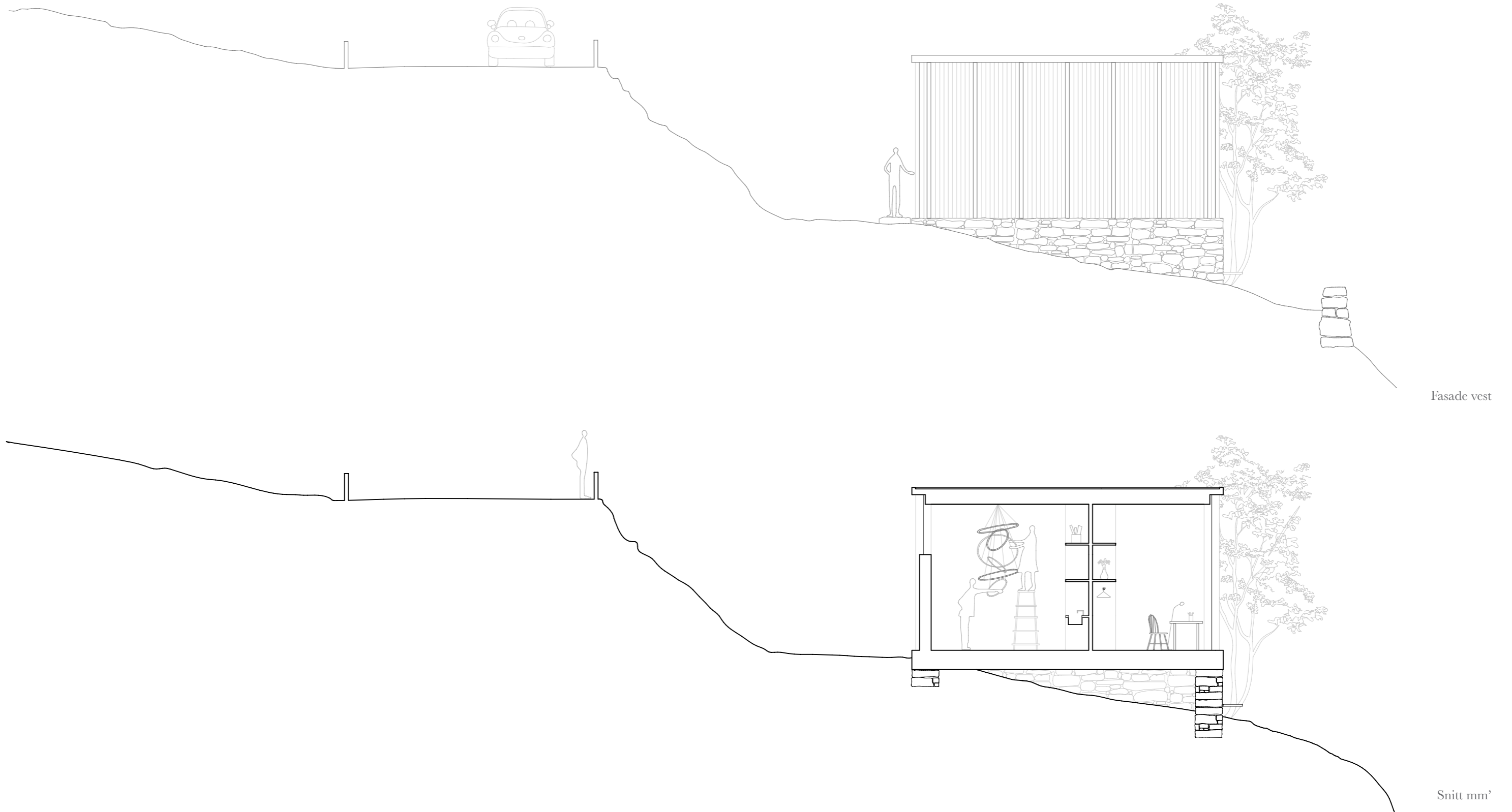

Dualen er et atelier som legger til rette for samarbeid. Flyttbare vegger som skjules inne i kjernen når de ikke er i bruk kan dras ut og dele atelieret i to like deler. Når atelierene er delt består de av to soner separert av en

sentral kjerne. En større del med tilgang til vann og med lys fra nord og en mindre del med fjordutsikt.

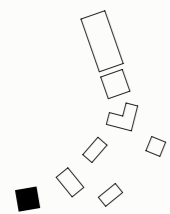
Dualen 1-100 ☉

Fasade vest

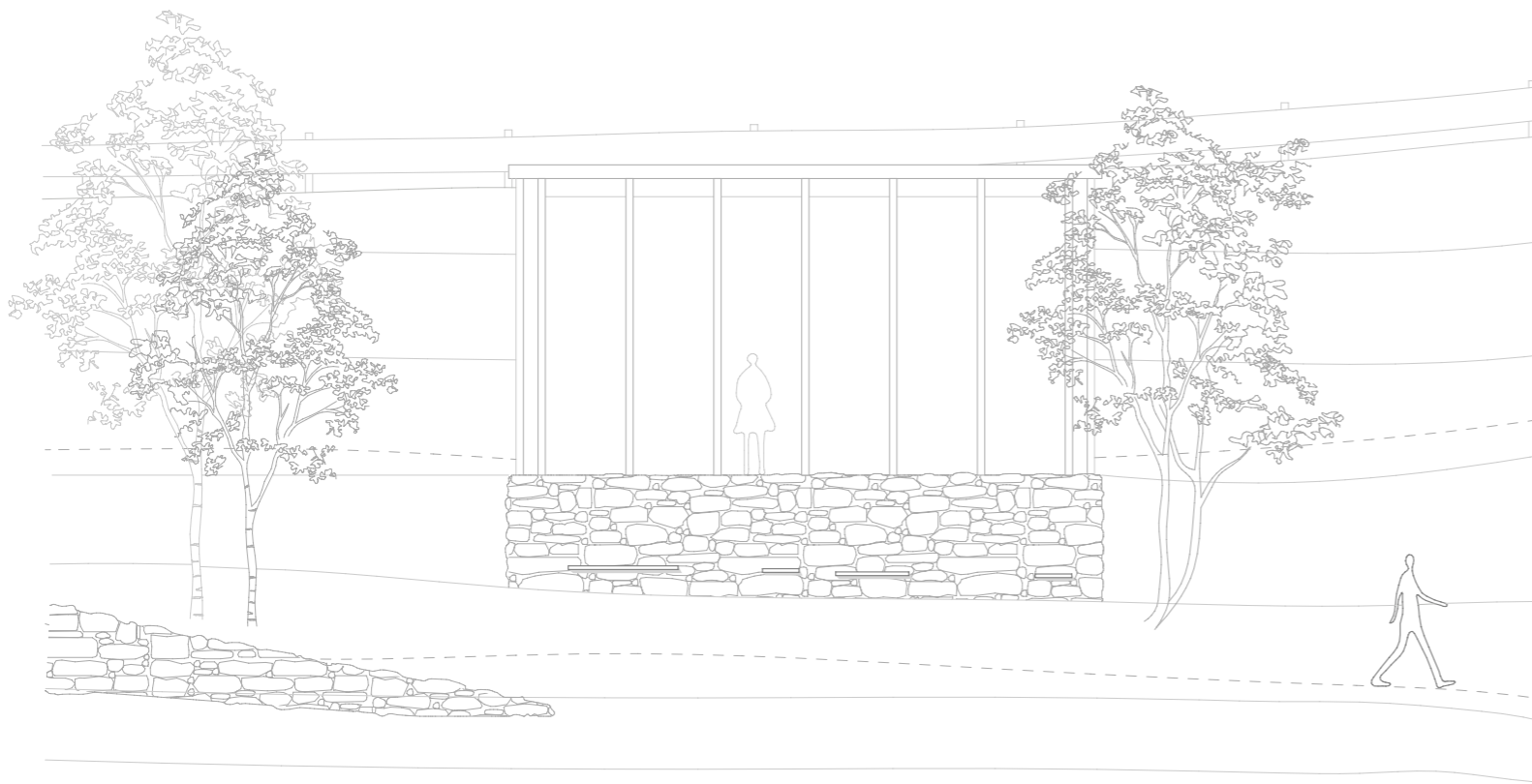
Snitt mm'

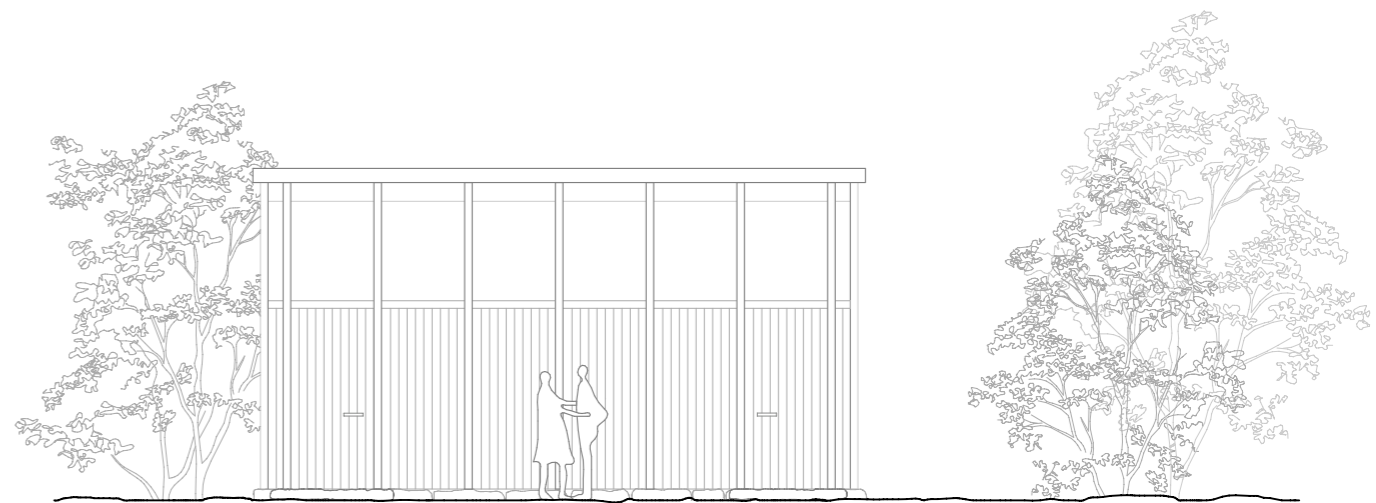
Atelieret har panoramautsikt mot fjorden, og på noen benker festet i sørfasaden kan man sitte og nyte utsikten.

Dualen 1-100

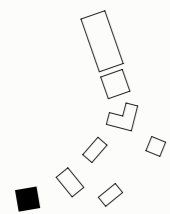

Fasade sør

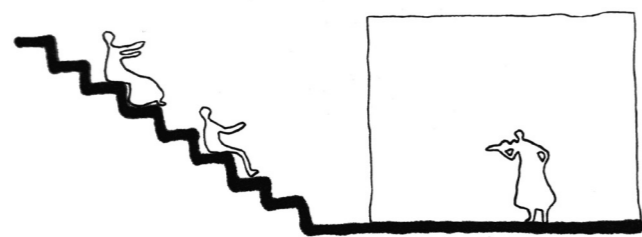
Fasade nord

Kunstvandringen svinger rundt atelieret, men fasaden er utformet slik at kunstnerene ikke vil være plaget av innsyn.

Dualen 1-100

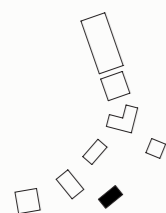
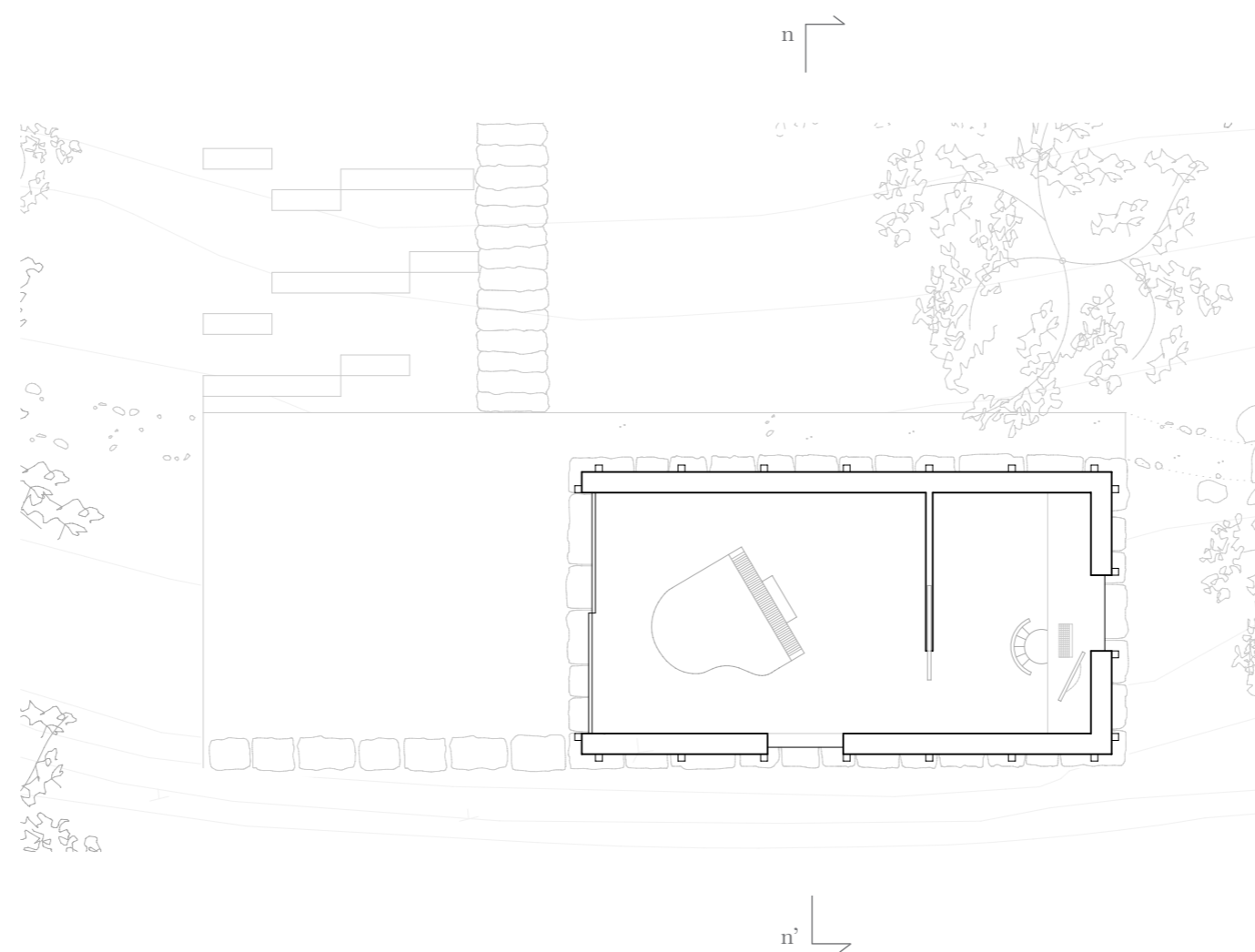

Atelier med mulighet for framføring

Et atelier for arbeid og framføring av musikk eller andre utøvende kunstformer. Med bruk av bakken som naturlig amfi og en scene/dansegulv.

Krav: Mulighet for framføring med publikum, lydisolert, sone for PC-arbeid og sone for å spille musikk, 25 kvm.

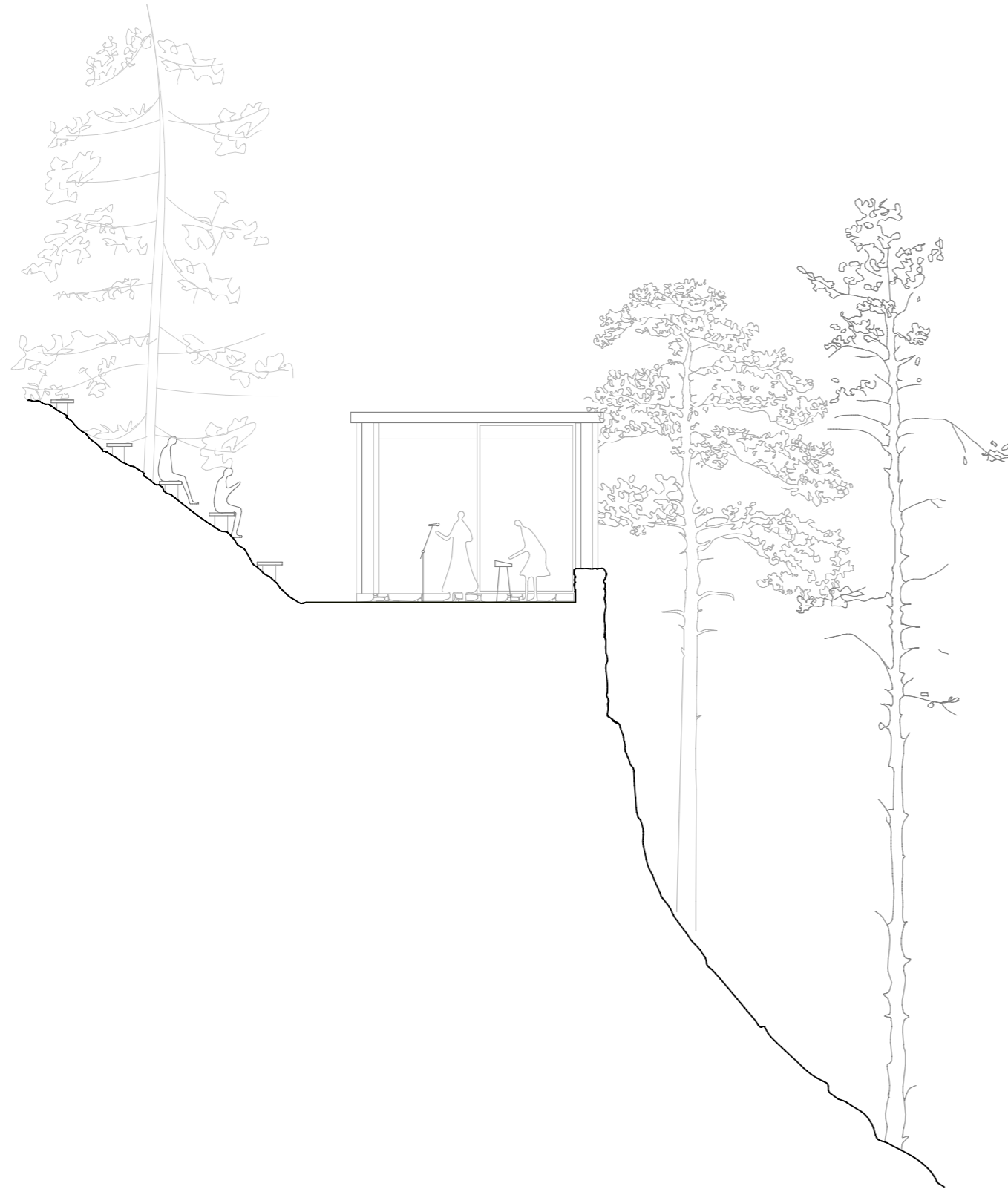

Atelier for framføring er delt inn i et stort og et lite rom. Det store rommet er åpent og egner seg godt til å spille musikk i, og det mindre er møblert med en skrivepult og egner seg godt til PC-arbeid.

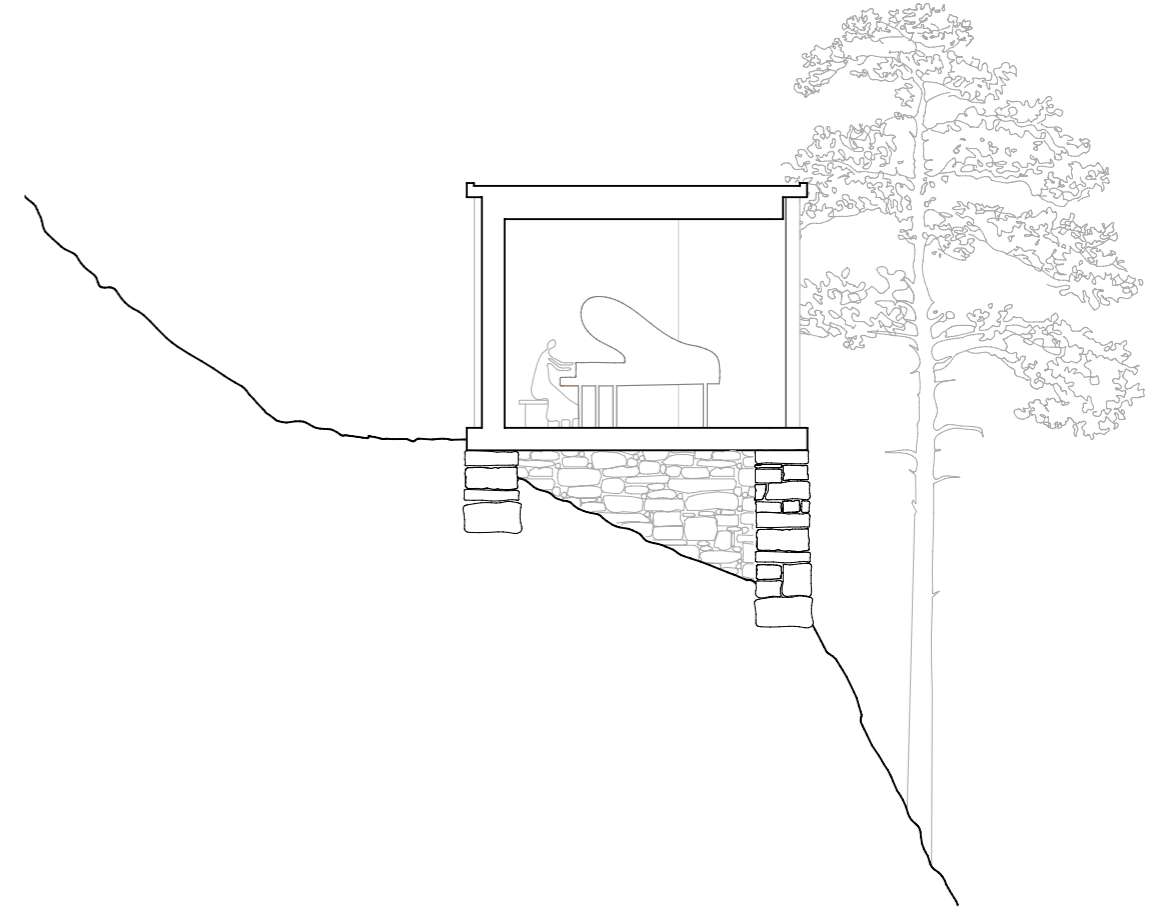
Det store rommet ligger i direkte tilknytning til en utescene/dansegulv hvor man kan holde konserter, presentasjoner eller eventer. Noen benker er plassert ut i bakken, men bakken i seg selv kan også brukes som et naturlig amfi.

Atelier for framføring 1-100

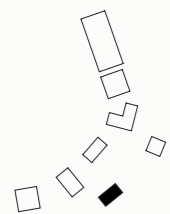

Fasade vest

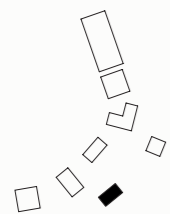
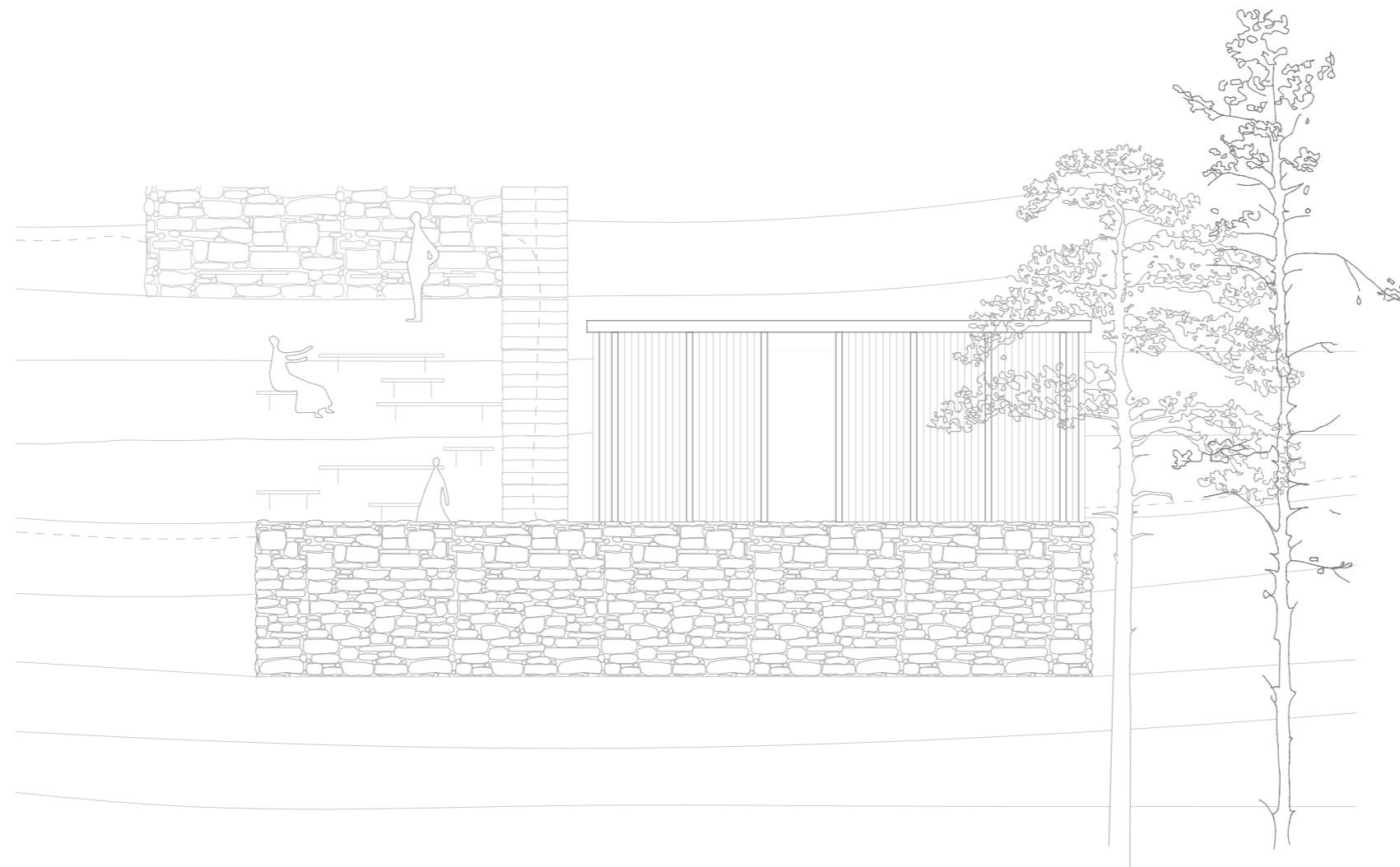
Snitt nn'

Steinmuren som danner fundamentet til atelieret er gjort høyere slik at den former et rekkverk mellom scenen og stupet.

Atelier for framføring 1-100

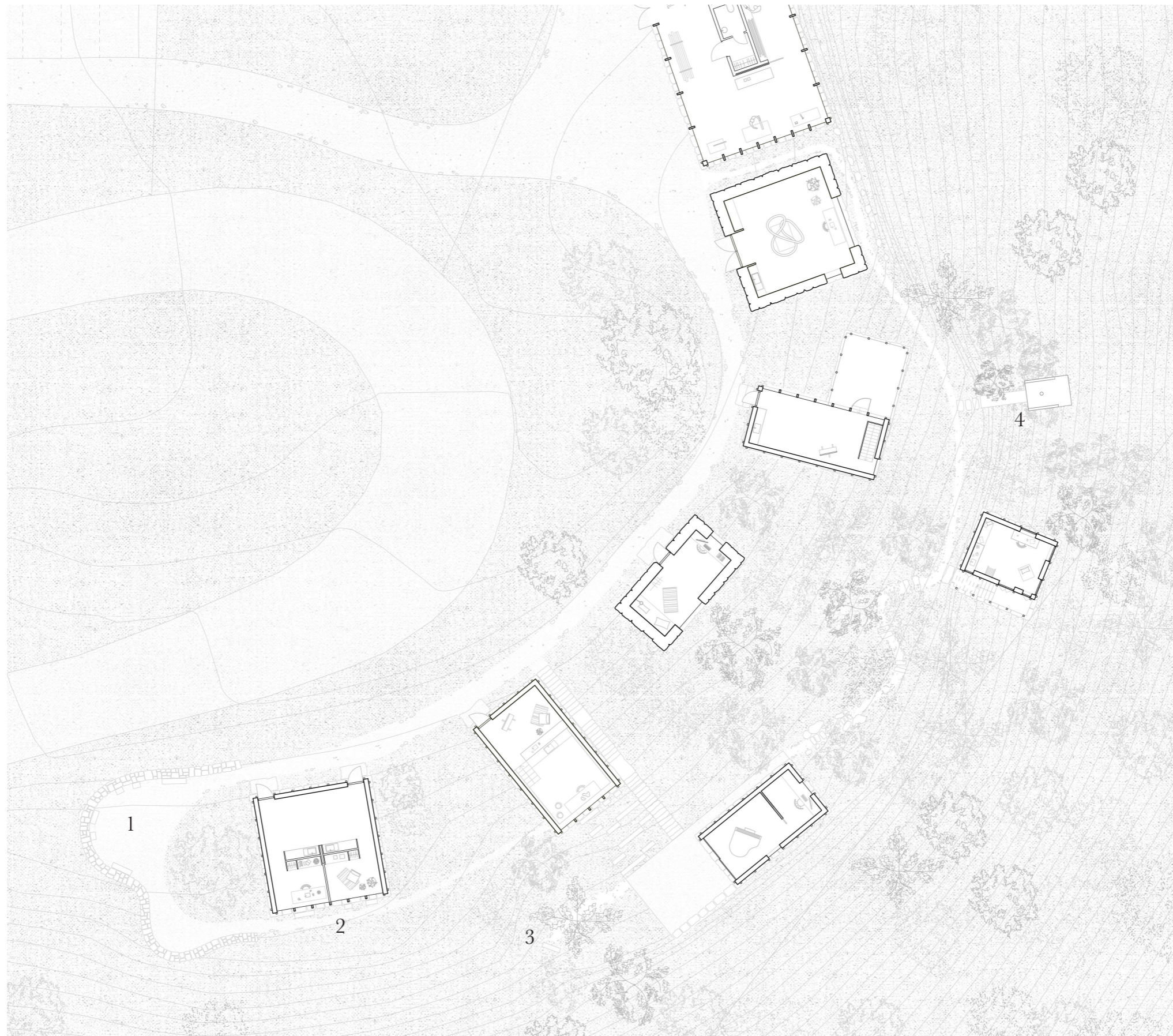

Fra benkene kan man nyte både framføringer og utsikten.

Fasade sør - Atelier for framføring 1-100

kunstvandring

1. Utsikts plass
2. Benk i steinmur
3. Benk på fjellhylle
4. Trehytte

På kunstvandringen som knytter atelierene sammen legges det opp til ulike opplevelser. Ideen er at kunstnerne skal bli inspirerte på vei til jobb og besøkende kan få et innblikk

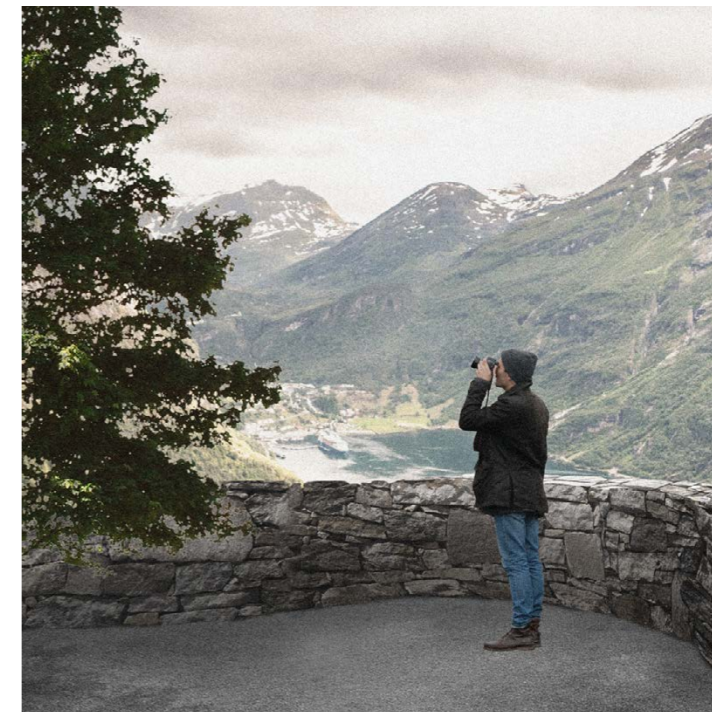
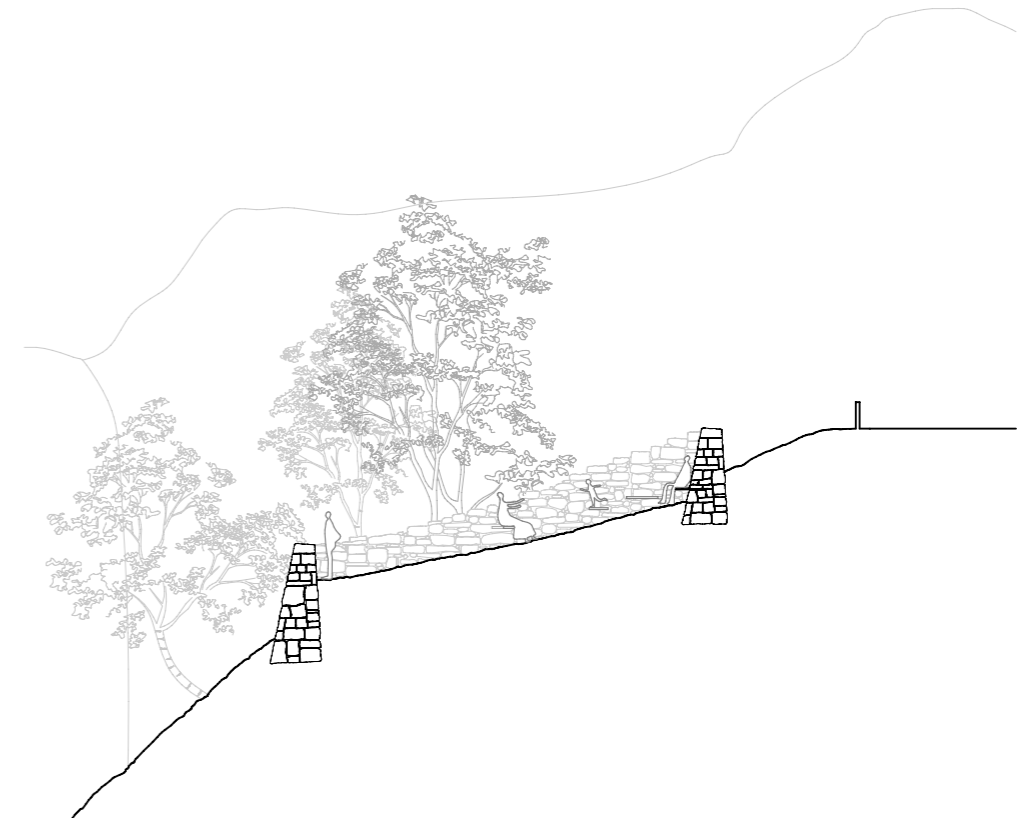
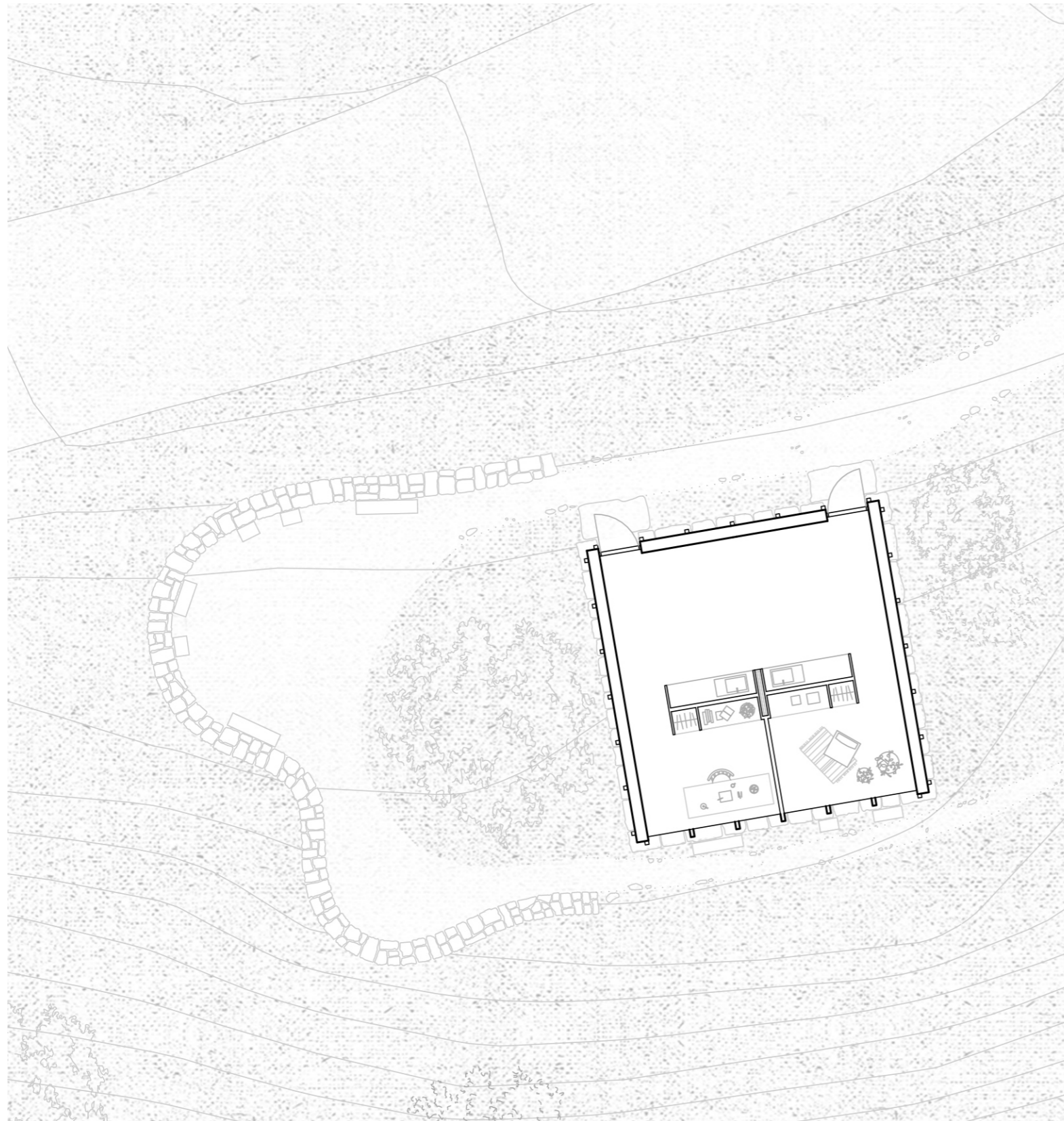
i både stedet og det som blir skapt der. Man kan arrangere kunstvandring langs stien der folk kan oppleve kunst i samspill med natur og arkitektur.

Kunstvandring 1-200 ☉

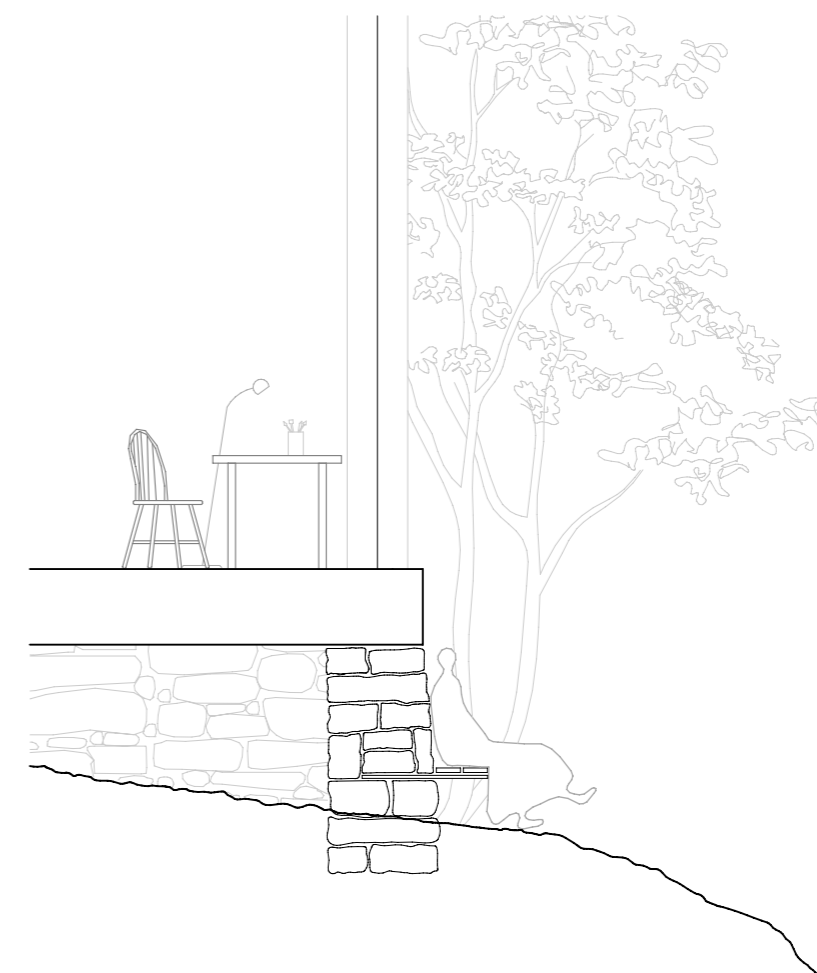
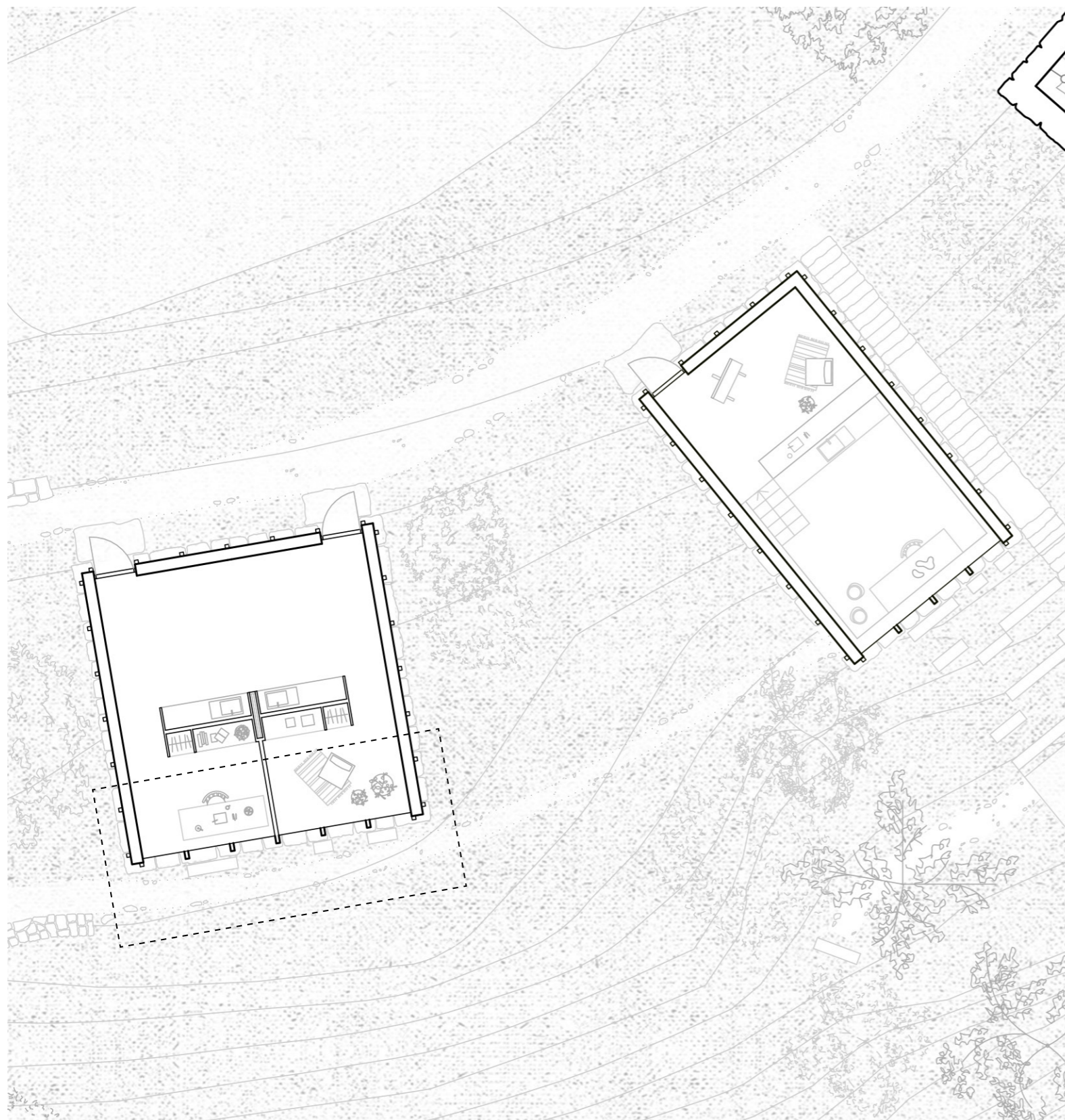
En gang i måneden arrangeres det åpne atelier, der kunstnerne om de ønsker det kan åpne atelierene sine for publikum. Da kommer det folk fra nærområdet for å se hvordan kunstnerne arbeider. De besøkende beveger seg rundt i kunstvandringen på egenhånd og går fra atelier til atelier. Stien blir i seg selv en spennende opplevelse med store variasjoner i terreng, vegetasjon og utsikt.

I den ytterste enden av kunstvandringen vokser en mur opp fra bakken og fører deg i en slynge rundt atelieret dualen. I nord danner muren en barriere mellom vegen og den lunere plassen. Her er det festet benker i muren hvor man kan sitte og nyte utsikten. Når man

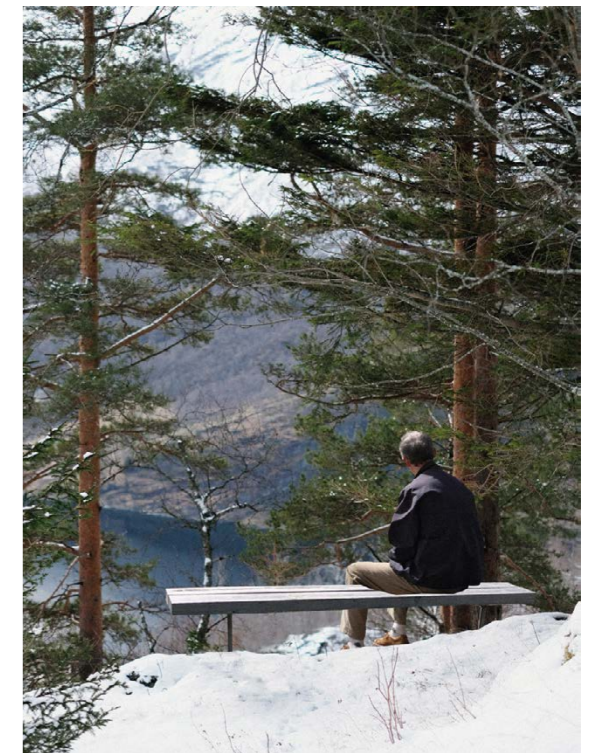
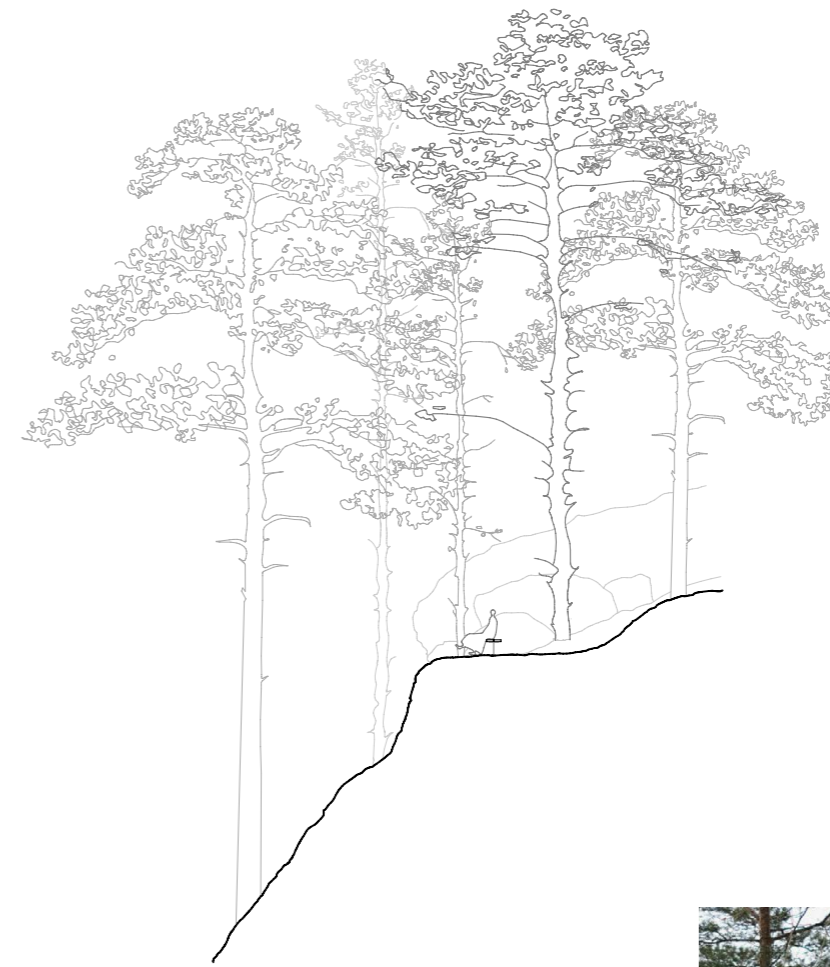
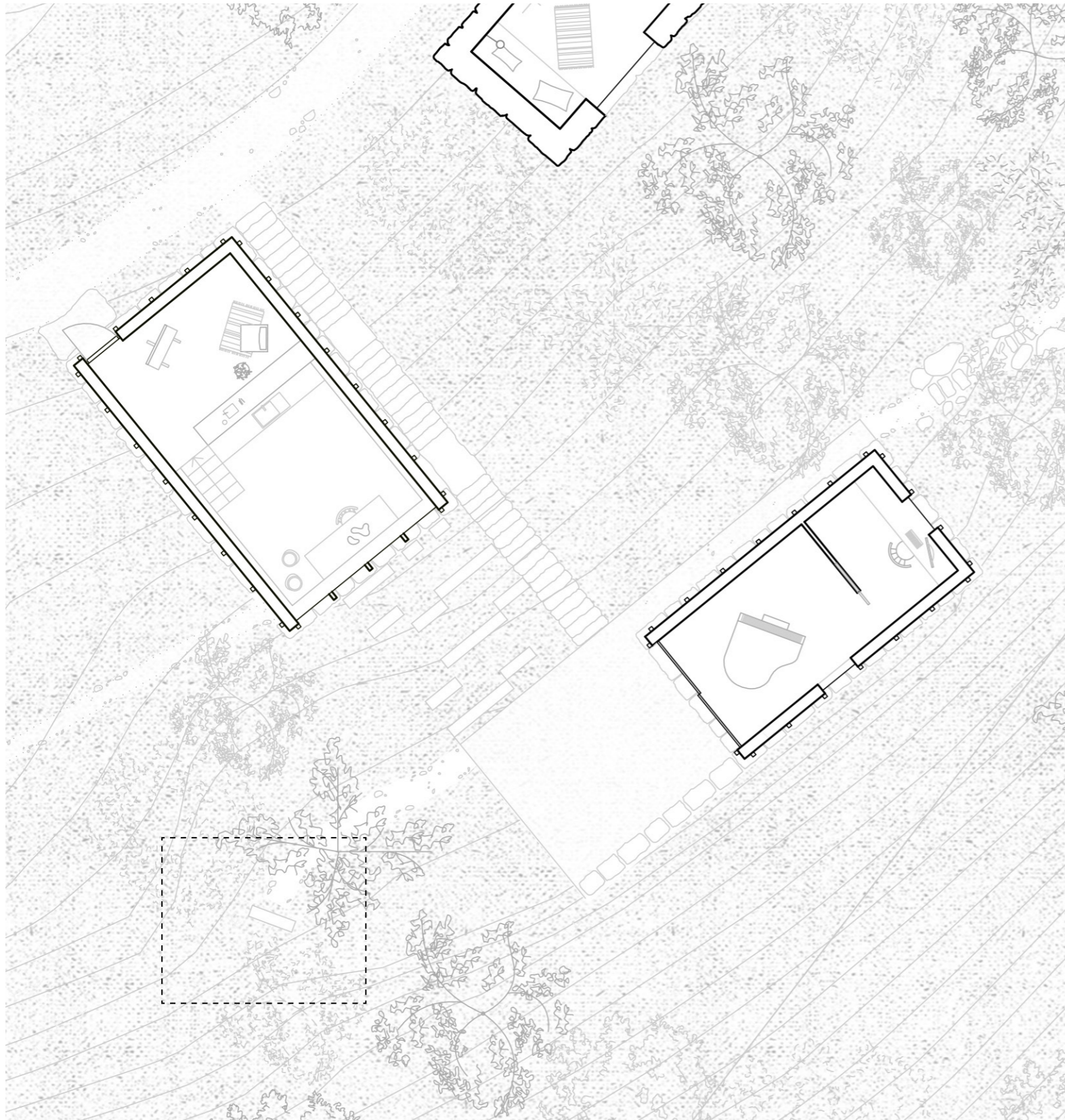
følger muren sørover blir den gradvis lavere og går over til å bli et rekkverk du kan stå inntil og speide ut over fjorden. Muren avsluttes ved å synke ned i bakken på samme måte som den kom opp og vise deg veien videre på kunstvandringen.

Kunstvandring - utsiktsplass

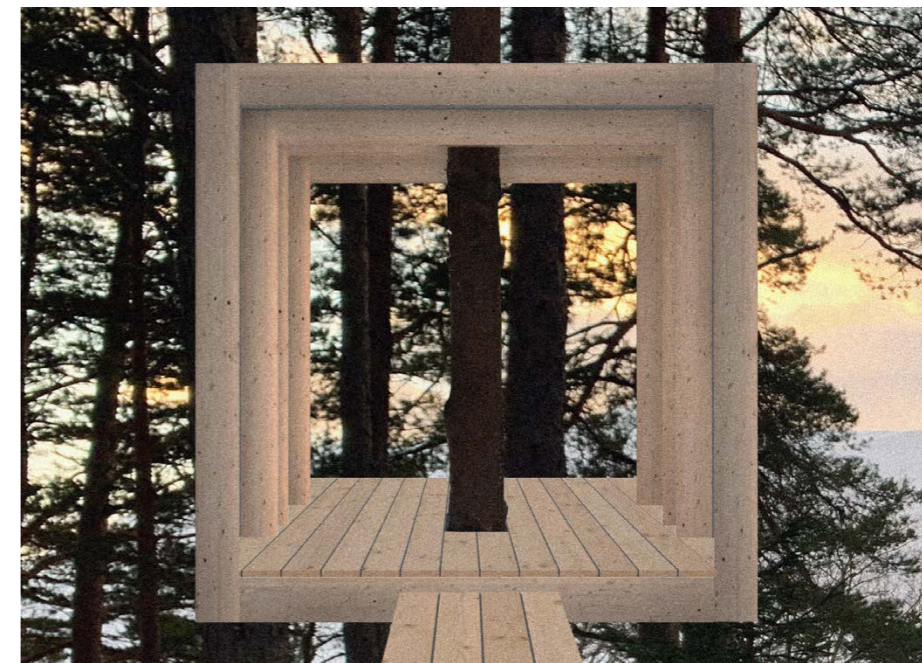
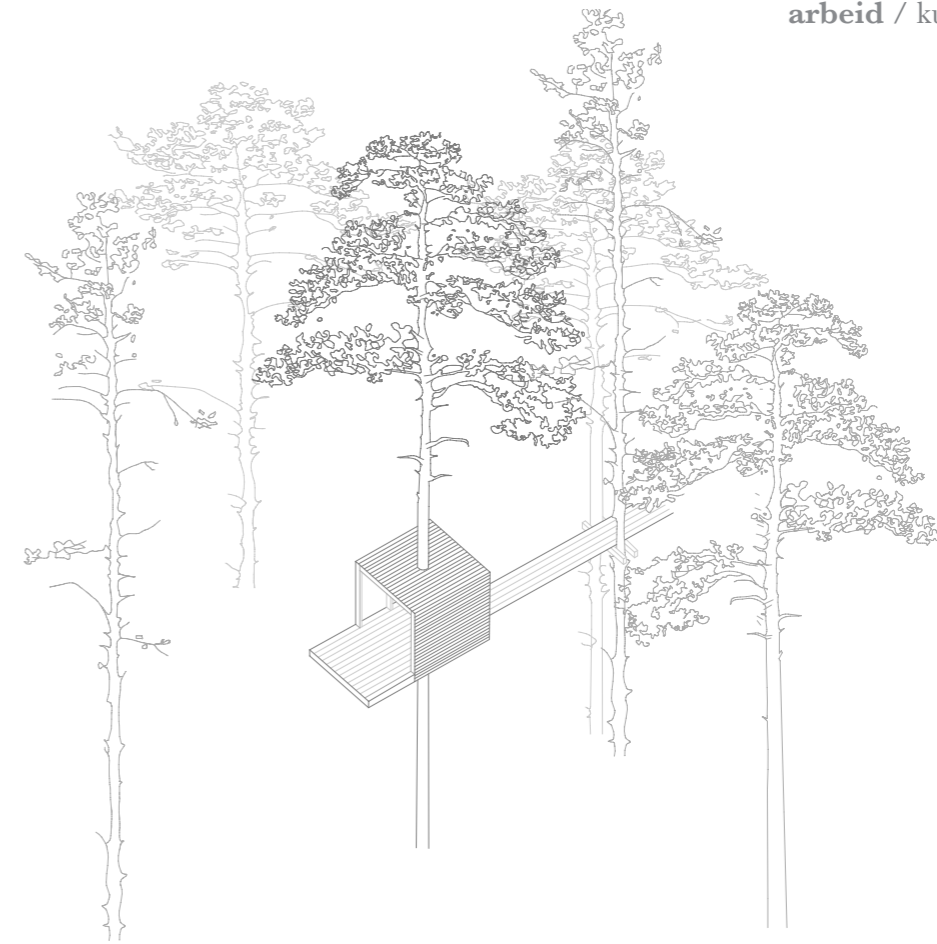
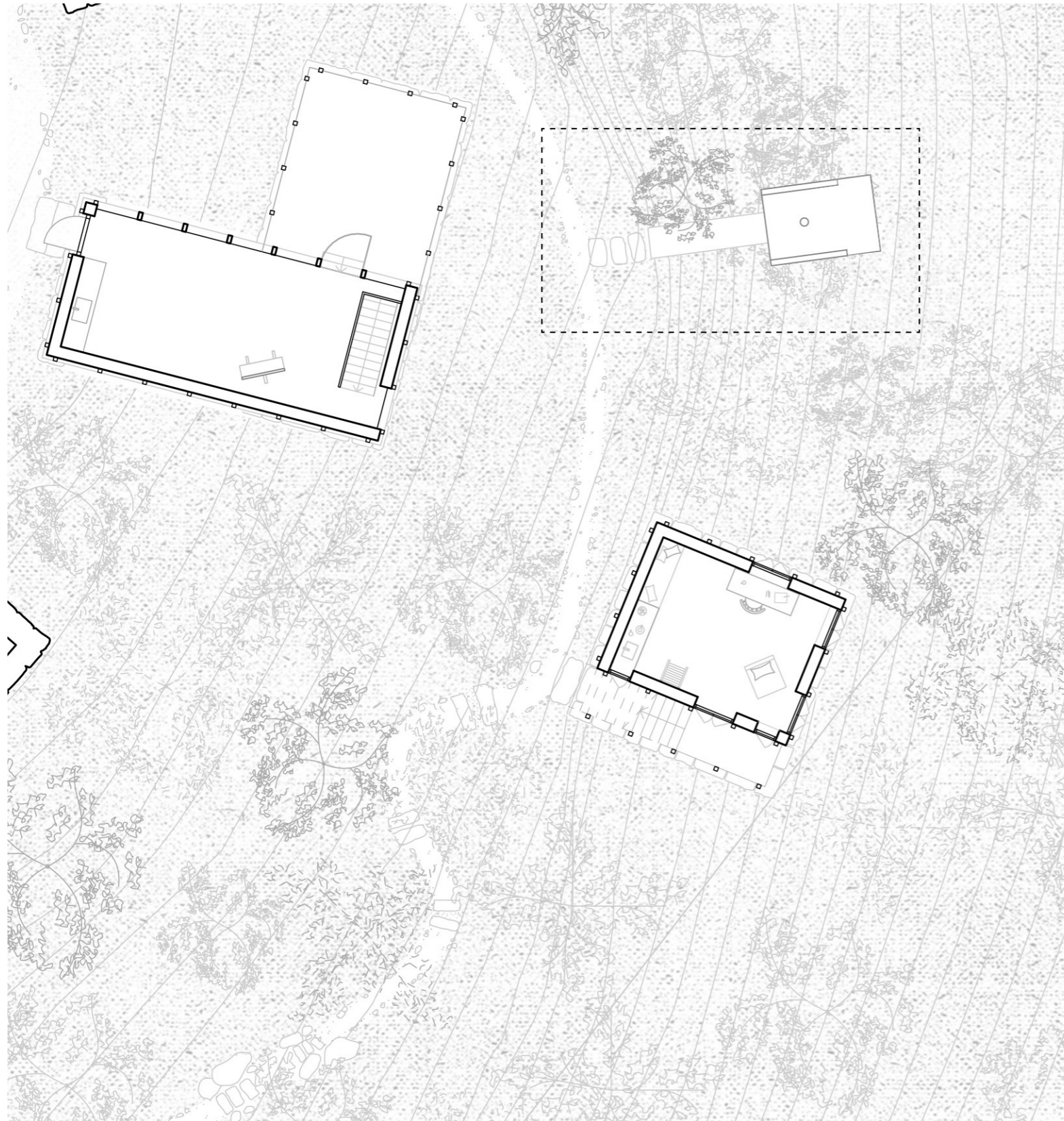
Enkle benker er konstruert ved å mure inn stag av rustfritt stål i muren for deretter å skru to planker av kjerneved av fjellfuru fast i dem. Disse er satt opp flere steder på kunstvandringen.

Kunstvandring - Benk i steinmur

En liten sti tar deg bort fra utescenen og amfiet, mellom noen trær og ut på kanten av et lite stup. Her er det plassert en enkel sittebenk for de som lar seg fange av en vakker utsikt eller trenger en pust i bakken.

Kunstvandring - Benk på fjellhulle

En smal plattform med kun et tau som rekkverk tar deg inn mellom trærne og ut i en trehytte. Den enkle geometriske formen rammer inn utsikten og forsterker inntrykket av det spektakulære landskapet du befinner deg i.

Kunstvandring - Trehytte

tunet

I arbeidet med boligene har vi latt oss inspirere av klyngetunet som er en vanlig tunform på Vestlandet. Denne måten å bygge på har noen positive sider som passer godt sammen med hva AiR Geiranger forsøker å oppnå.

Klyngetunet kan skape rammen for en god balanse mellom privatliv og et sosialt fellesskap. I et klyngetun bor man tett uten å bo i samme hus. Det har vært et mål for prosjektet at alle kunstnere skal ha hvert sitt hjem som er helt privat. Men å bygge 8 hus, alle med innlagt vann og avløp, ville blitt et stort inngrep i naturen, og mange sosiale møteplasser ville gått tapt. Derfor har AiR Geiranger 8 soveenheter uten innlagt vann, og felleshus med stue, kjøkken, garderøber med dusj og sauna. De korte avstandene på tunet gjør det enkelt å bevege seg mellom de ulike funksjoner og det oppstår mange uformelle møteplasser, noe kunstnerene nevner som positivt i spørreundersøkelsen.

Karen har avsluttet arbeidsdagen og tatt turen fra atelieret og opp til tunet. Hun er veldig fascinert av hvordan nordmenn bor i naturen, og kunstprosjektet hun jobber med er inspirert av nettopp dette. I morgen skal en mann hun har blitt kjent med ta henne med opp til Skageflå. Vennene hennes hjemme i Miami kommer aldri til å tro henne når hun forteller dem om de gamle fjellgårdene i Geiranger.

På tunet er fellesfunksjonene og en universelt utformet soveenhet plassert langs traktorvegen for å være lett tilgjengelig både for mennesker og tekniske føringer. Lenger opp i bakken med enda bedre utsikt ligger soveenhetene. De er plassert tett for at de skal skape spennende rom både mellom seg og i møte med landskapet. Det er også lagt vekt på

at hver enhet skal ha skjermet inngangsparti, god utsikt og at de ikke blir plaget av for mye innsyn. Steintrapper og heller er brukt for å gjøre tilgjengeligheten bedre. Steinheller er også plassert foran inngangene til soveenhetene. Dette danner en terskel mellom offentlig og privat. Dette er brukt i alle private bygg i prosjektet.

Situasjonsplan tunet 1-200 ☉

0 2 4 6 8

Sovehyttene er plassert slik at de alltid har utsikt over bygget som ligger foran. Sedumen gjør at takene blir mindre synlige og ikke forstyrrer utsikten.

Felleshusene har saltak av rustfritt stål som trekkes ut og brukes til å skape overdekte uteplasser.

Fasade vest - Tunet

På felleshusene er steinmuren brukt for å skape ulike situasjoner som kan bringe fram forskjellige følelser hos de besøkende. Her kan de for eksempel kjenne på forskjellen mellom det å være nedsenket i muren på uteplassen

utenfor stua og det å hente ved i en smal åpning på kanten av et stup.

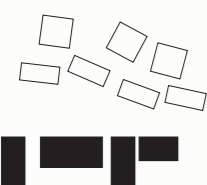
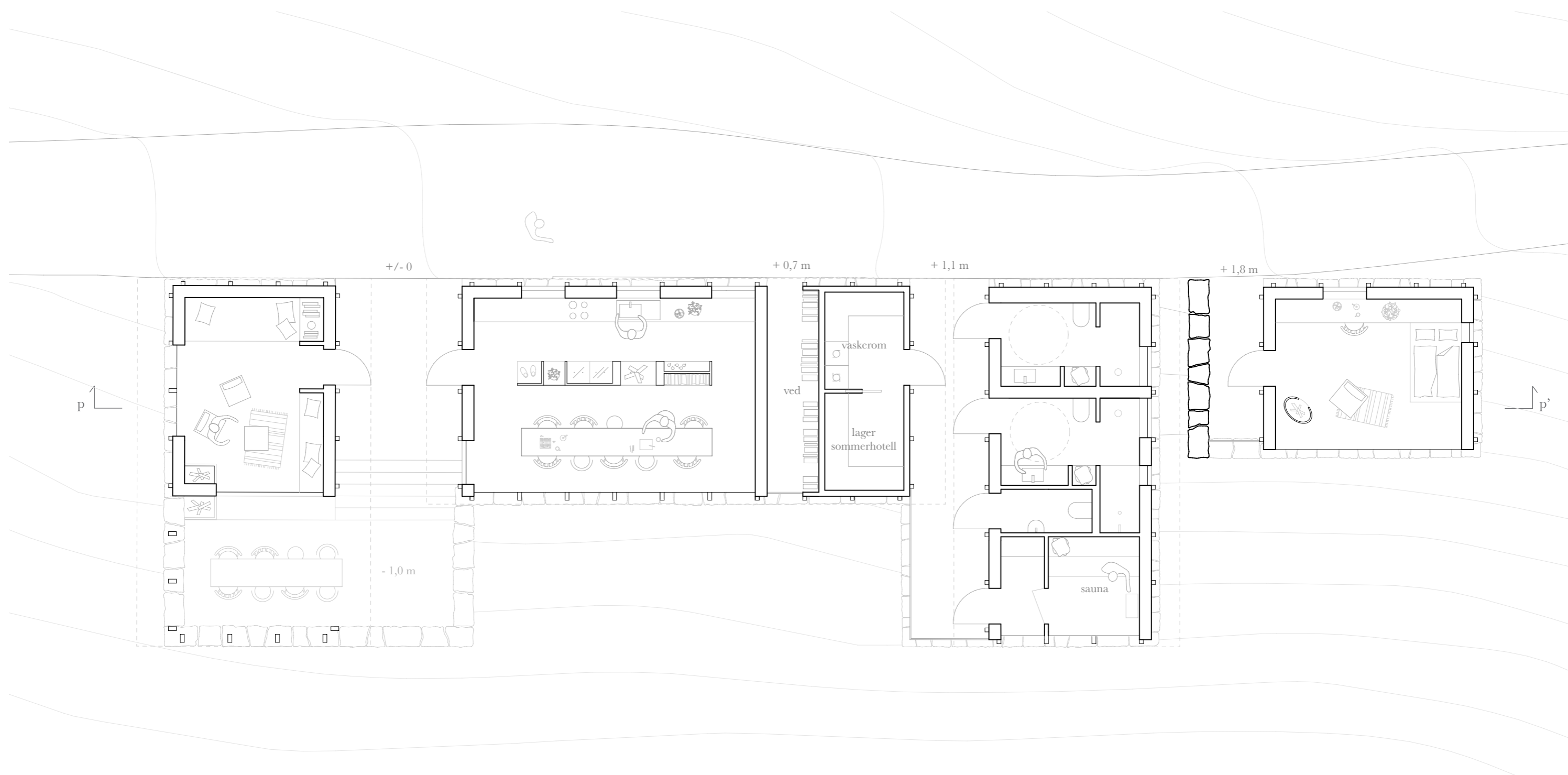
Fasade sør - Tunet 1-200

Dimitri nyter morgensola et øyeblikk før han skal ned til felleskjøkkenet for å spise frokost. Etterpå skal han ned til Joker-butikken for å se etter jenta han kom i prat med i går.

felleshus

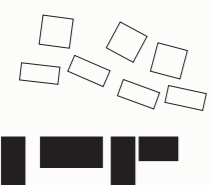
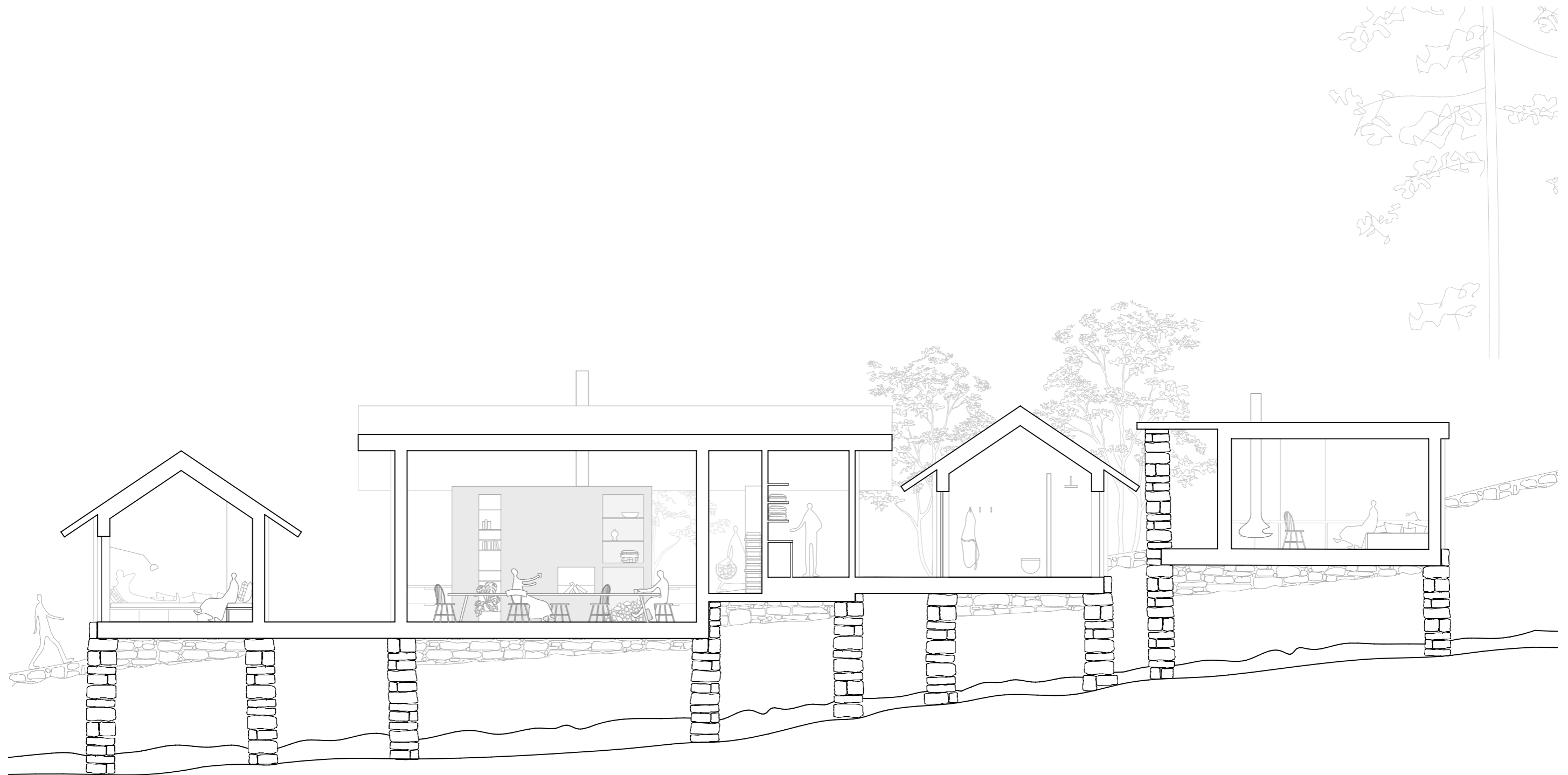

Stua er det første man møter når man kommer til tunet. Den deler inngangssituasjon med kjøkkenet og er tilknyttet en stor uteplass med peis og sitteplasser. Under samme tak som

kjøkkenhuset ligger et bygg med vaskerom, lager og ved. To garderober er plassert i samme bygg som et toalett og en sauna. Øverst i bakken ligger en universelt utformet soveenhet.

Felleshus - Tunet 1-100

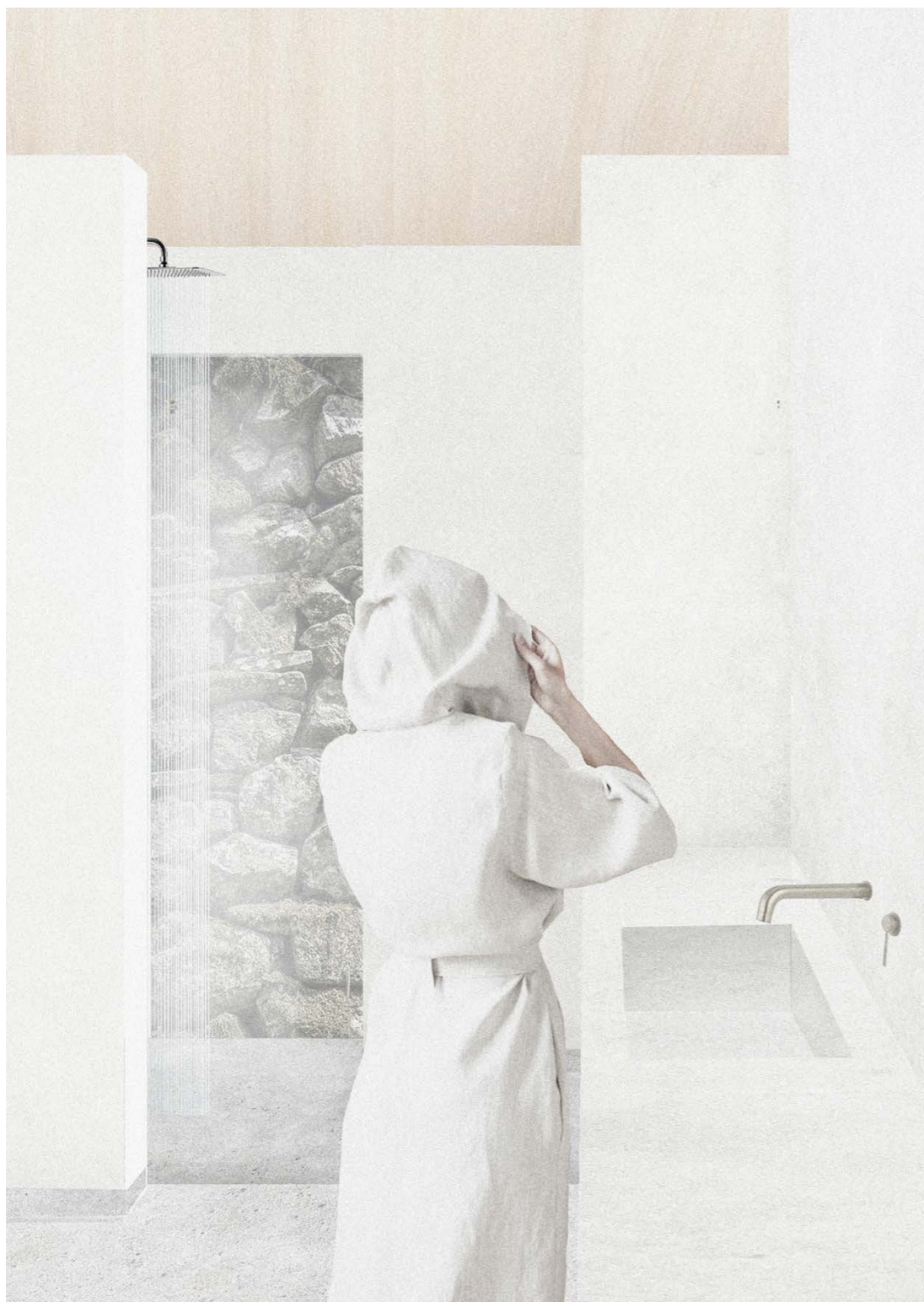

Inngangspartiet til hvert bygg ligger på samme nivå som vegen som skråner oppover mot skogen. Byggene er plassert annenhver langsmed og på tvers av veien. Dette for å skape en variasjon i uttrykket og høyden på

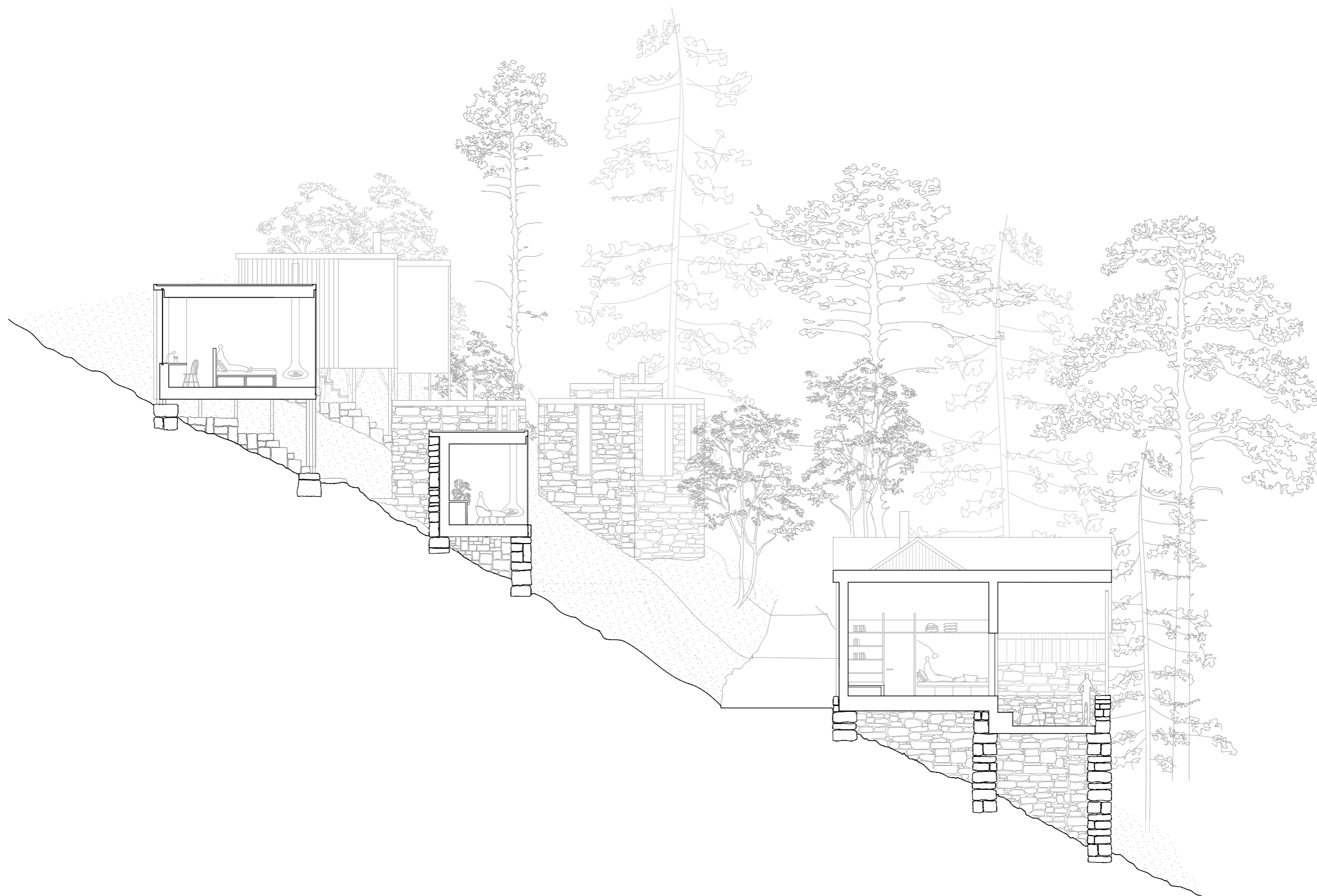
murene, men også fordi det gir muligheten til å sette dem tettere sammen enn om de hadde ligget på rekke. Dette gir mindre høydeforskjell mellom det øverste og nederste bygget.

Snitt pp' - Felleshus tunet 1-100

Josefine har tatt en velfortjent fridag og kom nettopp hjem fra en lang fjelltur. Nå gleder hun seg til en avslappende stund i saunaen og en varm dusj før fellesmiddagen i kveld.

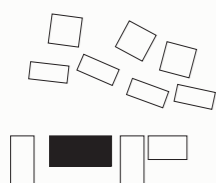
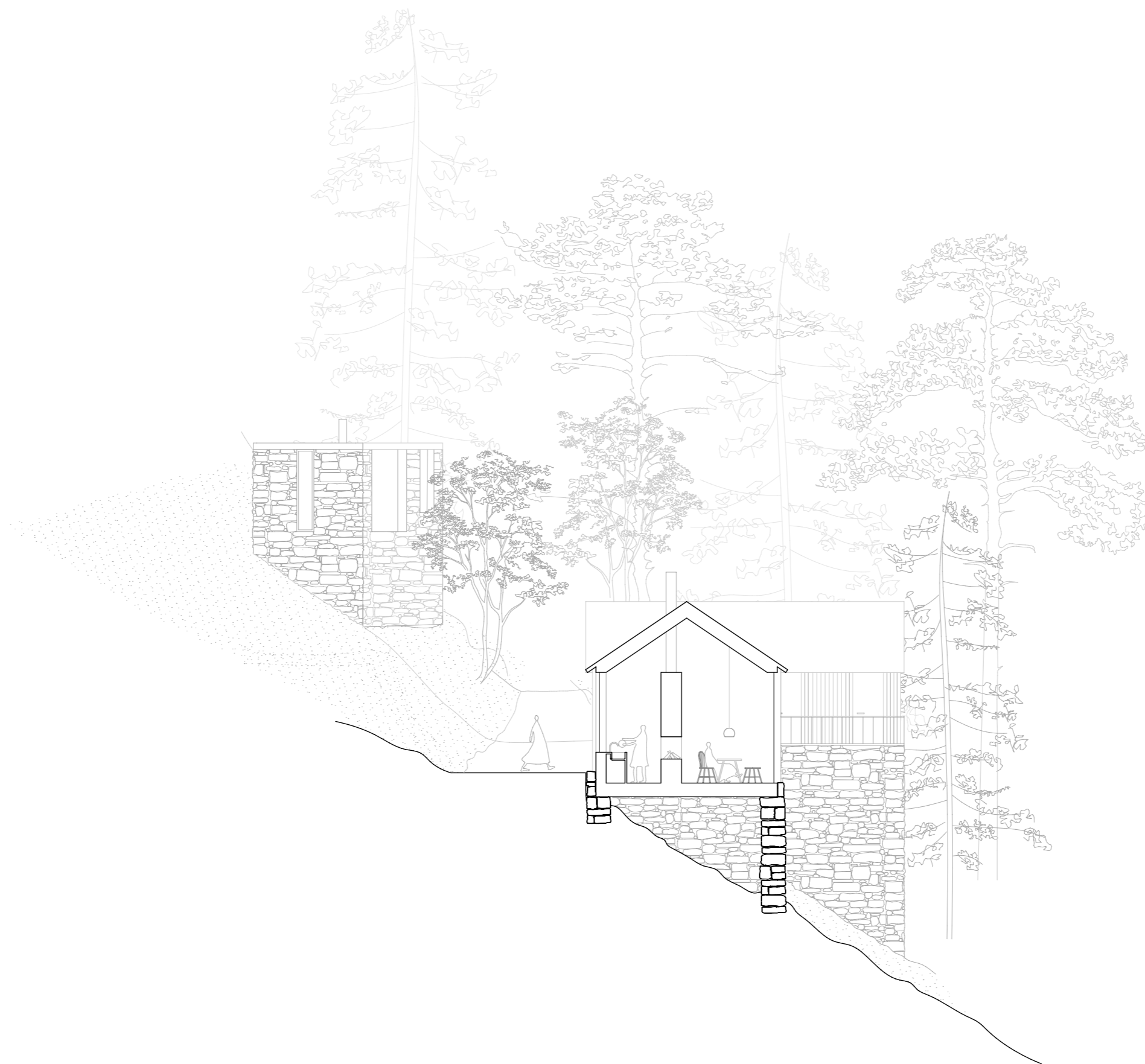
Uteplassen som er tilknyttet stua er senket ned i muren slik at rekkverket er på nivå med gulvet inne og ikke forstyrrer utsikten når du er inne i byggene.

Snitt qq' - Tunet

0 2 4 6 8

Ane og Sverre tar en kaffe i ettermiddagssola og gleder seg til våren kommer til Møllsæter. I mellomtiden er det godt å ha peisen å varme seg på.

Kjøkkenet er delt inn i to soner av en betongkjerne som inneholder peis, ved, garderobe, kjøleskap, fryser og hyller. Dette gjør det mulig å stå og lage mat på den ene siden av kjernen uten at du forstyrrer

de som sitter og spiser på den andre siden. Kjøkkenbenken er vendt inn mot tunet og har kontakt med veien utenfor, og spiseplassen er vendt mot utsikten.

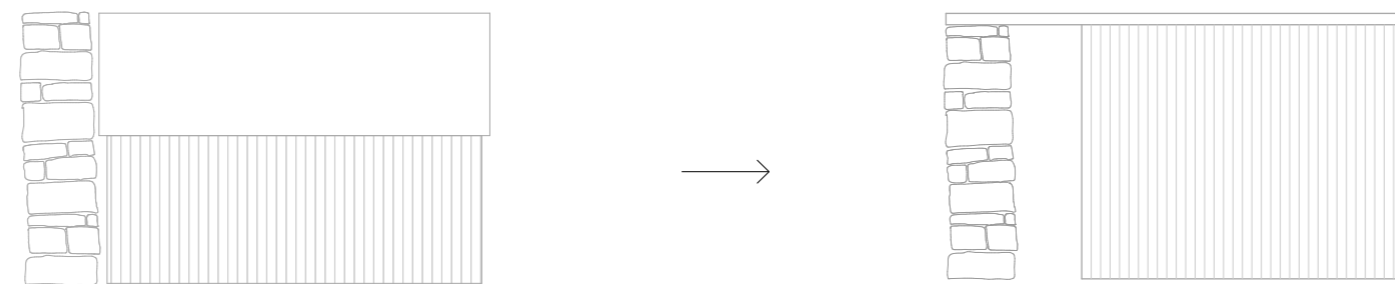
Snitt rr' - Tunet

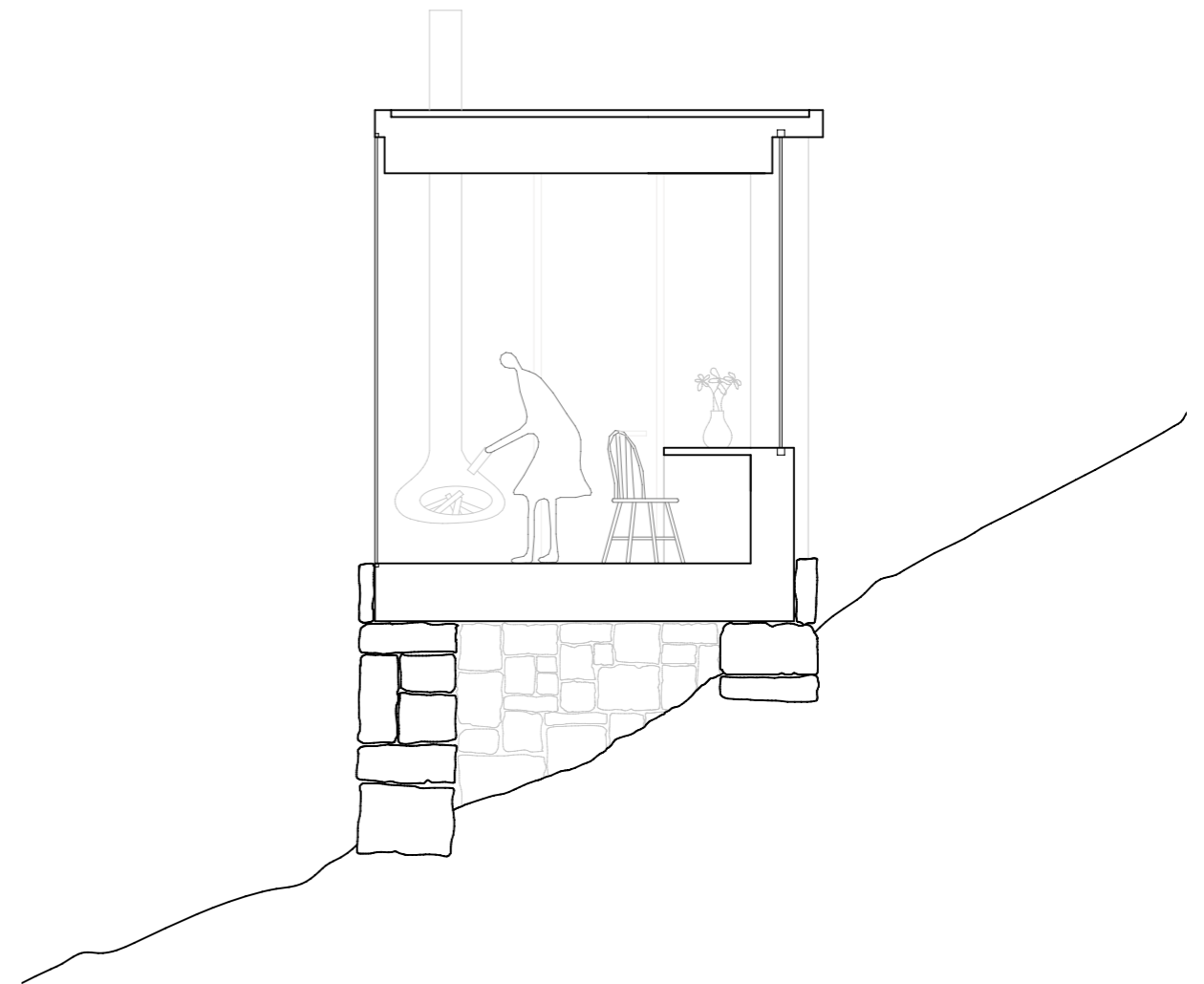
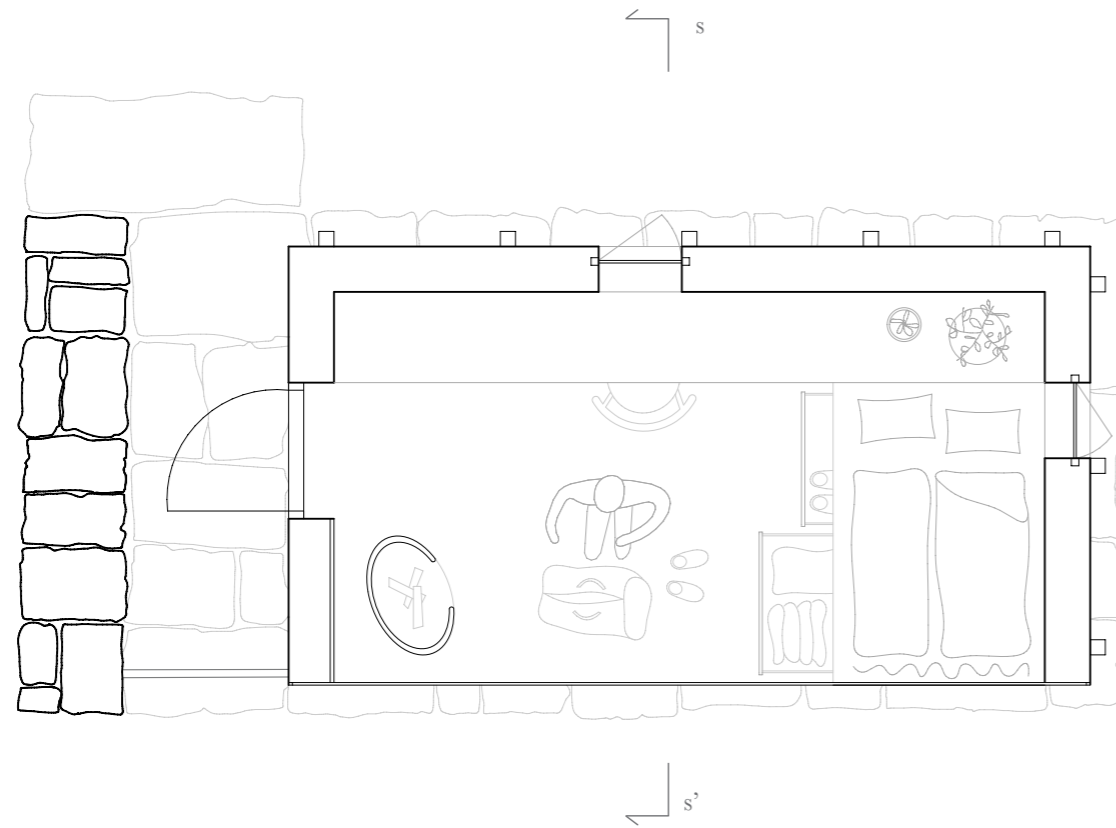
Olav og Julie har blitt godt kjent i løpet av oppholdet på AiR Geiranger, og tar gjerne et glass vin sammen på kjøkkenet etter middag. De har bestemt seg for å gjøre et prosjekt sammen når de kommer tilbake til Oslo.

soveenheter

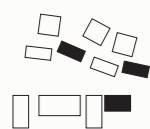

vernemur

Denne soveenheden er en tolkning av hvordan gårdbrukerne på Vestlandet brukte å mure den mest værutsatte gavlveggen i stein for å beskytte mot regn, vind og lufttrykk fra snøskred. Her er vernemuren brukt for å skjerme inngangspartiet mot vær og innsyn.

Snitt ss'

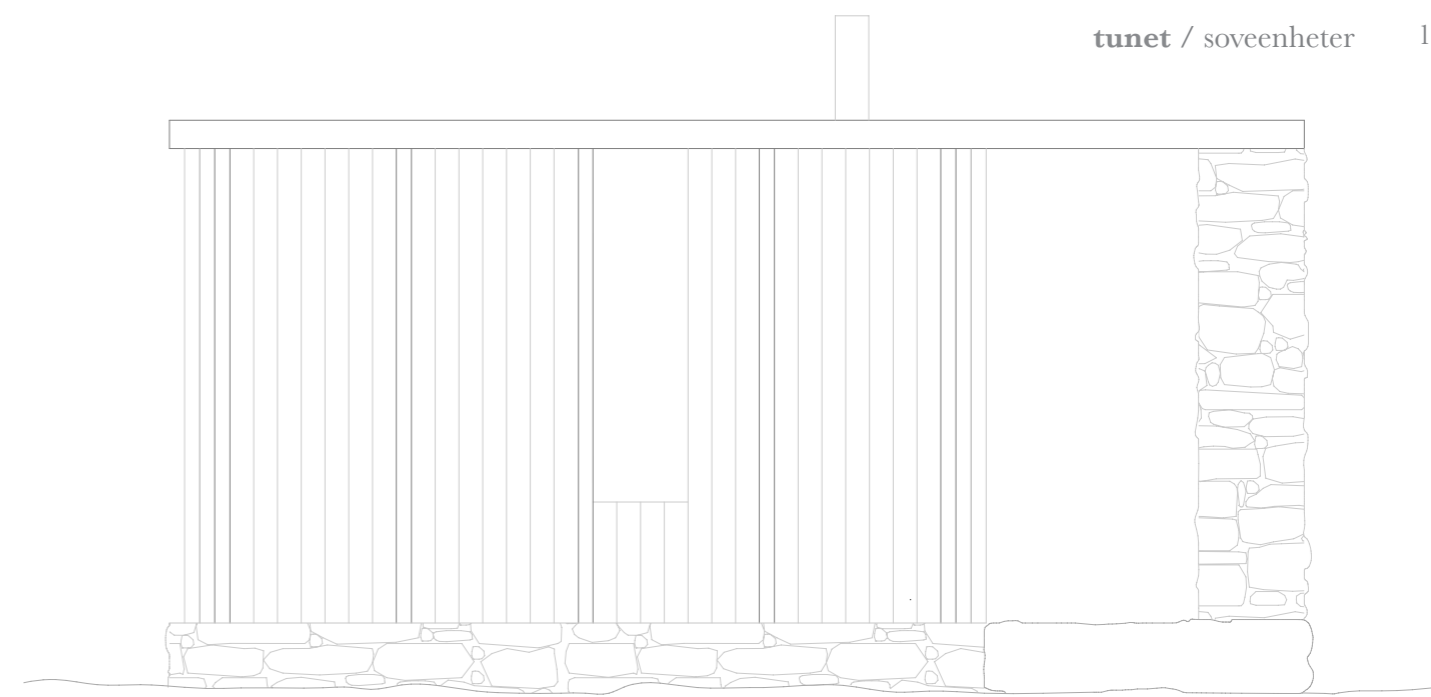

Hyttene med vernemur består av et åpent rom på 12 kvm med en benk som strekker seg langs hele bakveggen. Rommet er møblert med en seng med oppbevaringsplass under, en stol og en peis som henger fra taket.

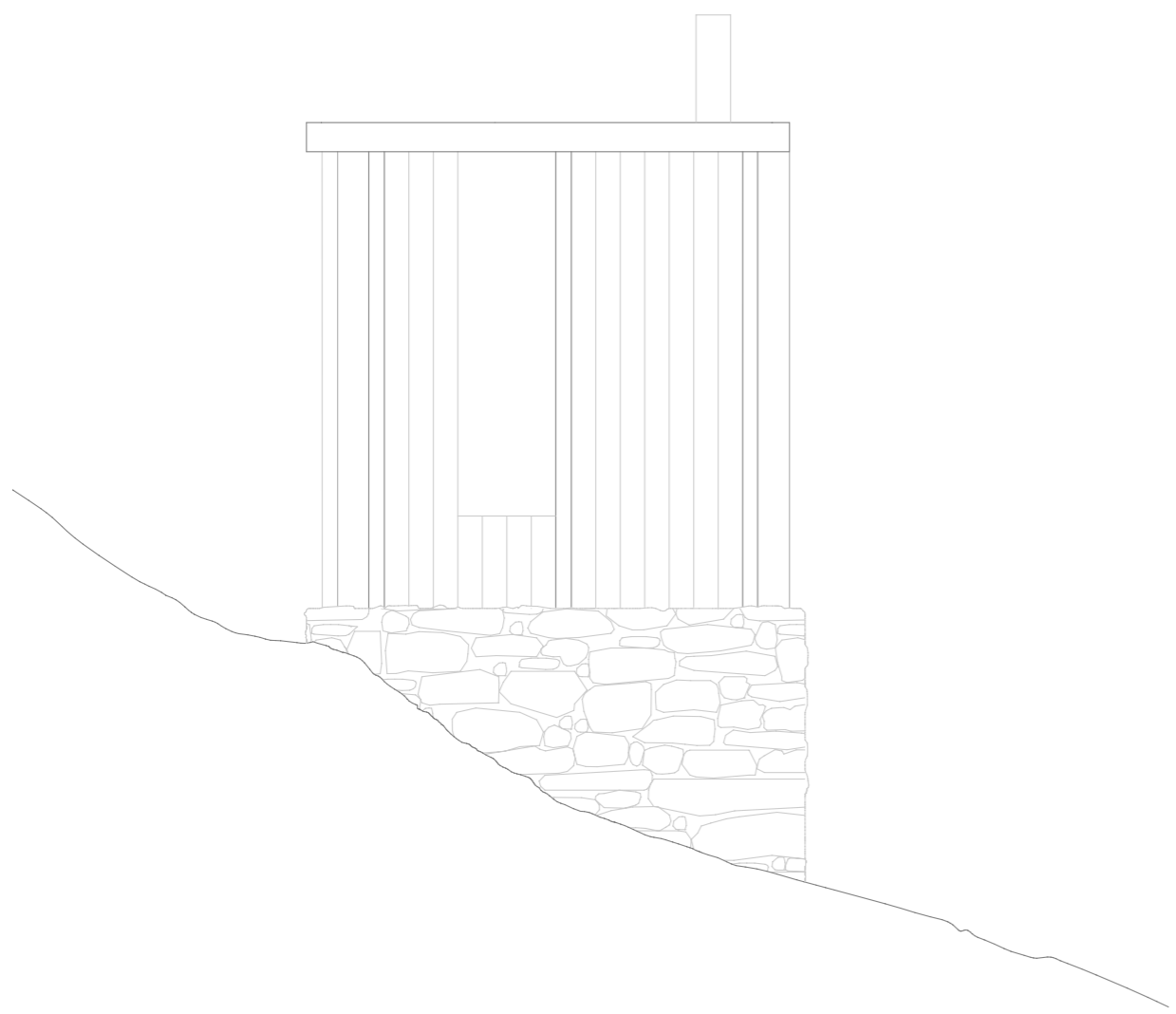
Sovehyttene er designet for være små og kun inneholde det mest nødvendige, men de må oppleves romslige nok til at man skal kunne bo der i 3 måneder. Glassveggen gjør rommet luftig og får det til å føles større.

Soveenhet - Vernemur 1-50

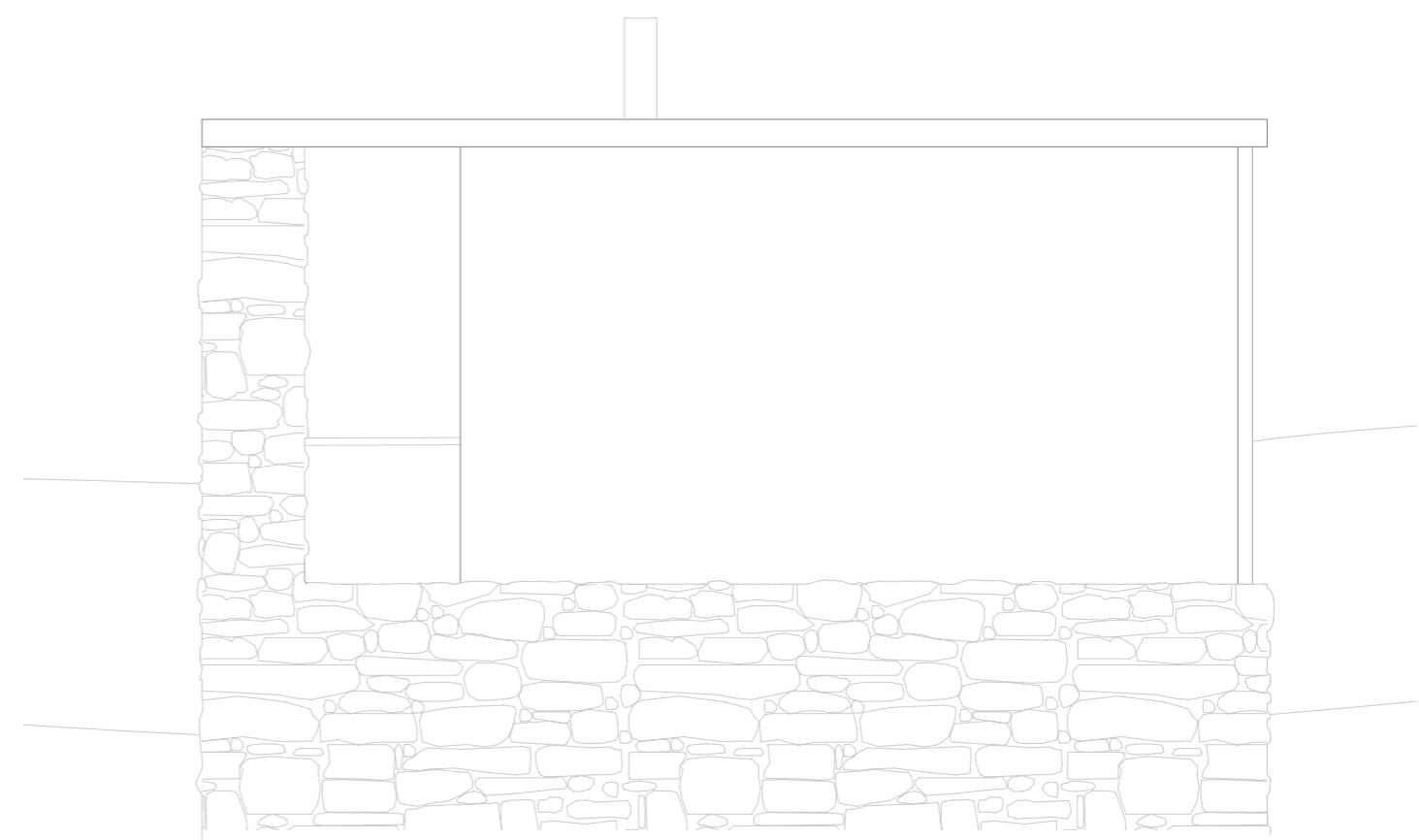

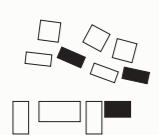
Fasade nord

Fasade øst

Fasade sør

Hele den ene vegg er ett stort vindu, og dette gjør vernemuren mer framtrødende i fasaden.

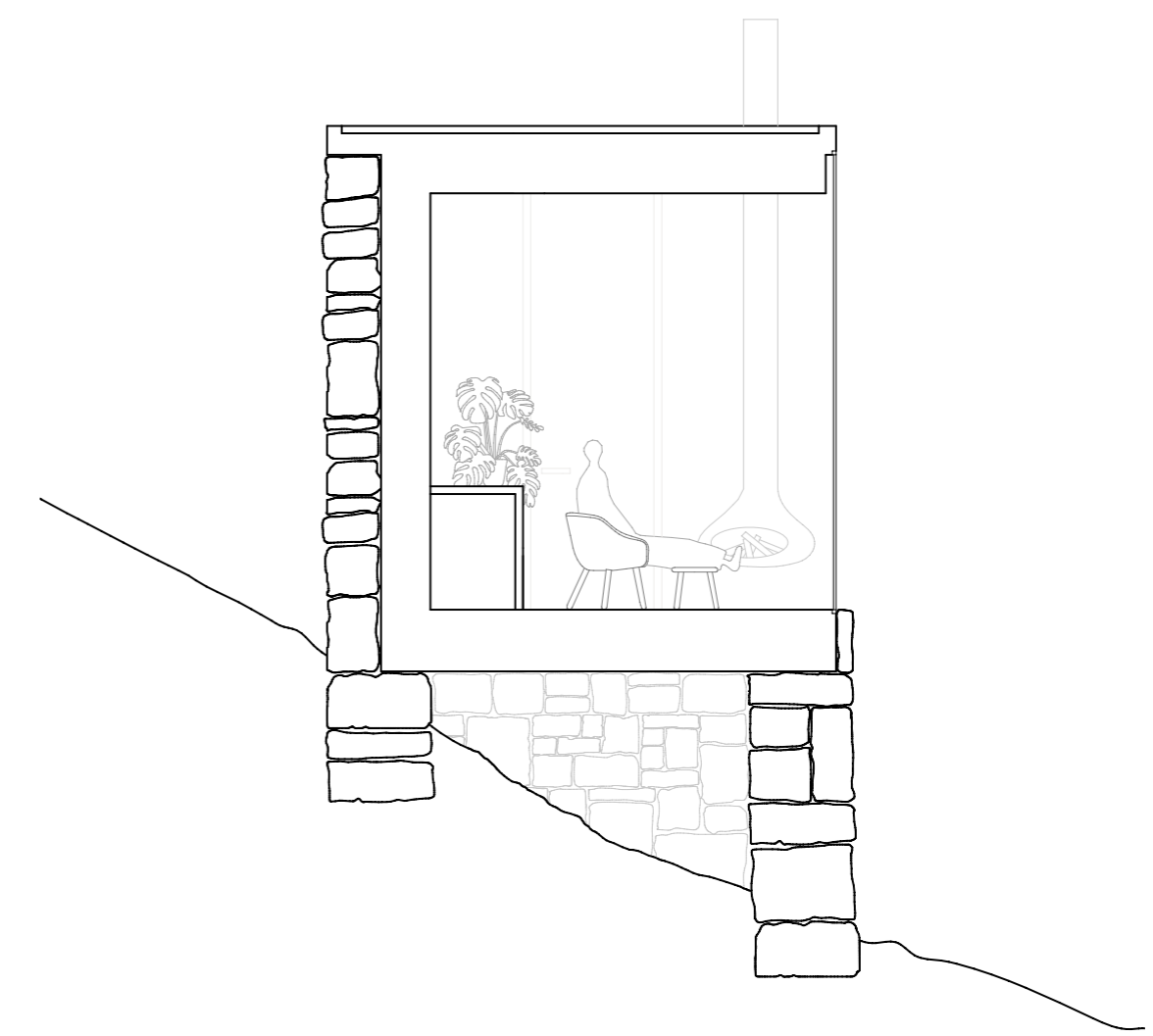
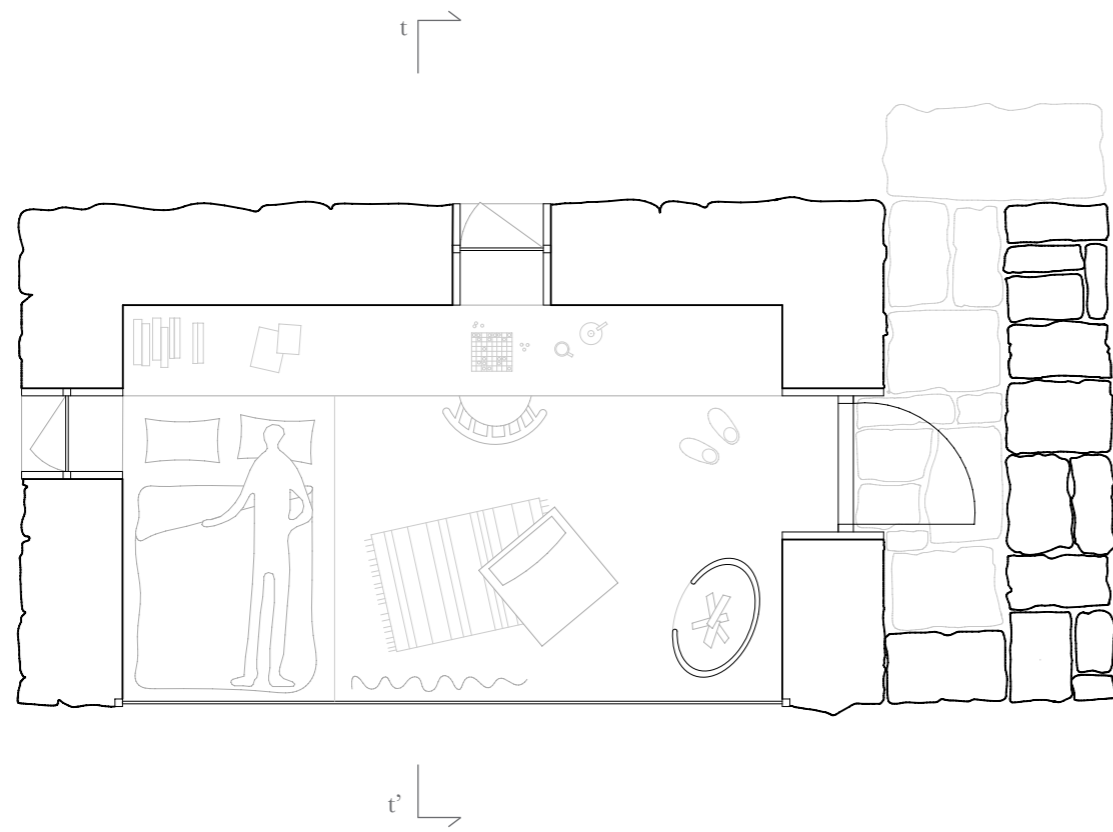
Soveenhet - Vernemur 1-50

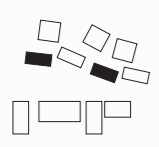

steinbu

Soveenhetene i stein er tegnet ut fra en fascinasjon for de tykke, solide steinveggene i de gamle steinbuene på Vestlandet, og ønsket om å lage en soveenhet med fokus på stillhet, trygghet og ro.

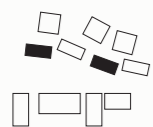
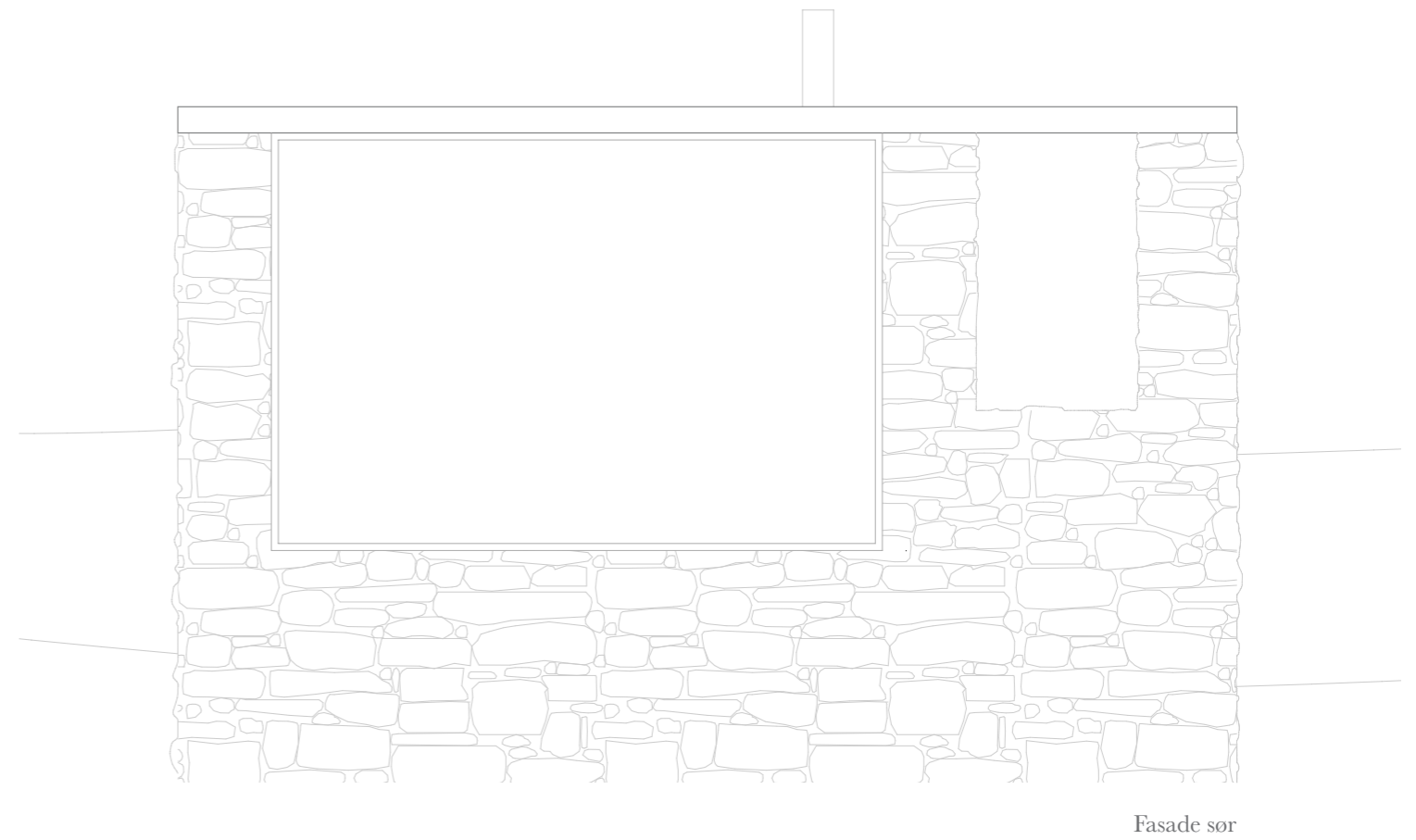
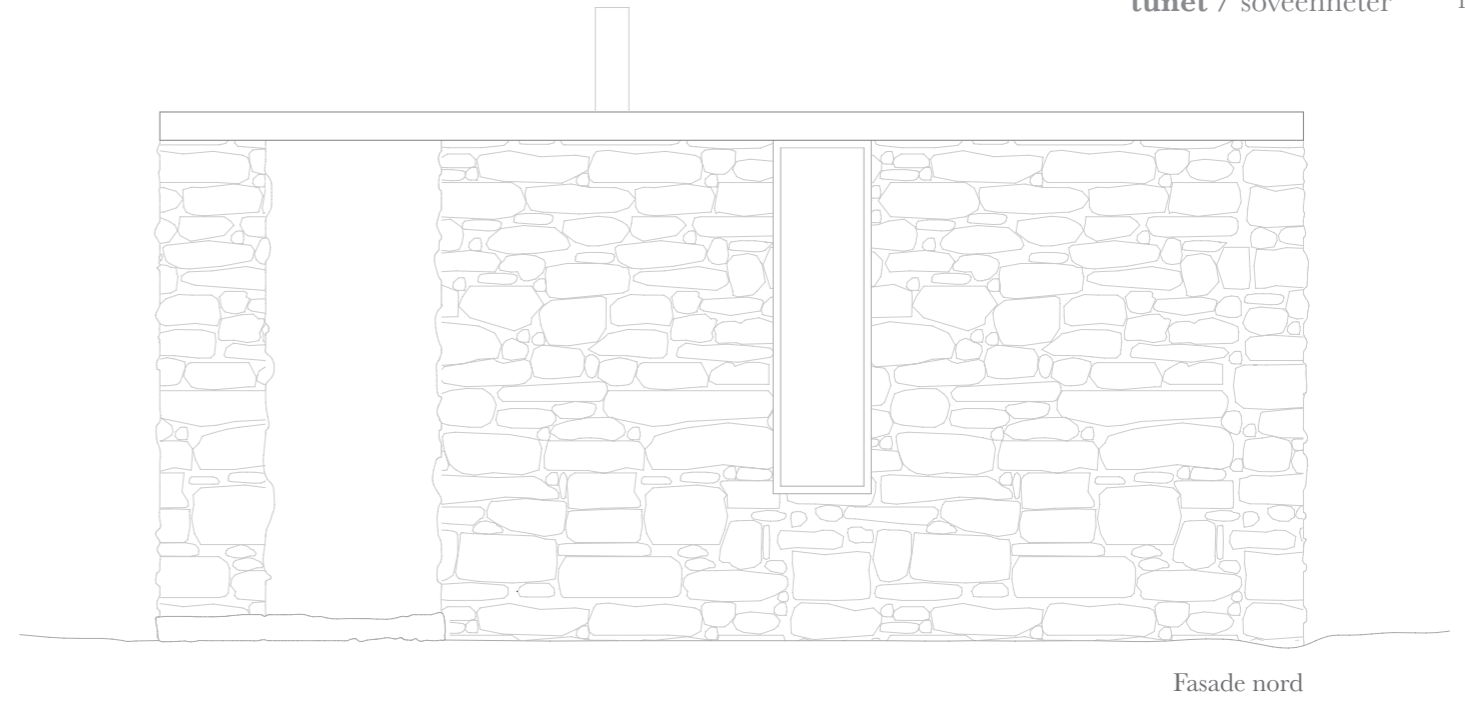
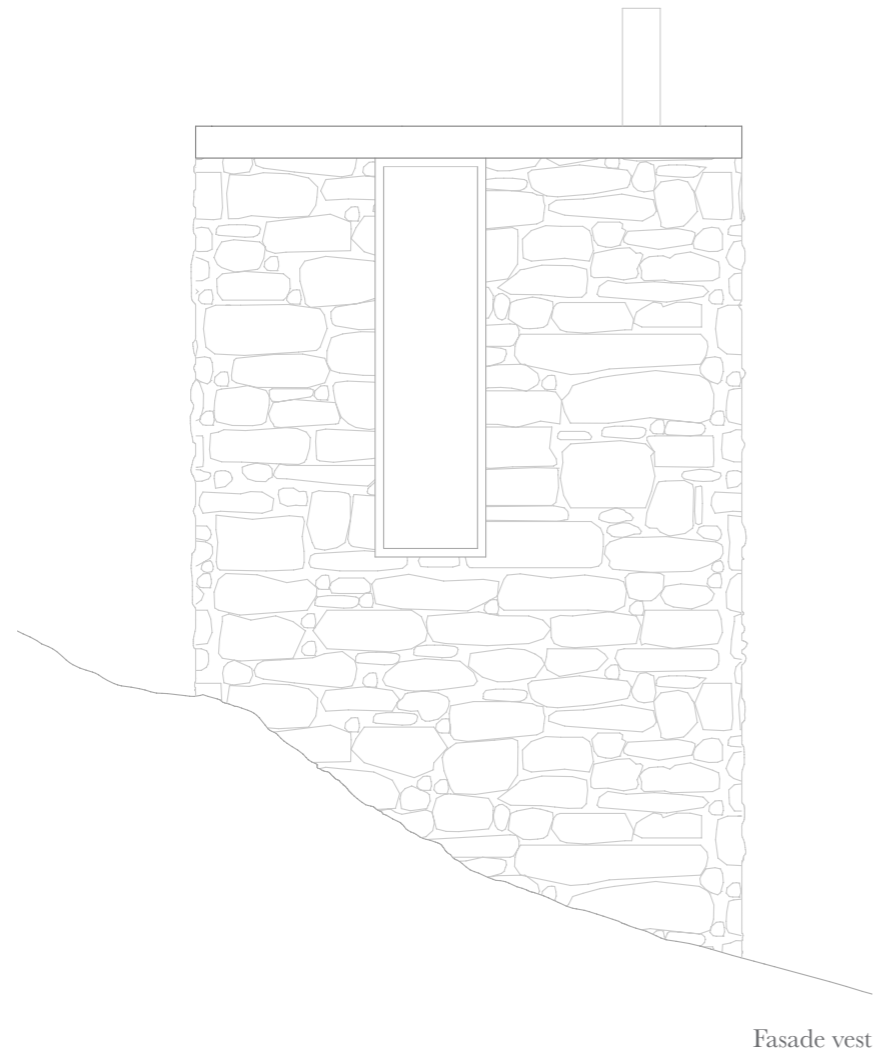
Snitt tt'

Steinbua har lik layout som vernemurhytta, men de tykke steinveggene gjør at den er en kvadratmeter mindre. Steinbua har to mindre vinduer som kan åpnes og et stort som gjør den vakre fjordutsikten til en del av rommet.

Soveenhet - Steinbu 1-50

Den enkle steinfasaden vil med tiden gli mer inn i landskapet og bli en del av det.

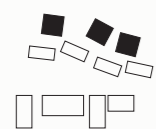
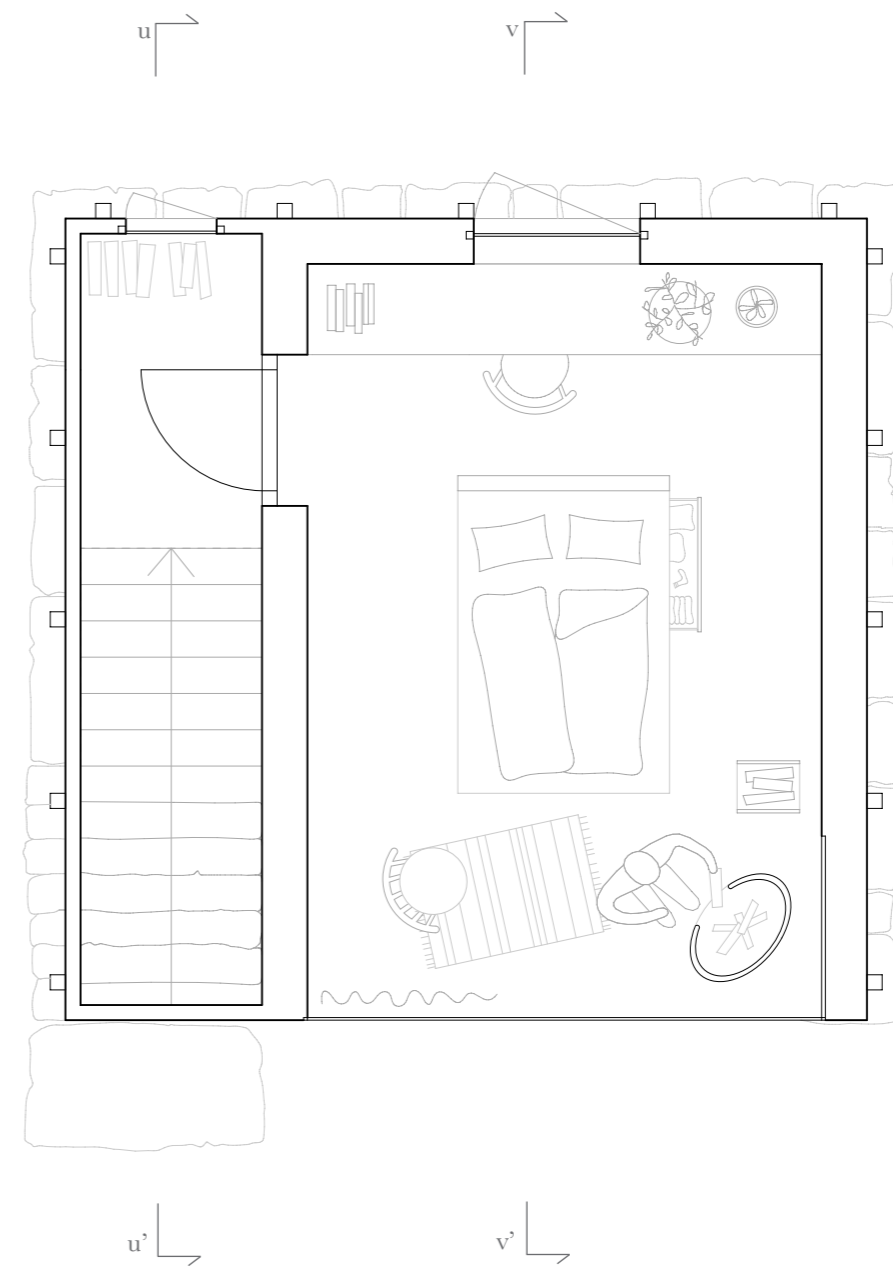
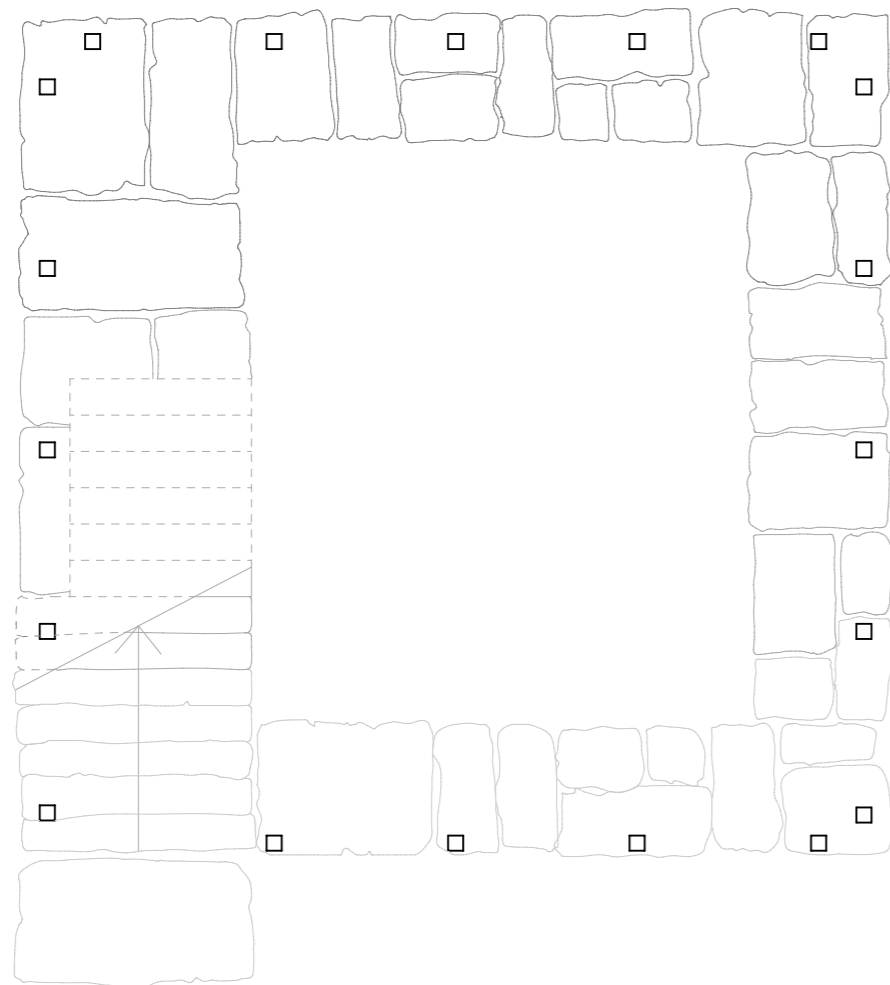
Soveenhet - Steinbu 1-50

stabbur

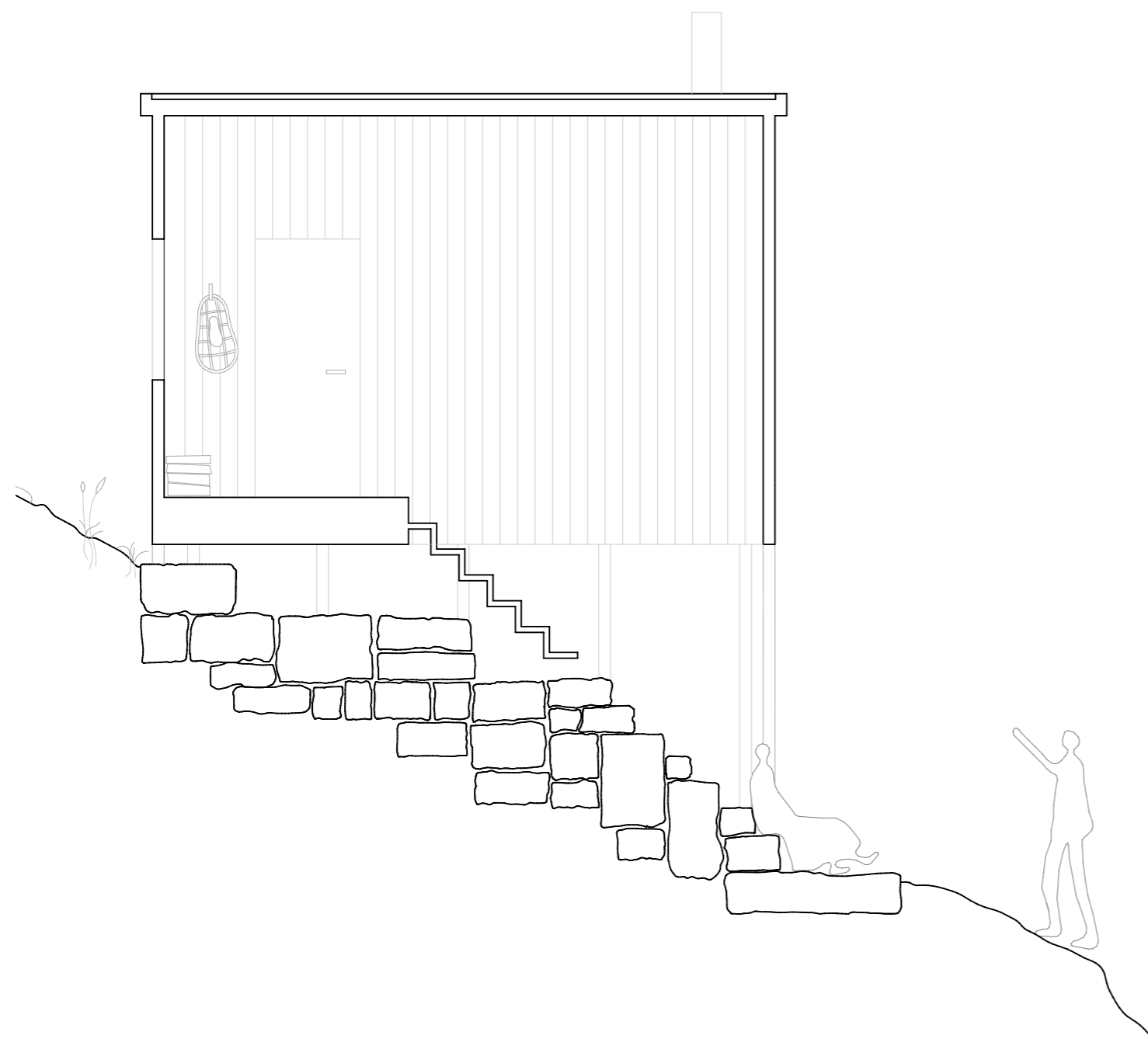
Soveenheten som er inspirert av stabburet ligger bak de andre og kan på grunn av de høye søylene stå tett inntil soveenhetene foran uten å miste utsikten.

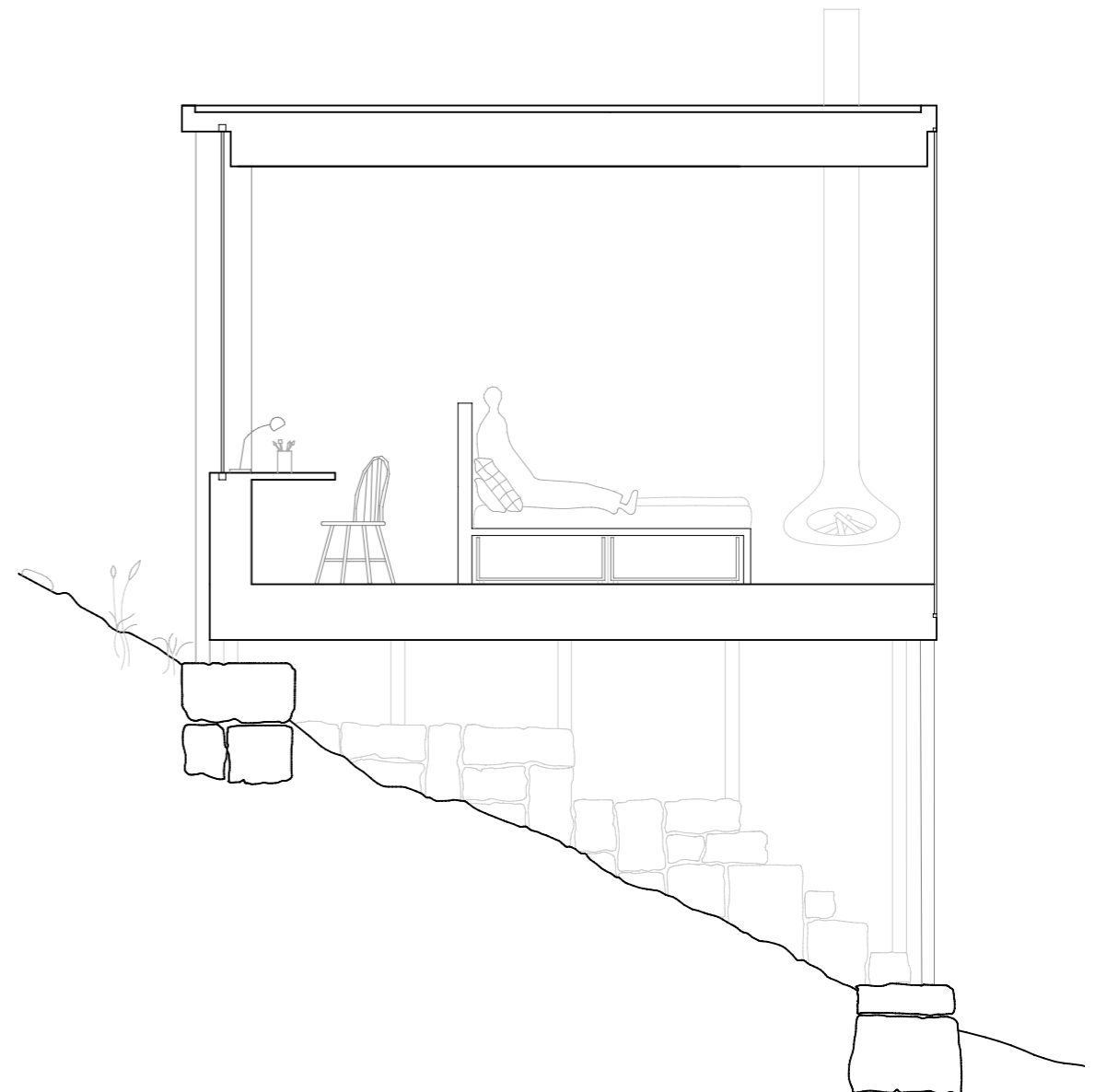
Stabburet er også møblert med en lang benk, en dobbeltseng og peis. Stabburet er 16 kvm og større enn de to andre boenhetene. Her er det plass til to ekstrasenger, og i en situasjon hvor anlegget blir brukt som landskapshotell kan disse enhetene leies ut til familier.

Soveenhet - Stabbur 1-50

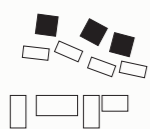

Snitt uu'

Snitt vv'

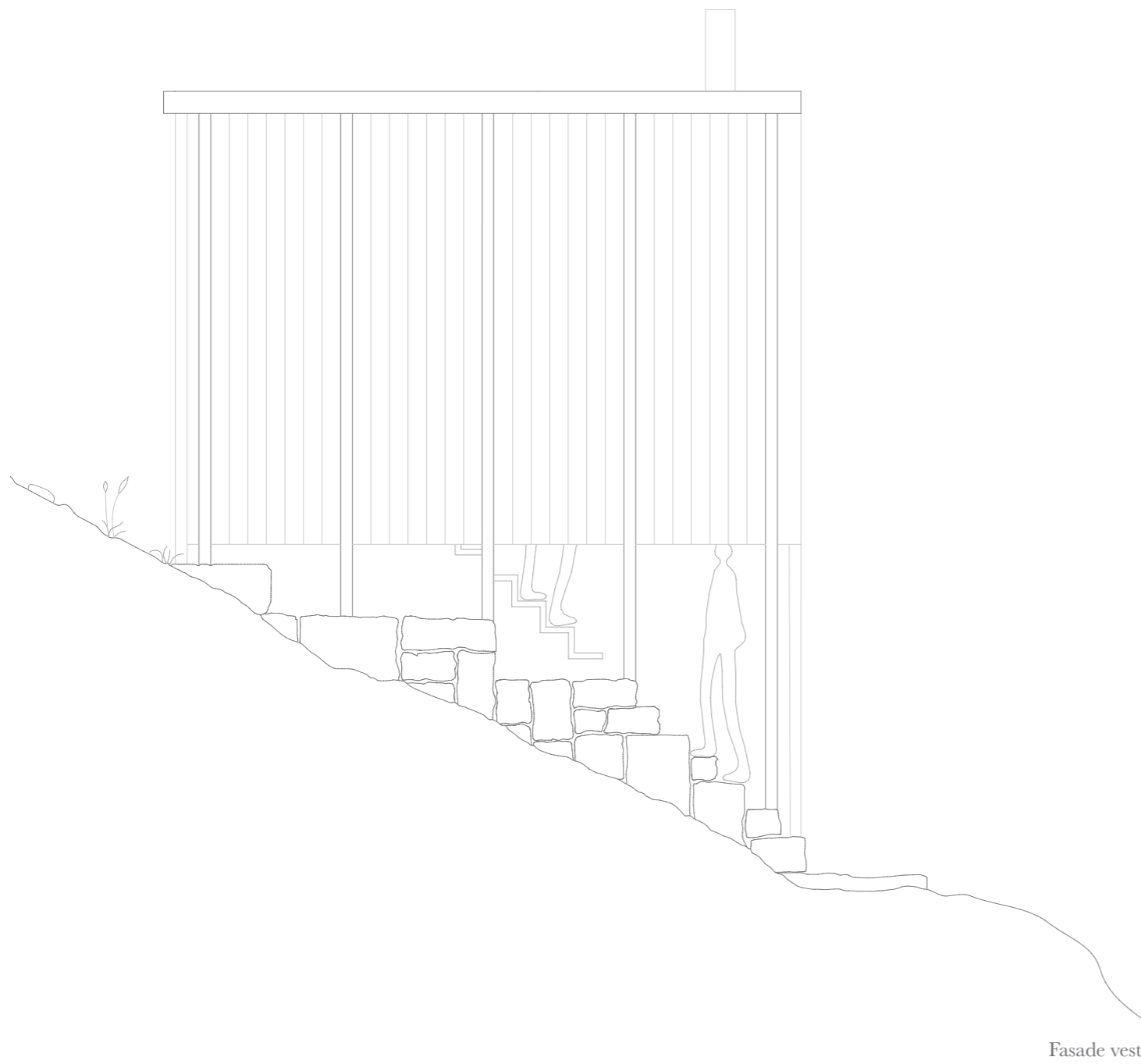

Stabburet er løftet opp fra bakken for å beskytte treverket fra fukt. Dette muliggjør også at bygget kan plasseres tett inntil boenheten foran uten at den blokkerer utsikten.

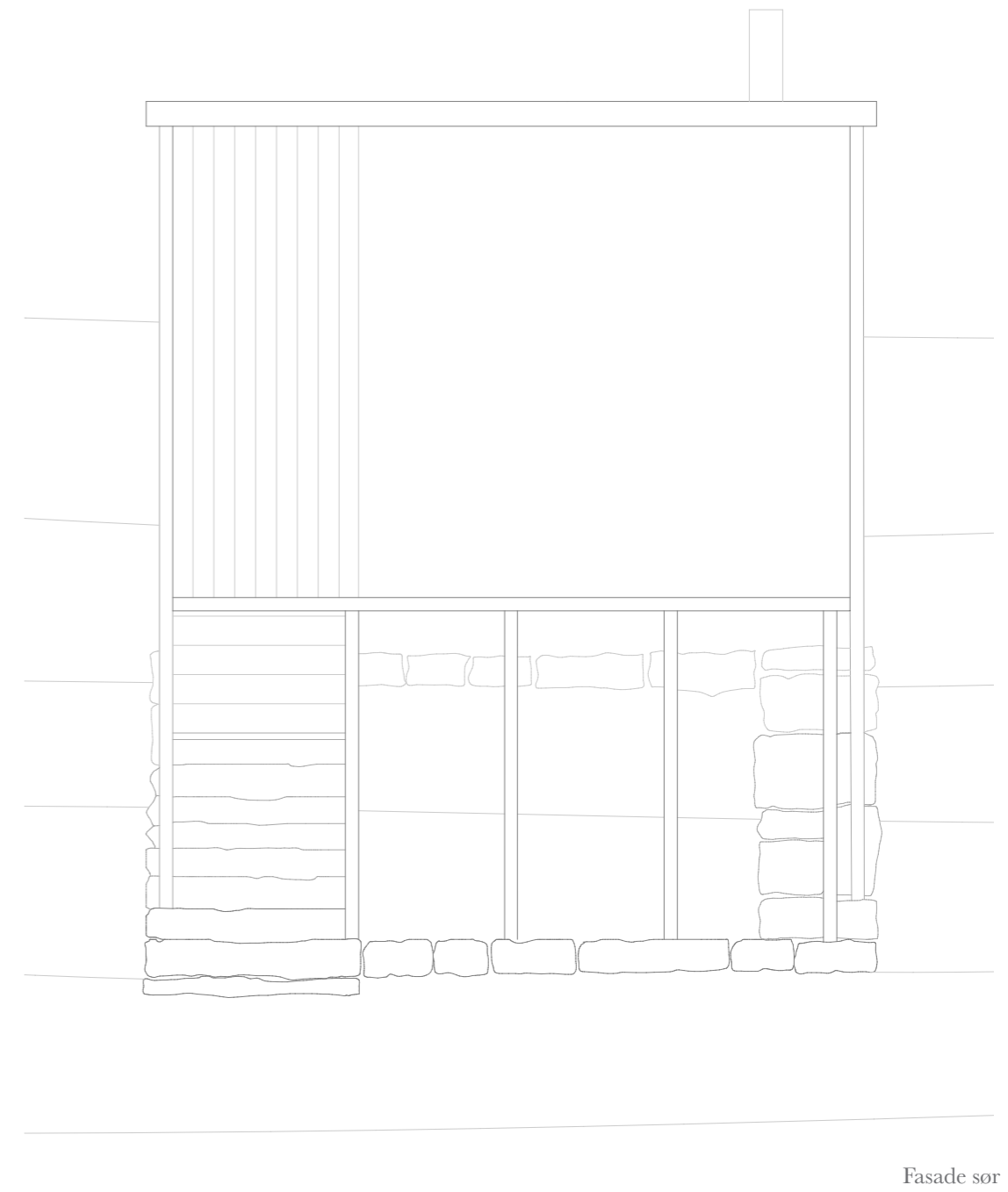
Fra senga kan du nyte fjordutsikten samtidig som du kjenner varmen fra peisen.

Soveenhet - Stabbur 1-50

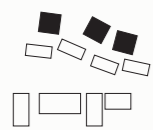

Fasade vest

Fasade sør

Muren danner begynnelsen på trappen opp i boenheten. Ned fra trekonstruksjonen henger en lettere trapp som tar deg det siste stykket opp til døra.

Soveenhet - Stabbur 1-50

Etter tre måneder på AiR Geiranger er Julie klar for å reise hjem. Oppholdet har vært et etterlengtet avbrekk i en travel hverdag, og hun setter pris på å ha fått fokusert fullt og helt på kunsten sin uten forstyrrelser fra andre jobber og forpliktelser. Med seg hjem har hun med nye erfaringer, bekjenskaper og ideer.

Fem år etter AiR Geiranger ble opprettet går driften bedre enn noen gang. Det har blitt et velkjent AiR blandt kunstnere verden over, og de får stadig flere søknader. Lokalbefolkningen har blitt komfortable med de nye "kortidslokale" og anlegget har grodd seg til og blitt en naturlig del av omgivelsene.

Takk

Takk Fredrik Lund for ditt engasjement og veiledning. En takk også til Andreas Gjertsen for dine innspill.

Tusen takk Elias Indreeide for at du svarte på alle spørsmålene vi hadde om konstruksjon.

En stor takk til Katrin Blomvik, Linda Emdal og Jakob Torp Årset for hjelp og støtte gjennom hele prosessen, og ikke minst for at vi får lov til å ta del i dette spennende prosjektet!